

bm4art29c0

Fut egy ember

... siet valahová vagy menekül

későreneszánsz okfejtés • társadalomballada • hiperrealizmus • egy világi naplója (fordított időrend; — itt semmi nem következik a korábbiakból)

Főoldal:

<http://contemporaryart.vze.com/>

<<<Az egész szöveget negálom, hogy pozitív kicsengése legyen.>>>

NOT(

II.

Tulajdonképpen rendre kitalálom magamat... Vackaikban élnek, időnként elhúzzák a függönyt és (némán) néznek. Meghalt végbélrákban, kisírja a nép magát, és vége!... Bőgnöm kellene, megtaláltam egy nagyon jó kazettát!... Ma el is viszem magammal... Túláradó érzésekkel... Tetszik!... Boszorkányság. Ráhúzza a bőrt a fejükre. — Boldogság. **Kirúszozva. Nem tudja elmagyarázni, mi a baja. Elmúlik a minőség — igénye. Különbség... kisebb-nagyobb környezet. Beindulóerő. Értelmi képesség. Olyan sok minden!... Nem helyes... kicsi is, rövid is. Mármint eleve a beszűkülésre hajlamos; fészket építeni itt-ott, aztán megnyugodni. Várni a... Mert hát vége is adódik!... Van egy nagy lendület, majd azzal kell gazdálkodni; helyzeti előny. (Biológiai tőke.) Útravaló. Szaporodás vagy önmegismerés.**

Rokokó vagy barokkos ruhában jár, jó kövér, de azt mondja, ez azért van, mert kivették mindenét (méh stb.), és ez felborítja a hormonháztartást. Feláramlik a lépcsőn, arrafelé lakik a pasija. Mindez enyhén esős időben. Ami sugalmaz egy érzést, de nem konkrétat.

Társas élet, és mind közösen; összefonódva; — széthúzza. **Furcsa paradoxon mindenütt. Krumpliszag. Nyomoronc... Afrika. Ausztrália. Állatok. Művészet, hatás. Lét.** Kellemes és... hát nem. Csupa keresés. Önigazolás. Ember munkára termett. Lehetőségek és határok. **Viszony. Mint állatok az erdőben.** Ragadozó madarak. Tudják a területet. Be is látják. Köröznek. Vijjognak. **Félelmeteskednek.** Úgy tesznek. Régebről vannak ott. Nem ártanak maguknak. Simán mennek tovább a kijelölt úton. Aztán nézegetik, hogy van-e eleség; — a többi az ő dolguk. Ügyesnek kell lenniük. Vagy-vagy. Helyzetet nem elszalasztani. Stratégák. Távoltság, meg minden egyéb. Egész nap helyzetben vannak. Micsoda realizmus!... Mindenki ellenség... alapvetően. Menekülési út. Idejekorán. — Ember meg más... Gondolkozik. Át. Beházasítja. Letompítja. Kedvencévé teszi. És még azt mondja, szereti. Önkényurat játszik. Bekerít, leigáz. Ettől erősödik. Közben védi a természetet. Mint aki jól végezte a dolgát. Gazdaságilag és morálisan. Ember szeretet lelkileg is rendben lenni. És hogy miért?!... Ne vizsgálódjon tovább; behatárolt az ideje. Van más dolga is. Létkérdések. Odamegy a sziklához, és belerajzol; szép kontúrosat, kontrasztosat.

Nyelvileg absztrahálja magát. Szimbólumokban. Mutogatják egymásnak. Ebből értenek. Olvasnak... a másiktól. Kényelmesen szállítható. Elhelyezhető. Gondolat, amely felhalmozható. Belehelyezhető egy korábbi állapotba. Agyon kívüli ismeret. Könnyíti a tanulást. Információt hordoz. Történetet mesél. És akkor kell valaki, aki dekódolja. Annak jó csak. Különben semmi. Forrás és cél számít egymásra. **Mindig hittek emberdémonaikban.** És azok jöttek is, a jövő ember képében; — levették. Üzenet. Mert mindig félt, hogy mi lesz, ha már ő nem él. Érzi az elmúlást, hiszen látja másokon. *Információabsztrahál*, sztrádát játszik, és nekünk méltón kellene használni.

De ha mindenkiből hülye lesz!?!... és még büszkék is a munkájukra. Egyetemesen, egy emberként. Kérdeznek tőlük valamit, és misztikusan nem mondanak semmit. Kivárák a hatás végét. Gyűlöletes expanzió. Gazdálkodunk az életünkkel, mint egy használt autóval.

Orrfolyást eredményez. — Kiegett a fejem, de bármi ennél csak unalmasabb lehet- Könnyű relaxálás, és közben meg is váltanám a világot. Koncepció, szisztéma. Egyszer jól eltalálni; — és akkor jön a siker. — Érdekes embereket. Súlyozunk. Elképzelni; felbőszülők. Kreativitásverseny.

Szétfutó faágakat.

Rohannak, rohannak aztán ha van idejük, beülnek sört bámulni. Túlsodorja őket az, amit képzelnek. Sehol nem találják magukat; csak bent a... fogyasztásban.

Simán felnő, és lebabázik. Valóság. Mint annyi minden más. Van lánykoruk, pár év, alig, aztán elmennek Olaszországba nyaralni, mely időtöltésről egy szót sem tudnak mesélni. Nagydarab férjükkal befészkelik magukat egy öreg családi házba; némileg megváltoztatják az arculatát; átépítik, vegyesboltot nyitnak a tehénistálló helyén, mobiltelefonálnak a gangon. Szomszédban az erdő, vadászlessel az első fákon. — Kiaknázni, kizsákmányolni. Azok meg vérben fürödve vonyítanak; pechjükre próbáltak átmenni a tisztáson. Lődözni, élni. Szeretni az állatokat; például a házikutyát.

És akkor azokat tényleg nem érdeklik a részletek; mert a magyar elit még képes azt hinni, hogy reális a napi szarrágás, a szétsugárzott politikai öntudat minden egyes nemzettagra. Hogy a gazdasági eloszlás **nem** lehet, valami egészen más. Már az elmélyültebbek kivonultak a közéletből. Nem, mintha rossz vagy helytelen lenne, de nincs akkora tudományos folyása, hogy ez érdekes lehetne. Csak ne keverjük össze a semmit a valamivel! Még csak az elvek sem csatározhatnak!... csak bohócok... mint a tévében. A lényeg odébb van... nem jelképek kérdése.

Jellemző értelemönkény, hogy ki-ki mit tud bárki nevében. Kontraszelektált szüleiktől eredeztethetően. És a romániai-magyar nemzetaggódás is itt, idehaza ivartalan, hiszen szélsőségnek minősül — nagyon helyesen; nem kell nacionalizmus!

Fázom is, meg álmos vagyok, és bedugult az orrom.

HOGY FOGLALKOZOM VELED, ETTŐL OKOSABB NEM LESZEL, CSAK SZERENCSESEBB!

Rendhagyó esetek. — Caruso zenéjétől életre kelek, némán, tátozva énekelek... — Ugyanabból a képből többet hozok ki... Felforrósítom az agyam... Teszem a teljesítményem... Az, amikor a régit már elfelejtem. Kettősség. Megpróbálnak megdumálni. Még jó, hogy nem feladat! Silány közeg. Széletterjedek; nem tehetek mást. Szellemi arisztokrácia. Inkább csak taktika. Rég felejtettem billentyűzetem. Becézgetik magukat... — maguknak. Orrfolyásig. Mélyreható embermegismerés. Asszociatív. Meg jó zene. Úgysem sok boldogság van az életben! Meditatív. Van miért élni!... Csak! Zolinak igaza van. Mostanában. Kikereste az optimumot. Utálom a semmit! A felületességet. A gondolkozásnélküliséget, az elvtelenséget... Megjáratni itt, belül. Homloki részt. Csak simán, belülről jövően. Régen is ezt csináltam. És mindig tovább. Baljós. (De lehet, ez csak az I. szavai nyomán jutottak eszembe.) Milyen más!... Feltöltött telefonom. (Ilyen hülyeség.) Ma ez jelent valamit. Mintha számítanánk. Ritmussal vegyíték. Kóla. Hidegen. Megmozgatja fáradt agyi kapcsolataimat. Kibillenek. Nem az, ami értelmes. Hasznos. Még kicsit se! És az a jó!; — néha. Mindent elunok. Elégedetlen vagyok. Valami erősebbet! Hatékonyság. Átívelni. Nem hiszek egyesek szemléletében, és ezt be szeretném bizonyítani. Csak radikalizmus. A lötyögős szellemi alultápláltság ellenében. Megközelítem. Gyújtópont. Természetet. Mohás fákát. Öregapámmal. Szép napokat. Dombok, egyebek. Nap, fény. Kisebb-nagyobb erdőrészek. Menés, evés. Keresni valami mást... Kutatni. Nem elfogadni a tegnapit... — Megmelegedni. Széthajtom magam. Nem elég... Fokhagyma.

Olyan családban élek, ahol senki nem normális; kénytelen vagyok a kreativitásomat felmutatni. — — Az egészben az az érdekes, hogy a másik szomszédomat sem szeretem... Iszom kólát vagy kávét, vagy bármit, csak ne halljam az ordibálást. A zenelejátszó programom még nem működik, telepítenem kell a hozzávalókat. A neuronok meghibásodása marja az agyukat — szegények. Álarisztokraták legalább látják, hova költöztek! Lehet, hogy az öccse megerőszkolja a csajt?! De máskor meg mintha fordítva lenne!... Veszélyben vannak — egymásra nézve.

Csórókat tettem a honlapomra, de azokat a legmagasabb szintű grafikai elbánásban részesítettem! — Rövid egy nap. Fáradtan kelek, és továbbfáradok. — A csokis bogrém mindig üres. — Leonardo da Vinci-t tekintem édesapámnak!

Színes vadrezervátum. Jókat röhögök mások gyengeségén! Itt valami oknál fogva, kutyaugatásra adta a fejét egy kutya. — Nincs mese!..., ha vannak eredményeim, akkor velem együtt *kell* működni. A picsába!... észrevettem, hogy a Feri homályos. Én vagyok a kohézió a semmi és a valami közt. Fele akkora szinten élnek, mint amit mutatnak magukról. A majmok sem szeretik a tükröt; azt hiszik, ellenség.

Fáradtság, végbélrák. Nagy a szarság; mindannyian félrevezetettek!... Bizonyos intelligencia felett. Aludni vagy nem... Amikor már a vendégeket is kisajátítják!... *Nagyon pici, három fájlból áll, és jól néz ki!*

Amikor az alkoholista szülők... mert az elváltak... gyerekeik összefüggésében?!... A társadalom miért szemérmes? Ahogy agyalágyultak mellett nőnek fel. Tele korosakra jellemző keserű érettséggel. Visszamenőleges számonkérés nincs. Család szentsége.

A feketeember; fehér hajjal, zenetanár, és erős nemzeti érzéssel.

Még jó, hogy nem vagyok beszarva!... Legyünk karakteresek! — Keserű valóság. — Negatív csürhe. Üresség! Tökéletességüldözés. Szájsebészet. Konspiratív. Milyen kiábrándító!...

Valami oknál fogva... felgyorsultam. És furcsa, hogy közelre egyre homályosabban látok. (Mintha napló lenne.) Nem dőlök hátra; így kényelmes. Növekvő marhizmus. Érzem erőmet; gyengeségemet tudom. Önbizonyítás. Goromba világ, én meg úgy reagálok, hogy kiírom a tollaimból a tintát. — Gyűjtemény

minőséggel, mennyiséggel. Lábukkal szántják a talajt.
Ráirányultság. Pedig csak egy ember. Ilyen, meg ilyen
formákkal.

Ahelyett, hogy röhögtek volna, csak elsápadtak. Leromboltunk
egy mítoszt. Hülye bunkók, nem érdemlik meg, hogy
foglalkozzam velük! Sima agypihenés. Megy egy kis
reklámszatyorral. — — **Utálok iratokat a helyükre rakni!** Nem
akarok álmodni! * * * Már nem is tudom... valami félálomban...
azt hiszem, hogy nyárszag, meg ilyesmi. Hogy minden más...
mintha nem is én lettem volna. Forró kövek. Mit érezhetnek az
öregesek?... Csupa emlék. Talán szebbé válik?!... Pihenni,
nyugodtan, melegben. Nyugodtan, melegben... Gondtalan.
Ideiglenesség. Olyan helyre képzelem magam... — Megnéztem
a tejutat. Láttam a galaktikát! És egy tó partján álltunk. —
Meváltozunk.

Na, de ki a faszt érdekel itt bármi?!... Valahogy gazdálkodnom
kell ezzel a zsírhalommal! (— ami én vagyok). — Istenem, tiszta
ciki látni a seggfejeket!... Undorodom a szeméttől, mert érzem,
hogy *fogyasztó* vagyok! *Ti* formáltok valamilyenné. Pojácák. —
Leszel te még olyan kicsi, hogy nagyítóval se találjak a padlón!
— — Új ember.

Zöld tollam könnyű verseny, tiszta relax. Olybá mondom, hogy
felébredtek bennem az alkotóerők; nem engedem át a hatást
másnak. Ráfókuszáltság. Spekulálok. Féltékenységi jelenet. Jól
kibaszok velük. — Mindig az aktuális generáció csinálja az
életet; nem lehet mit tenni, ha emberszagúak. — — Nem
szabad gondolkodni. **A művészet megélhetési forma lett.**
Minőszi kultúra. — Betemetem magam a munkával, és mégis
hiszek benne. Milyen alternatívák vannak?... Van valami,
amiben nekem kell a legjobbnak lennem. Sok, sok, sok!...
Radikalizmus. Mint minden másban: lassan jön az eredmény. A
kérdés az, hogy vagyok-e olyan leleményes? — Akár hangyák,
utcán az emberek.

Ki-ki itt... azonos bajjal; de inkább csak ilyen. Megy és kész.
Elvan. Sors. Rágó. Öregedés. Elfogyás. Idő mulatás. Izraelben
meg azt hiszik, ők különbek. Fal ember és ember közt.
Elhatárolódás; átmeneti béke. Érdekes, a történelem
visszacsap; áthárítja a felelősséget. Teszteli az alanyt: ostoba-
e? — Borzalmas, ugyanolyan szürke!; mert a beton színe. Erős
(merev) és mozdulatlan. Olyan, mint a belévetett hit.
Megbélyegzi. Próbálja szerves egységgé tenni a
várostervezéssel, az építészettel, a hagyományokkal. Mintha
logikus lenne két ilyen nép között. Vallás és vallás.
Megkülönböztető jegyek. Külsőségek. Öntúltengés, negatív-
pozitív másság. A sötétség újratermelődik, mert az nem

korfüggő, hanem érzelmi kérdés, és az *van*, lesz is... mindörökké.

Nem a konkrét szituáció a lényeg, hanem a *nyitottság* módszertanának elsajátítása. Ezt esetleg lehetne oktatni. Úgyis azonosak a jelenségek. Az *ember* társas lény vagy nem? — Gyűlöletkonzerválás. Korlátozottság; természetellenesség. Kiegyenlített (tökéletlen) igazság. A múltat olyan könnyű kinevetni!... De a közvetlen élet nagyobb felelősség.

Munka, komoly munka.

... és a végén benyújtja a számlát. Vizuális aláírat. Kit tud itt valamit előre?!... Olyan szűrőket alkalmazok, hogy pillanatok alatt a citromokból narancsokat csinállok!...

Valahogy ki kellene billennem az egészségtelen életmódból... Valamilyen stratégiát találni: mozgás vagy táplálkozás... Elbaszott eredetünk a versenylétezésre! Beavatkozott biológia. Már a szemem is rossz, és mindezt szándékosan csinálom. Az Anita az egyetlen, aki érdeklődik a hogylétem felől. Teát is csinál. Mégiscsak működő párkapcsolatok. Bár a Vili nőt keres, mert az asszonnyal megbeszélték; most dolgozik egy testigény kielégítésén; az apósát már eltemette. Ma este megkérdezem, sikerült-e; — biztos lemegy az izgalmi szintje! Aztán berázódnak. Már a munkatársai is szurkolnak neki. Visszabizonyítani, hogy a három gyerek után is képes valamire. Összefonódott élet – nemi szerepek. — Nekem röhögnöm kell, különben nem érzem jól magam!

KÖNNYED, NYÁRESTI SZALONNASZÓ - szekciócím

(Salonnacím.) Meghülyült a világ. Néha már elő-előbújik a jókedvem! Itt vagyunk valakik, aztán vége! (De ez nagyon izgalmas, ki kell használni! Például tenni-venni.) Szerintem nyertesebb a hatékonyabb; de ez nem biztos. Szalonnaszó. Ember, mint munkadarab. FELFUTÁS... lefutás. Hegedű.

Irodalmi pocsolya. Vállveregetős ugyanolyanság. Napi csámcsogás. Liberális akadémista. Ideje profira vennem!... — De jó hagymaszagot böfögök fel!... — Lementem az emberek közé, megmártóztam bennük; kiábrándító a meztelen valóság! — Fáj a fejem, pedig nem is érte sérülés!... **Szeretek begubózni! És végét lekefélni meg nem.** Kilyukadt a zoknim! A mandulám akkora, mint egy hólégballon; nagyokat nyelek... ÖNMAGÁBA VISSZATÉRŐ FÁJDALOMCIKLUS: az orrdugulás ellen mentolos cukrot eszem, attól meg minden ital jeges, aminek következtében beáll a torkom és bedugul az orrom...

Tulajdonképpen utálok, hogy a zabálás rossz szokásáról nem tudok leszokni!... Mintha begyengültem volna ebbe az irányba; pedig nem, semmi állandóság! Nem. Tényleg nem. Most már uralkodnom kell magamon. Nem, nem. Ennék, és nem. Nem fogok. Hát aztán!... Hülyeség! Miért legyek pont olyan, mint bárki más?! Melegem van, meg fájom, a páratartalom!...

A teámnak olyan szaga van, mint az akváriumvíznek. * Kalapáccsal porrá!... telefont. * Egyszer már valamit az életben jól kell csinálnom! — Amikor az emberből tárgy lesz!... Be kell szarni, a rokonok nem férnek össze! — Cappuccino tejjel. Májbajosak. A szomszéd pontosan a hátam mögött fúr; kezd nyugtalanítani! — mi van, ha átéréskor megszalad a gép?! — nem ülök olyan messze!... — Ha nincs bátorságunk... Szeretem a lendületet! Nekem csak mennem kell a magam útján! Még jól tele leszek indulattal!... És itt közben jó kedvem lett!... Groteszk világ. Magát mutatja be. És döbbenetes, ahogy kinéz! Nevelni gyereket. Bölcs döntés volt! A történelem során már sok minden bebizonyosodott! Nincs Isten! Némán beszélnek. — Vizuálaszkéta. Attól művész, mert felvállalja! *Digitalissimus*. Átmegy a szűrőn. Gondolod, hogy nem vagyok Isten gyermeke?... — Gyávaság: bebújni hasonló „irodalmárok” közé. Havas tájat, régmúlt eseményeket... Dolgok természetes szépsége! — Az őszinteségemmel összepréselek másokat. Minden jó csajon van egy kolonc; rendszerint az anyja. — Épp ideje, hogy nagy pofám legyen! Műanyag fejem. Nagy, bágyadt vasárnap. Román vendégmunkások hozzák a gyapjútakarót eladni... — Fájdalmas a hülyék közelsége!... Áradok, mint a tenger! **A természet erőszakos, így az ember természete is erőszakos.** A saját tehetségtelenségedet rajtam ne kérd számon! Engem nem érdekel a közízlés! **Állatkerti farkas.** **Pomponos népviselet.** Konvertálható tudás. Nagy, kövér bennszülöttek. Emésztőgödör. Kevés olyan van, ami még annyira!... Tudjuk, érezzük, hogy volt valami... Úgy látom, mindenki utálja a szereplésnélküliséget, az arctalanságot! Hihetetlen agya van az embernek!... — **Bármilyen állapot.** **Különböző síkok. Földhöz közelség. Megmarhulás; nincs minőségi változás. Stratégia. Ember – ember. Böfögnöm kell. Kurva. Hétköznapiság; álcázás. Beszűkülés – kitágulás. Él. Belemagyaráz. Ő is csak!... Undor.** **Nyomorultak. Ki a fenét érdekel!?!... Romlott magyar közélet; romlott magyar művészeti élet; romlott magyar média! Elvonultság. — Tudom mikor esnek pánikba a tehetséges emberek: amikor egy még tehetségesebbel találkoznak! Akkora szöveggel dicsekednek, mint egy bejgli! Tulajdonképpen elemi színeket... de én sem tudom. Korábbi módszerek... Indulat. Csak élet, motivált élet. -----** Féltik, a nem létező képességük kilátszik! Izzadok. Tördelve; színegyensúly. Iskolában tanulta a számítógépes ismereteket. Nyitott szemmel járok. Rendezősíkok. Hangerőre formálok. Írom az életem történetét. Émelygek. — Autóba pakolásznak; ... és ettől jól érzik magukat. Felszedem a földről a zsebkendőt, és befújom az orrom. Kezd kikérgesedni az agyam!... Mert beleharapok a kezembe!... És békésen növeszttem a lábamon a körmöt!... Velem született másság. Hardverhibára gyanakszom.

Joker kivigyorog a fejből, félretolja a sapkát... Röhögő, unalmas szociopata. Végtelenségi tényező. Balek volt egész életében. — **A magyar irodalmi életnek se kritikája (NEM TÚRI), se önkritikája.** Ja, kérem... nem a könyvekbe kell belekiabálni! Nincs itt semmi probléma, csak hát a sasmadár nekiment a falnak, mert nem a fellegekben jár, hanem a szobában! • Gyarmatosított újságírás. Legalább átjár az undor. Tél vagy nyár, nekem egyre megy!... A kakaóm mindig elfogy!... Százfelé szakad a fejem!... Diszharmonikus őrzongéskontextus. **Elektronikus arisztokratizmus.** De jó kolbászszaftot bőfögök fel!... Aluljáró és a hajléktalanok édeskés szarszaga. Tökéletes, gipszkartonból öntött gyerekek. — Érzet. Teljes relativizmus; — mindjárt behugyalok!... Mivé lesz a progresszív ember!...

Itt laktak szemben; kicsi volt a fejük. A gyereküknek mondták, hogy ide nem hozhat nőt, csak ha már megházasodik. Gondolkodtunk, addig hogy jut el... Lépcsőházba vitte a csajokat. Egyszer elmenekült Szegedre; a szülei utána mentek. (Vettek ott egy lakást.) Egy gyerekük volt; az szerették. — Adódott, hogy megcsináltam egy lányt, aki szerelmes volt belé; szarakodott, és nem bírtam elnézni; megsajnáltam. De én sem voltam túlzottan magabiztos.

Digitális arc. Világunalmassági találkozó! Égett csont szaga. A gondolkodás lehetőségét meg kell adni mindenkinek!

És tulajdonképpen nem is tudom, hova veszik el a munkám!... Képzőerő és akarat. Bomladozó agyam, magyar ízlés. Hihetetlen távolságok! Társadalom. **És akkor meghalnak; mintha mi sem történt volna.** Úgy, akár: öntörvény. Jön, megy, visz pénzt, feléli. Digitális idősíkok, térszekvenciák. Beszarok; írok, és nem is jók! Egy kis hitélet, egy kis sport, egy kis zeneoktatás, és kész a tökéletes gyerek. De még belefér a művészeti képzés, a társadalmi ismeretek; aztán gondolkodik, mit is kezdjen az életben. Szüleinél sem lesz okosabb, mindenki bánatára. Tudatlan népesség. Drogokon élünk elég jól és elég kiszolgáltatottan. Ki-ki a maga életét fájlalja. Leszaporodnak; hogy ne fogyjon el az emberiség. Kinyomott szemek. Tollam. I. és a jegyzete. Szöveg; kijön belőle. Feszültség.

Utálom az összes rohadt ünnepet, zabáljuk tele magunkat, és dögöljünk meg!... Agy nélküli emésztőgépek. Rátelepítés. Átlagos és magas gyermekszám. Közös részvétel. *Sorsrontás.* Étél, étel, és... agyérgörcs. Disznók. Ünnepek.

Mert élet, étel. Felfokozás. Jó mód; kényelem. Halál. *És?!...* Történt-e valami?... Megvégezte a dolgát. Undor. Egészséges, végigvitt élet. Folyamat. Bioviszonyok. Ilyen-olyan vegyületek; lét és szórakozás. Folyadék, szerves anyagok, füst. Külső-belső ráhatás. Idegileg, mint: szerelem. Családféltés.

Beprogramozottság. Kurvák. Idióták, *agyonökrök*. Vegyileg élet. Kurvák. Agy. Étel – folyamat. Kidagadás – szenvedés. Szőrnövesztés. Szemüvegrátét. Intellektuális felsőbbrendűség. Idegesítés. Küzdelem. Kacérkodás. Ellenhatás. *Sorsrontás*. Fájlalja. Közben irodalmár. Kalmár. Akar valamit; de nem tud. Szeretem a kávé ízét! A tejeskávé ízét. Mindig azt gondolom, feledtetni a hülyék hangját. Közben, nem, vagy csak időleges kiesés, és az is valami. Dolgozat. Idiotizmus. Fellebbenti a fátylat. Kiteljesedés, kifejezés. Agyhullámok. Vizualitás. Sült tojás, főtt tojás. Tojáshoz sonka, mert ezt egyszer így találta ki valaki. Hernyó. Fehér test, fekete fej. Hernyó zabálás. Rágni, csak rágni, nem mozdulni. Tömni befelé a belekbe, a testbe. Terebélyesedni. Rágni csak rágni... Vécén kitojni. (De csak a haszontalan anyagot.) A húsvét lényege. Tojni, csak tojni... enni, csak enni; tojni, csak tojni... Belezabálni a hagyományokba, a végtelenbe... a történelembe. Esemény – zabálás. Mennyi zabálás óta?... Mennyi zabálás múlva?...

Ömlik a vér. Ha kell, egészségtelenül élek! Olyan éhes vagyok mint egy négy éves gyerek! Az ideiglenességgel elmegy az életünk. Részeket szedegetek ki az orromból.

Hogy... mint barátaim szöveges munkáit... Válogathatnám, az örökkévalóságnak. Berúgni!... Pihenni. Szarni bele. Képzőművészeti Akadémiát nyitni. Mindent máshogy gondolni. Nagyratörő terveket szövögetni. Bebizonyítani. Csak szerényen.

Mi az?... — Szellemiség felhalmozás. **I. meg kihátrál; zártan nyit.** Elkülönülés, sütögetés. Imádottá; nők által. *Tökéletességüldözés*. Ismerősök. Napi bajok. Szóval, szellemiség... csak. Elmék. Agyak. Bennük lévő... absztrakt tartalom. Elegy. Megmutatja magát. Kihoz valami kerek egészet. Vannak erre kompatibilis lehetőségek. Kiordibáljuk. Mert ez a generáció!... A korábbiak is. Egyre erősebben! Valamit, ami nem volt.

Ez egy rendszer, és a hatékonyság számít.

Számítógépet használnak, de nem tudják mi az az adatabsztrakció! Vér folyik a szememből.

Csak beletettem egy kis munkát. Mindent túldimenzionálni, aztán megállapodni (vagy továbblépni más irányba). Mindenki nagy feneket növeszt.

Hát... érvelt önmaga mellett. Nem is volt hiábavalóság. — Nem találok a szemüvegtörölőmet... koszos kép. (Már) rövidülnek a betűk... Szép kód. Nem veszek tudomást. Bolond pojáca. Megtörölve milyen!?... Kis, otromba parasztok.

Így meg úgy, meg amúgy... Szépen napsütés, egyebek. Jöttek itt mindenfélék. A cipőmet mégsem mostam le. Elszemlélem. Jó fejek is, meg marhák; egyben minden. Elegy, pép. Meleg, színes... tavasz van. Fáradt téma lett a mobiltelefon.

Kretenizmus. Hangulati elem. Beszélnek is. Várjuk a nyarat, meg egyéb rossebet. Napolajszag. Így jó. Kiégett agy.

Begyakorlottság; mint: psziché. Elvonás, elvonulás; igaza van a szakembernek: szembe kell nézni vele! Szembe kell nézni vele, és akkor sincs semmi. Vannak barátaim, és néha hihetetlen.

Mindenki, átszövöttség. Szemtől szembe nézi, és akkor nincs unalom. Így is jó, meg úgy is jó; mindenki a másikat irigyli. Élet, csak simán. Újra ki kell találnunk magunkat. Létezés. Pozitív individualizmus. Rikácsolás. Rajzolat.

Női szervezet. Egymásrahatás. Ki fog fogyni a tollam. De még van benne. Leromlasztom a stílusom. Viszont lehet, csak mentegetőzőm. Varjú. Jól süt a nap! Faszába! Segg, meg minden. Úgysem tudjuk kivonni magunkat a hatása alól.

Telefonnyomkodás. Mert az ember rálép és beleszól. Olyanok. L. nem szól hozzá; ill. alig-alig. Mentesszük. Megérik; mindenki megéri; faszába!... Olyan jó!... A kurva anyja tudja, hogy itt mi a lényeg!... De vannak jó pillanatok. Megőrzöm, elnyújtom. Zene, nap... ilyenek. Hatástalanított. — — Metróaluljáró... kopott, sötét barlang. Sínek, meg az alagút. Veszedelem, és semmi nem folytonos. Még a repülőgépek is mennek! — El kéne indulnom ma is futni... Semmi különlegesség. Tehetségtelenség.

Meghülyültség. Dísznek. Terepszínű gatyában... bugyiban.

Terep. Beépültség. Közélet. Fújják ki a füstöt; szarnak bele.

Mindenki különleges. Ugyanazok. Jó a szag! Még jó a szag is!

Kopott napolaj. Labdázna, beszökölnék. Jönnek-mennek, távoznak. Hú baszki!... banánt esznek előttem a csajok a napfényben. Elkerülhetetlen asszociáció. Vajon ezért csinálják?

Szedegeti róla a vékony széleket, szopogatják az ujjait, hangosan és némán. Cuppognak, darabolnak; fényen

átszűrődnek, és szarok a tapintatra, az undorra, hogy ki kié.

Megbolondultság. Emelgeti a fenekét, terpeszbe áll. És ez így

jó! Fene egy!... Még majd az ásványvizet is üvegből isszák!...

Csuda! Szarok is bele! Mit tud tenni az ember?!... Ilyen jó!...

Csak kisgyerekeket rángató családanyát ne lássak! Beindult...

Elmegyek futni majd, hogy ne legyen tunya. Motivált, nem

bolond. Telefonálni, telefonálni. *Sima, nyáresti szalonnaszó*, és

a lányok nyújtózkodnak. *Ősöreg izomizzadás*. Bazári majmok.

Mellbimbó. Úgyis jó! Rosseb fene bánja! Még hajolgatnak is,

mikor eldobják a banánhéjat. Repülő berreg. Kihagyja az íróeszközöm a betűket; sípszó a rádióban. Megbolondultak a repülők: itt köröznek.

Démonikus szemmozgások.

Szerencsétlenek, *sorsrontás*. Hangosítom a zenét, és az nekem jó!... Kis hal. Hülye kecskebéka! Sokkal markánsabb, undorítóbb vélemény! Ma valahogy nem megy a munka. Milyen hülye öreg leszek!?... Szétáradunk, mint a tenger!... Caruso-t hallgatok, és felfújom magam! Élezem az éleket. Ott van mellettük az élet!... — és elmennek mellette. Még a végén kisüt a nap ma!... — a fejemben. Kávésző és jó zene. Vakon gépelek. Kettősség; párhuzamosság. Hogy az ember ne fojtson magába semmit. —

Azt hitte, hogy az élet mázlisaláta.

Nem bírja a szemem az egyformaságot! A sokrétűség még mindig hasznomra vált.

Jó itt kint! Adó. Ez, így, most a közügy. Szépen terhelnek bennünket, mert ez a normális. Teljesen gyerekek. Beszarás. Eső előtti páraszag. Kis bűnösség. Tulajdonképpen lélegzünk, és ez jó is nekünk! India. Minden év. Alkoholisták; ők is ugyanezen a napon. És akkor szedik le magukat a lépcsőről. Aztán mennek haza, hogy másnap újrakezdjék. Ingázás kert és lakás közt. (Budapesten ez nincs.) Mindenkinek maga baja. Piros és fehér. Szépség. Bezártak. Talán mégsem jött meg a tavasz. Merevek. És laposak. Ki-ki a kocsijára. Olyanok, mint tavaly — sajnos. Nagy hasam. Inkább mégis. Pont olyanok, és mereven mennek. Megy le a nap. Ez olyan unalmas esemény, de jó. Van jogom ennyivel megindokolni. Felelősség és szépség; gyönyörködtetnek a lehetőségek. Etióp harcos. Beteg fejük. Faritmus. Mindenki más. Néznek. Mennyiség. Szabadság. Sekélyesség. Mocsár. Nem elég tudatosság.

Micsoda tágasság!... Unalmas emberek közelsége. A szomszédban épp úgy ordítanak, mint tegnap! A termék néz rád a kirakatüvegben. Kicsit kisegíteni belőle az információt. Én is olyan vagyok, mint egy ember! Semmi ünnepélyesség! Nekem van ott helyem a világ legnagyobbjai közt (asszociálva most egy tárhelyre)! **izzadtságzagom**. Néha már azt sem tudom, hogy mi micsoda. Mit szenved?! Humorral üti el a hülyeségét. Érezted már vécében azt a bizonyos hypo vagy klórszagot?... Foglalod előlem a helyet a munkaerőpiacon! Könnyed humor. *Mosógépcenrifuga*. Van fogalmad a zsongásról? „Lejárt az időm...” — mondhatta magában. És akik megsérültek az első világháborúban, éltek (még) egy darabig, aztán meghaltak. Ott vannak a temetőben. — Pórázon (vagy simán) sétáltatják a nemlétező társaságot. Szánalmas pinty. Viaskodik a fényképezőgéppel.

Mert egy olyan munkakörbe ilyeneket vettek fel. Aztán beszélgettem velük. Egymást licitálták; kettőnek volt egy, egynek kettő, a lehangosabb. Mondták, hogy tegyem csak oda a fejem. Tényleg, mint egy szerkezet: zakatolt, karattyolt stb. A kétbillentyűsnél összefüggő rendszer. Meg is fog halni, vagy véletlen során, vagy a legközelebbi cserénél — tudatta mindenkivel. Arrogáns, harsány, pöffeszkedő stílussal. Vörös haj, vörös bajusz, fehér, szeplős bőr. Sokat dohányzott. Tulajdonképpen tett az egészre. Sokáig még jött-ment, előfordult itt-ott, aztán egyszer közölte az anyja, hogy meghalt.

A minap eszembe jutott, és érdekes volt, hogy ő még a túloldalon mondta, hogy ideát lesz, és igazán absztrakt a tény, hogy évek óta ott is van lent a földben. (Ez csak amúgy átvitt értelemben, mert egyáltalán nem biztos, hogy ekként történt.) Megmondta, és úgy lett! Nőügyei is voltak; elég heves életet élt... talán próbálta lejátszani. — Értelmes az ember: a *véget* is felfogja. Csak, hogy most mi a csattanó, mi a tanulság?... Mert mi itt vagyunk, és élhetnénk a tapasztalattal, de nem jut eszembe semmi. Legfeljebb annyi, hogy vége **is lehet, és akkor nincs cselekvési lehetőség.**

Például nem elég, hogy ők maguk, de még vannak gyerekeik is! Megannyi tapasztalat. Megint nem vagyok bunkó: **van olvasójegyem!** Beiratkoztam, hogy az Anita többet hozhasson ki. Esztétikailag nem előnyös, hogy **piros folt** van az orrom hegyén.

Szexuális parafenomén. Szexuál workgroup. Szexuális paranormális.

Levágтам a lábkörmömről az idő múlását. (Budapest) ideológiailag sérültek. Boldog Európát! Bulldog. Majd a fák kizöldülnek! Rejtett üzemmód.

Szétrombolja bálványkultuszát. Azért... a paradicsom nem egy rossz népi hangszer! Korrózióálló.

Népegylet, és a tavasz előhossa a színeket. Mindenki fészkelődik, mászkál. Keresik a helyüket. Levegő is jó, meg a fény. Az állatok is. **Ki-ki birtokba veszi a természetet.** **Emlékezés. Média. Elit. Vagy bármi. Lányok. Zavarodottság; válás, egyebek.** Nincs itt igazság; átfolyatni magunkon a gondolatot. Észgömbök. Harag. Egyén és egyén a maga büszkeségét. Megmutatom, pökhendien, és ez nekem tetszik! **Kurva tudja a magáét:** úgy csavarodik, hogy a csípője látható legyen — ruhátlan. Kezdek belejönni; kidagasztom a hasam. A *semmitől* húzom. Jó zene, jó idő... kis megnyugvás. Hogy mindig legyen az az érzet!... Hangulat, összetevő.

Megcsinálhatom. Járom az utam. Na, na!... Szépen elvegyül a mocskosság. Kikanyarodik. — Mindent megúszunk. Rothadás. Személyiségzavar. Néz és kémlel; járatja az agyát. **Normálisok nem.** Visszacsavarodik, bekurvul. Asszociatív. Mert ha egy tanár fia, attól még... Szépen járatja a fejét magasban. És ez így jó, legyenek könnyű anyagok. Berohadás – kirohadás. *Anyáknapjaőrület.* Messzelakó kiejtése van. Olyan, mint a másik; **leprofilozza magát.** Nincs csoda, csak az, ami személyi szabadság, lehetőség. Üres, gyagya hanglejtés. Vadszamarak. **Teszik magukba az ételt, ünnepélyesen. Begörbülnek.** **Nincs lehetőség. Legalább valamitől kivetkőznek!...** **Elfogynak okos embernek lenni; lejjebb és lejjebb.** Mintha csoda történne. Kiráz a hideg, pedig csak... Azt hittem a gyerek, közben egy másik. Barátom savanyú anyja. Vigyorognak. Ókori falak. Hisztéria. Elégedettek; csak ki-ki nyerje meg a csatát. Akkor sincs semmi. Szellentenem kell... Rugós járással. Ilyen egy örület. Eltelik pár év. **Fenekképlékenység.** Lakások. Berendezik. Hangoskodnak; be- és kimászkálnak a perifériámból. Lekapcsoltság; nyugalom. Hóember. Megtámogatva. Kikopott pofa. Rajzolat. Jobb agyfélteke. Elengedi. Szélesen a széleset. Mehet. Csuda. Ez is, az is. Aztán, majd eltelik. *Borzalomológia.*
Szikár, szeszes fejjel.

Hatékonyság. Legjobb tudásom szerint. Dühöngő állatok. Ócska görények; és az utolsó pillanatban vonulnak vissza. Kívülről nem látszik a benti probléma. Bármennyi kávém elfogy!...

Kék, fehér... de máshol meg zöld; és a szerkezet kiszámíthatatlan. Hiábavaló kérdésfeltevés; hazudnak. Maguknak vagy másnak, mindegy. Zabálnak.

Nem is kellemes!... Hogy felmentem a hegytetőre... Ég... balra – jobbra, mindenfelé. Rányitni a pupilláimat!... Meg a fű... birkaszarral. Szép és egyenletes; — síkban süttött rá a nap. Állni... „értelmes” ok nélkül... egyedül. Messzi hegyen hó. Az ember szeret völgyben lenni. Pedig a felhő, meg a horizont!... Messzebbre visz. Eszembe jut a barátom, aki beutazta a világot: — vajon távolabbra lát-e? Vagy bárki, aki magával cipeli a szűklátókörűségét.

Ellentmondás, persze. A toleranciának is van határa. Azt kell csinálni, ami jólesik!

Álintellectuális totyogás. Tudjuk, hogy ki, és tudjuk, hogy mely műfajból. Néha elégedett vagyok!... Zsongás. Fekete hangok. Kis élet, kis fény. Szövegalapú beruházás. Lépre csalom...

De jó néha zenét hallgatni!... Fázik a lábam, és már nem teszek ellene semmit... Ereszkedik ki a bele... próbálják mederben tartani az eseményeket. Valakivé válás és senkivé maradás. Élet – helyzet. Környezet... ami behatárol. Család. Neveltetés. (Absztrakció.) Béke... a világra. Gondolkodni szokott. Progresszívebb egyik, mint a másik. Hipertext. Többletjelentés. Szuperiglo. Hogy meg, hogy bármi... mindenesetre hallgatom a zenét. Azt hiszem, adok magamnak három percet. Szánalomhadjárat. Simán, ellenállhatatlan unalmasság. Az egyszeri ember megvívja a maga harcát... Úgy néz, mint egy majális! Vérnyomásommal foglalkoztak... Tulajdonképpen szeretek izzadni.

És hogy ha a bőr alatt nincs semmi?!... Emberek tekervényei. Gyönyörűség. Mindenféle zsibbadás. Relax. *Egymásracsodálkozás.* Jó, fokhagymásakat böfögök!

A szemüvegtörlő mosva jobb! Megnézem, azonosulok vele. Csiga, csigaház; behúzza a fejét. Arisztokratikus semmi. Felébred és elélvez egy cigit az ablakban. Nem kaptam el a jelenség lényegét. {Lemeztelenítettem a naturistát. Kárpátokalja.} A hasonló jellemű emberek egymást erősítik; — de ez nem baj, talán így életszerű. Kicsit az egyéniség rovására megy, viszont segíti a továbbélést. Falkaszellem. Beírt kód.

Változékonyság. Ember és ember. *Antimásmilyenigény.* Önanalízis öregkorra. Kisembersors: ragaszkodni az előjogokhoz. Nevek, címek, karaktersorozatok; virtuális fészkek. Egyén és tulajdona. Mondtam, hogy nem tudják, mi az adatabsztrakció. Keret és tartalom. Felszín és mondanivaló. Egyik lény és a másik lény. Azonos jelenségek, különböző jelenségek. Menekülés az ismeretlentől; tökéletességigény. Gőg. Fenomenológia. Sőt!... félelem az elvonatkoztatástól. Küldetéstudat. *Emberhittség.* Adatimádat. Állatimádat. Kutyaímadat. Radikális belső részletezettséggel; az európai ember nem látja Afrikát. Turistalátványosság. *Máshollétezőség.* „különben is...” — mondja. Okos, és hivatkozik a nemi előjogaira. Kultúrarisztokratát játszik. Eseményekre jár. Közös magával. Konceptiózus szerkezeteket állít össze. Különlegességet emulál; üveg mögé rakja. Meghatódik — írja. Hát persze, hiszen az ember a széptől elájul! Na, és akkor sem történt semmi. Vagy vannak univerzális értékek, vagy nincsenek. Progresszió.

Tiszta, új világ. A megújulás önmagában hordozza a lehetőséget. Élet – mozgás. Kihordás. Élni. Organizmus. Szerveződés. A másik nap már másik!... Szikla... és rajta egy rajz.

Lehet kéjküzdeni!...

|. *****

Az üres előítéletet nem szeretem. Végre Z. is elismerte, hogy zárkóztak lettek. Tudod mi a kiábrándító? — Hogy másnap ugyanott folytatódik! Aljasak vagyunk, megalkuvók. H. néni rohadtjő sütit tud csinálni! K. túlzottan udvarias; akar valamit. Új korszak. Legnagyobb büntetés a saját család. Pszichopátásodik az írásképem. Csak érvényesülés!

Valahol, valami talán sérült?... Az *úttörő ahol tud*, „segít” — gondolom az ellenségeimmel kapcsolatban. A kövérségemet tudom felmutatni. Nem táplálkozhatok normálisan - nem normális az életem.

Digitális zene! Magyar fáziskésés. — — Jó irányba kanyarodott.

Bármennyiszer ugyanaz. Közeg; ilyen meg olyan. Legalább alkalmazkodunk.

B. eljutott az örültség állapotába. Megfeneklettek a családalapítási kísérletei. Kénytelen volt filozófiát váltani. Araszol a *hit* felé. *Öntudatlanodás*.

Fekete. Felfelé idegesít, lefelé idegesít. Néha nevetséges. Elveszik a lényeg. — Húzom, rontom. Nyugodt lélekkel, simult arccal. Néma ellenvetés. Tiszta mocskok. Valóság.

A maga százalmas történetében. F. jogot formál. Puffadt arc. Nyelvi zavar. F2. jól érzi magát. *Kilátástalanságsodrás*. Az egyén szerepe. Megdicsőülése. Antropomorf antropológusok. Felsőbbrendűségből a magyarázat nyomába. — Hányok!...

Bármit összekeverek.

Nem is tudom, hogy formálisan vagy máshogy... A kormány, mint reklámcsoporth. Állampolgári szemfülesség. — Az anyagcsere-folyamatok szépen folynak.

Magyar büszkeség; ilyen-olyan fölény. Képes vagyok kizökkenni.

A szív tényleg érdekes! Két dobbanás közt megpihen. Relaxál, alszik, mereng — aztán folytatja; folyamatosságot szimulál.

Utókor! — Az intelligensebb manipulálja a másikat. A bevonuló seregek bágyadtan integetnek.

Szeretem a lakás tisztaságát dicsérni olyanoknál, akiknél ez fogadtatásra talál. Kólába fojtom magam.

***Társadalmi szemérmesség,
vágyálom, és minden államilag
támogatott irodalmi műsorba
begyűjtik az ilyen tollforgatókat.
— Nem vész!, száz év késés.***

V.-né szája gótikus kapu; kinyit-bezárul, közben
előáll a történet.

A sportriporterek szeretnek olimpiákról beszélni...

Szómagyarázat. Gyerekdicséret.

Testvérem arca lóg. Kijött belőle a hús.

Legyen csúnya! — hogy szép lehessen.

Világtalan. Nem tetszik nekik, ha... Visszasugárzott viselkedés.
Andy Warhol nevét emlegetik. Magában kultúra.

Nehézséget okoz, hogy nem is hiszek benne; bármi fordulhat
jóra. Háttérmintázat. Nulla következetesség. — **Megrajzolom a
negatív felületet, hogy a pozitív láthatóvá váljon. Antitéma.**

Minden csak alakult volna... Szerencsétlenség, vergődés.
Életutak-életnyomok. Zs. furcsáll. Hamar leképezik az embert.

Fénylő... Vegyület. V.-nében a molekulák nem képesek úgy
összeállni, hogy valami tetsző legyen.

Tea, gomba, növény. Elgépiesedik; elunalmasodik. Taposott
ösvények. Régen... Harmóniában, kritikus időszakokkal. Jó
alvás, nemlét állapota. Mivel közösségi életforma, egymásnak
alárendelve. Más-más karakter; és mi van, ha már annyi lesz,
mint a nyúlász?!... — Csak a szemük fog pislogni, és várják a
választ. Felperzseli önmagát.

Alapvetően szabad eszmék. Ilyen gondolkodók. **A szomszéd
nő itt monoton.** Gyenge ellenállóképesség. Összefügg.
Praktikum.

Romlik az egészségem.

Régi fényképeket. Öregapámék házassági képét. Szépek
voltak! Tele reményekkel! Egyetlen örökségem. — Olyan jó
nézni, hogy hittek valamiben! Hajtotta őket a túlélési készség. —
Pedig a közállapotokhoz viszonyítva ugyanúgy, mint ma... Mert
rendesek voltak. Egyszerűek, szeretetteljesek. — Kulturális
áramlás, német-magyar nyelvezet; zene, irodalom, közélet,
természet, kézügyesség, kreativitás, szűkösség, mértéktartás,
vágyakozás. • Egész életükben jól tehettek másokkal, hogy

halálukkor, betegségükkor, agóniájukban ezt kevésbé kapják vissza. — Kommunizmus volt, Kánaán vagy bármi. Talán Nirvána. Kert, ház, nyugalom. Saláta, cseresznye, málna, fokhagyma. Szerszámok, köszörűkő, favágító. Mikrokörnyezet. Tél, nyár. Madáretetés és megfigyelés. Kályha. Virágoskert, szegfű, illat. Örület. Vita, kórházi kezelés, alkalmazkodás. —
Míg az idő áthatolt rajtuk.

Fáradt méreg. Társadalmi sodrás. Férgesedés. —
Problémakerülő magatartást folytatok.

Disznóetetés-dialektika. Olyan
vagyok, mint egy fertőzés: terjedek. Hemperegni az
információban. Ugysem történik semmi.
Fojtott tűz.

Kezdenek elcsúszni a mozaikok. *Maori.*

Újból jó leszek, az időknek előre köszönök... — Sosem
cselekszem normálisan. Próbálnám optimalizálni az utánam
következőket.

Én tudom milyen volt... Nyereség-elmélet.

Egyelőre azt sem tudom, hányadika van. *Hányadéka van.*
Merthogy. Lassú fejlődés. Túl nagy archívum. — Gondoltam. Se
óra, se számítógép. *Összehasonlító gép.* **Nem tudok érzelmileg
töltődni; kifogytam az ideálokból.** Marhaságokat teszek.
Szemlélem azt, ami van. Ide-oda. R.-nek tetszett. (Nekem is.)
Iszom tejet. *Egészséges.* Kisodródok. Lebeg bennem. Nem
kérek a társadalomból. *Aszociális.* Még és még... R2.
Kasztosodás. — Vagy így ne?... — Hopp! Ugorjatok rendbe!...
Gy. nem érti; azt hiszi, én igen. Csupa szenny. *Menny.* Anyag ki
vagy be. Kihátrálok. Tetszik a játék. Nyolcvankét kiló, és úgy
tervezem, lesz ez az érték még hetven alatt is. R2. apja bármire
azt mondja... Szépen a hármassal elmegyek.

Nem tudom, milyen lennék hetven évesen... Tárgyi környezet.
Rohadt szociális állapot. Előzmény, hozomány, meg bármi.

**Becsukom a szemem;
próbálok védekezni.
A hírekben rengeteget
ismételnek.**

Nevetséges nemi szerepek. Progresszív.

Például dicsekedni, hogy sokat dolgoznak; vagy épp keveset. — Magány. **Belterjes tehénkedés.** Misztikumhiány — hétköznapiasság. **Sötét a haja, a szeme, a ruhája, a személyisége. A „drága” egyén olyan, mint a társadalma. Visszasugározza a mocskos elvtelenséget.**

Gondoskodtam. Egyenértékű vagyok egy törött lábú rákkal. — — Annyit szenvedtek, hogy már sírni sem tudnak. A legtöbb (kép) sötét és életlen. Visszahozom őket a mába. Megállják a helyüket a festmények között. Szépek.

Üvegkemény alkoholisták néznek farkasszemet velem; és ez akkor sem kényelmes, ha mindennek megvan az előzménye. A rokonaim úgy léteznek, mint fán a gyümölcsök: ilyenek-olyanok; nem lehet mit tenni. • Az alvással különös viszonyban. Mintha nem lenne... Nem elég meditatív. Felülvizsgálom. Hangosítom. Ne lopja az időmet!

Miles Davis. Bármi nem érdekel. Hogy nem tudom kipihenni magam!?... Mert szép, piros trombitája volt. Helyesen csinálta. Befordult. Hangosítom... Szemüveg mögé. A másikat letörlöm. Játéklista blues-zenével. Jól... Aztán meghalt... Továbbhangosítom. Stevie Ray Vaughan. Nem kevésbé... Nem volt egy közömbös fickó. 2 halott. Jól kiegészítik egymást. A dinamika, meg a... Z. megadta a telefonszámát: ***-*** Ártana a személyiségi jogainak. (Neki is vannak. Az éppen olyan, hogy attól az, ami. Különbösen csak kiváltság. — Meg, legyen ez önön választott érték.) Kezdek borzongani. És nem tudom, miért. Félelem?... Ez ilyen világ. Örökös súlyozódás. Alkalmazkodás, túlélés.

Legyen előttem az afrikai kultúra!... Tudom mit ad! — **Hangosítom!** — Ráraktam Feje profilból. *Az emberiség bölcsője.* Csak ismételtetem... *All Blues* [M. D.] Most nézem, ez is *blues*. Három órák. El kellene így... Italt!... Nem szívesen. Mindig is szerettem!... A szarság eleve bekalkuláltatott. Meditatív tényezők. Vagy vágyódás, vagy ténylegesség?... — **S.-t kiiktattam.** — Koncentrálok a jólétre. 11:33. Rabja vagyok. Ha nem kapok hiteles visszajelzést... Gyűjtik a szimpatizánsokat. Csoportosulnak. Kis, helyi stratégia. Falkaszellem. Egyik kényelmetlen, a másik szintén. Nehéz dönteni. Brr... Beszennyeznek... Hupognak az ajtók; javítanak vagy dolgoznak. *Panelélnék.* Társadalom - pozíció megfelelnek. Közös tudatalatti; elvárás vagy bármi; sorsok, betegségek. Elhatárolódás, együttlét.

Fogak, nagyra nyitott száj, süllyedő étel. Mint a születés pillanata; sebes átlényegülés, osztódás. *Előemésztés.*

Idealizált arckép. Velem marad. Kezdek álmosodni.

Mindegyik kapott agyat; mint személyi számítógép.

Szépen meghallgatom az ünnep interpretációját a szomszéd nénitől. Büszke az ifjúságra. — Más idők vannak. Itt már nincs szépség. Politikai befolyás, pénz. Van miért felhúzni az alkalmi ruhát. *Persze, hogy progresszív — elvileg.*

Csakhogy a régi idők óta kevés az eredmény. Gazdaságilag nem igazolható. Kokárdás hülyeség, amortizáció, nacionalizmus. Giccs. Pártirányított megemlékezés. Egymást lökődik ki az elvkövetők helyéből. Mindenki autentikus szeretne lenni.

Lesüllyedt a karácsony szintjére. Isten őrizz! — gondolják —, még a végén felbomlik a status quo.

Próbálom a tollat. Nehezen indul be.

Féregforma fejük van, félelmetes szájszervvel; barnásak, áttetszők.

Már a rómaiak is sokat adtak a közkultúrára. A pápaság kínlódik az örökséggel: hatalom és erkölcsiség.

Minden papírt... Eltérő közeg, eltérő idő. Hallottál már embereket beszélgetni?...

Rádiószínház. Körbeveszem magam; ha nincs kedvemre való, csinállok.

Megpróbálom irányítani a figyelmet; felfrissítem a dokumentációmat.

... hogy mindenért fizetni kell valamivel. Ha kialszom magam, fáj a fejem; egészségtelen sokat ülni, de állni is; a túlzott mozgás izületi bántalmakhoz vezet, a tunyaság depressziót okoz, a fokozott aktivitás elhasználódottságot.

A fegyver birtoklása agresszívvé teszi az embert. Micsoda egy alattomos betegség a *hülyeség*!... — Ügyesen a végére tették a gyengébbeket. (*Megbeszélem magammal.*) Századforduló. Napsütés, vasárnap, ebéd. Szép akadémizmus. Csak az tetszik, amit önkívületlen elrontott. Rokonság összeszedte a pénzt a taníttatásra. Kerülöm a giccset. Tanár bácsinak az anatómiája. Ezek egy oviba jártak; — mind hasonlóképpen ír alá!

Menjen el kurvának! Álljon ki a lakóhelyéhez legközelebbi főútra! — Ember már megismeri a szokásokat. A görög művészet és az ibériai félsziget. Narancssárga rajzeszközre vágyom.

Leonardo szépen vegyített. *Nárcisztikusan.*

Szép a honlapom! Most mit izéljak?... Ennél szerényebb már nem akarok lenni. Caruso énekével dobom fel magam... • **Xavier De Cock** szeretett teheneket festeni. • *I Pagliacci: Vesti La Giubba.*

Acid Jazz. Megfejtethetlen a rokonaimhoz fűződő viszonyom.

Zárkóztak vagyunk, zárkóztak, és ha kilépünk ebből, csodálkozunk.

Halállal kapcsolatos problémák. A részvét valahol máshol jelenik meg. — Folyamatosság - lét, nem lét. Izgalom – nyugalom. Bármely irány. Megismerés – felejtés. Lerohadna a kezük; üszkösödne, és egyre feljebb. Egocentrizmus. Áramló minőség.

Milyen érdekes, hogy a szánkba csontkemény anyagok nőnek, hogy megrághassuk az ételt; eleve ragadozók vagyunk!

Az ember bizony hajlamos azt hinni, hogy...

Valahogy ez az egész... Egy kicsit undorító, egy kicsit nem. Gyötrelmes. Nem szabad elfelejtenem sem ezt, sem azt. Mire az ember leéli az életét, nem történik semmi. Helyeselhetetlen. 000 ... **Valami nyugtalanított, de már nem tudom, hogy mi.** • Az elektronikus rajztáblámat szépen learchiváltam a szekrénybe; tápproblémái vannak. Hardverhangosítom. Úgyesen vegyül a német billentyűzettartalom magyarral. Újra kell tanulni. Az ember meg olyan, hogy eleve alkalmazkodik. Csodás zene segít. • Az érték átvészel. Legjobb semlegesség! **Úgyis a természet elemészt bennünket.** Negyed öt, ennék is. Kelet-Európa... Milyen jó, hogy sehová sem tartozunk!... Szétagolom magam. Szép ének. Lehetne ez is, lehetne az is. Elromlik, elaprózódik stb. Itt fáj, ott fáj.

Ötig:

Sípol, meg egyéb. Intellektus, arisztokratizmus. Csupa sors, karrier. Kiderül, hogy a személyes kapcsolatok... Tőke. — Megfelelő korban, megfelelő szerepvállalás. Küzdenek egymás ellen és egymásért. Összefüggés, sejtrendszer. ... Önmaga szobra. Imádja. Keresztény-konzervatív — akár célszemély. ... Kezdem megszokni. Közlik, hogy idős és beteg. EU-összeférhetetlenség. Mindig idegesek az árvíz lehetőségétől, az árvíz lehetőségekor. Románok kontra. Mondják rájuk azt, amit csinálnak velük. ... Nem is tudom, mit szerettem volna tenni!?...

Vagy:

A hatalom küzd az örökletes betegségek ellen; illetve nem.

Hogy ez a csodálatos hang betölti a szobám levegőjét?!...

A hülyeség — közbevetőlegesen — fájdalmas és elviselhetetlen; a tévé bármely csatornájában egy ember pisztolyt tart egy másikra. — Mintha növelném a saját időarányomat. • Romlás kezdete: jártatja a száját, kap valamit.

Ebben a rádióban azt mondák, hány fok van... Egymásnak segítenek elterelni a figyelmet a gyengeségekről.

Tiszta hülye a házmester! Rakosgatja a neki nem tetsző tárgyakat. Megvívja a maga harcát.

Van az agyamban valami kép; próbálok igazodni. •• Az egész belemegy a nyúlós végtelenbe. — **És már az átmenetben szétszedik a struktúrát.**

Keverem az idősíkokat — hogy minden legyen. Nincs meghatározás!

Lélekvigasztaló. Nem tudom, hogy huszonötödike vagy huszonhatodika van?... D. meg csak nézett — sóvárogva. Hardverből halkítok. [lásd:] És ki menti majd el az információt a Földről a Nap kitágulása előtt?...

Ilyen érdekes folyamatok, hogy lassú égés. Biokémia - lételmélet.

És ahogy a pékek toporogtak!... Pár gondolat. Organizmus. Minden átlátszó. Lebomló szervezet.

Lehet így is, lehet úgy is. Egyre nagyobb félelmem van. — Ideológiai fogódzás. A pápa meg fog halni.

Inkább innék. Allergiám van. Fogyasztanám az időmet.

Múltban jobb lehetett. Kereszténység kezdetén... Akár vas díszítőelemek, szögletes formák. • Bármire nincs magyarázat! Közösségmassza. Kulturális áramlás. Van logika New Yorkban. Mindent viszek — legálisan. — **A rémségnek több lépcsője van, de hogy amerikai country-zene keveredjen keltával!...**

Nem is olyan rossz!... Mármint közérzet.

Tényleg idegesítőek a gyerekek!; amikor az ember a végén ül, nyugalomra vágyik, pattogtatják a labdát. — — Vannak sznobjai az egyetemnek. Sugalmazott mászmilyenség. Csak Gyula ne legyenek!... (Vagy *gyula*, mint az ősmagyaroknál.) Cipelve, mutogatva a könyvet.

Egyre csak az eszménykép!... Kanyarokat vesz... Kurvaság. Motívum. — *Nincs magyarázat.*

Forróság jár át. Néha teljesen jól érzem magam. Sárgát, meg zöldet látok. **Állandóan meghalnak az emberek. Gépezet.**

Közléskényszer

Álmosan ülök a széken. Lebeg az agyam — valamin. Ez csak affektálás. Az elmúlt álom játszik velem. Töltök kólát; száműzöm. Jövök onnan visszafelé. Gyors álom – gyors élet. Huszonkét éves, egyetemista barátnőm van, aki engem szeret. Ki mihez ért a legjobban.

Utálom itthagyni a kényelmet; szól a zene stb. Ilyen... dolgozás gyanánt. CARUSO. Összetevők. Határoló. (roló) Undorító. (*undorít*) Kreatív. Ne feledjük!... Rohadt rohadás. Meditatív. Visszatérő motívumok. Túlélek. (*Egész jól.*) Az élete, a munkája benne van. P. is ugyanazt fújja, mint a többiek. — Akkor talán igazuk lehet?... De csak túlélés!...

Tudat alatt, mélyen. Ez az egész mind a miénk. Egyre kevésbé érdekel a méret. Hanyagabb lettem; vagy merészebb?... Kitettem az ablakba, hogy hidegebb legyen, és a nap felmelegítette. (*Évszakváltás.*) Mindig minden. Telefonálni fognak. — De ha nem, itt az allergiám! Elszórok... Kihalt emberfajta. Néha gyűlölöm a múltat, máskor szeretem. Az ostobaság és a természetesség jelen volt. **Értelmesebb, kifinomultabb gazemberekké válunk.** Mintha ez lenne a recept. Már alig van őszinteség. (*Magam formálom a világot. Nem gondolkozom.*) x Mintha betegség lappangana. (*Kellemes.*) xW Egyre jobban izgat egy (hordozható) MP3 lejátszó lehetősége. (*Mi lesz ez a jövőben?...*) Hülyeség! Szerencsére fáj a fejem. Milyen könnyű hülyének lenni!... Micsoda előzményeim voltak!?... Legalább száz helyen állíthatom a hangerőt. Nyújtózkodom, lassan felébredek. Ezt az egészet tudnám felejteni... Mire van szükségem?!... Valamire!... Mint korprobléma. Olyan gyönyörű zenét vettem fel!... Minden stílusban. Hogy... az biztos! — Még tizenöt perc, és gyűjtök!... Egyik szem folyton az órán. Bömböl... Nem tudhatom ... Szellemülök... Kóbor gondolataim, lassan betájolnak. Hangulatilag rakom. Nem mondom, hogy egy-két ember nincs rám... Képmutató megfogalmazás — és szokványos! Semmi kedvem nincs!... elmenni... dolgozni. Hangosítok. Rárok magam... Továbbhangosítok,,,, Négy perc. *Pedig hat.* Aludnék. Narancssárgát szeretnék, hogy kiemelhessem a szájakat. Önmagamtól... Ökör, idióta testnevelőtanáraim voltak. Hatalomközpontúság, erőszemlélet.

Mintha hiányozna az italom... Értennem kell hozzá! Bárkinek gratulálok. K. kísérlet. A természettudomány meg olyan, hogy önmagát bizonyítja. **T. mindent elfogyaszt, mint rendesen egy szociálisan problémás. Azonnali elégülés.** • Nem is panaszkodhatnék!... Mindenhol megtévesztenek. Fejhallgatóról fejhallgatóra járok. Túljárni az észen. *Hal vörös tálban.* Dali egészen jó kubista képeket csinált. **Still Life: Sandia (1924)** **Később kihátrált.** Valamire emlékeztet — a zene... Ordít a dokumentumérték!

Oldalra kidugom a nyelvem, ezzel jelzem, nem hatott meg amit mondott. Izzadt jelen. Kulturális sokszínűség. Szomjúság. Mindennek az ellentéte. Egy áruházi szörnyűség. Könnyed zene. Néha elégedett vagyok. **A Mama a képen tényleg angyal!; mert már nincs jelen.** Most van húsvét; észre sem vettem, hogy ilyenkor nem szoktam *szeretni*. Sokat beszélnek a rádiókban a vallásokról; — rájöhettem volna. Például... automatikus írás. Abnormális... a hozzáállásom.

Az a... valami oknál fogva, minden szebben szól a gépemen. Így, ellenni bárminél jobban... Lelazulok. D. üdvözl Angliából. Ünnepek okán. Oka. Tényleg jobban szól! Tiszta élvezet. Régi temető. Készítgetem a képeket. Menet közben jön fel egy sor minden...

T. vigyorog, mintha volna értelme. A nap második fele jól sikerült. Parányi változások a vételi lehetőségekben. Innen a múltba. Csak a hatás. Félő, hogy beleveszek. A hülyeség amúgy is itt áramlik össze-vissza. Az ember még jó, hogy ellenáll valahogy; sok mindennek kell megfelelni. A tudat mélyéből bukkannak fel.

Kilapított, bozontos frizurájával, mert neki is csak a csemetéje a legfontosabb. Ugyanígy tovább; én vagyok a végcél. Önmagam hasznosításában. Értéket kell adnom. Fel kell használnom. Mindent beépítve. • Úgy látszik nem merül le. Készítőinek ellenében. Az értéket ki-ki látja, de nem gyakorlatizálja. Belemegy (haszonnal) és már rohan is ki belőle (haszonnal). Értékfordító. Rémes, ahogy a billentyűzet fölött öntözöm a kólát. Nagy marha vagyok! És nem alszom, holott tehetném. — Nincsenek előképeim.

Leöntöm magam. Azt iszom, ami meleg. A másikat kivettem, hogy hideg legyen. Korábban; tehát már jó. Leesik a kupak; bele a maszatos szőnyegbe. Az ital kihabzik. Zoknival törölöm a széket. • • • Természettudományos felismerés. Nincs is rossz közérzetem!... Hogy hogy keveredik össze minden?...

A vallási műsoroktól impotens leszek. Szívtájéki... A röntgenorvosok a hülyeséget látják?... Utolsó pohár. Eleve haldoklom. **Szegény Andy Warholt a leveseskonzervről azonosítják. Nem akarok itt lenni!**

Ha bármit jól megcsinállok, elégedett vagyok. • A hagyományoknak nehezen állnak ellen. Átrohasztódnak. **És érdekes, Jézusnak szinte mindenhez köze van!** Fádom, és ez jobban aggaszt, mint a locsolás lehetősége.

Az alkoholisták még józanul megy. Süthetne jobban a nap. Szakértő próbálja magyarázni az eredetet. • Szerencsétlenek, mivel anyagilag nyomottak, rémesen néznek ki; előhalászták a zakókat, vászonnadrágokat. • • Húzott arcúak viszik a söröket. A kanok felkerekednek; ez egy ilyen. Valamiben kell érvényesülni; cinikusan... Mindenki elmehet a fenébe!... Nem hinném, hogy akarok velük beszélgetni. Ártalmas a fehér papírt nézni — tavaszi fényben. Védelem érdekében ülök és húzom a vonalat. Fejemet sem emelem; szemkontaktus lehet. Hordák elmentek. Köpködnek, fröcskölnek. • Ezüst. Fém. Szeretnek fontoskodni, titkolózni. Értékérzet. Tinta-lila. Alkalmazkodjanak!

Egymás viszonyában. Infantilis. Debilis. Satöbbi. Elpárolog - hat
– ná – nak. Úristen!, micsoda üresség! Öngyilkos merénylők.
Vallási büszkeség. Hagyományok okozta, hagyományos
marhaság. Részegen. Mák. **Nem köszön vissza; szégyenli azt,
ami ő.** Nagy, kerek feje. Néhányan felszabadultan néznek.
Kiszabadultak saját rabságukból. Bármivel... gondolatot.
Bambán. Mert megvan a nevelésnek az ideje. •• Mi?... Tényleg
nincs verseny, nincs koncentráció. Karakteres lebegés, örökös
lemaradottság. Igaza van Z.-nek!; csak a tökéletesség segíthet.
Nagy semmi, szervizmunka. Zárkózott vagyok. Amúgy.
Szeretem a rajzot a szöveggel keverni. Egy asszony, egy férfi.
Közösség. Örökös bágyadtságom van. Létezik, hogy egy egész
város beteg?... — **Addig-addig etették a
gyereket, míg megnőtt. Lassan kell
kezdeni valamit vele. — Megenni nem
lehet, mint a húsdisznót.** •• *Felfordul a gyomrom*

— *nekem ehhez jogom van.* Részese vagyok a
változatlanságnak. Itt kell hallgatni őket, látni. Elterelem a
figyelmem — az jó nekem! •• D. mint egy nagy varjú,
méltóságteljesen. Vízidisznó. Istenhívő. Fájdalmasan vigyorog.
K. a transzvesztita. Az észnek olyan többszöröse!... Gyereknek
integet. R. nem jön; mindig korábbra ígérkezik.

**Kopasz feje az ajtó felé; és az is benne van, hogy a
sírásónak vagy az intenzívesnek ez nem probléma. —
Furcsa.**

Egyszerűen és eleve: nem hagyom abba; minden, ami
szuggesztív. — Ha érdekel, hogy mi a békés álmovilág: William
Bouguereau. Egészen mást csinállok, mint amit terveztem:
fotóművészetből fotóművészetbe. Vizeletnek a gőze.
Felfedezek; saját gyűjtemény. **Nem tehetek a családomról —
felfelé.**

Tele van a fejem zöldséggel; éber álom, tudatalatti média.

Hogy milyen? Meglepően kultúrált. Diszkrét és jó. A végén egy
kellemes pohár sör. — A zene megváltoztat mindent. Halál-
szellemi halál.

Megmozdulni sem óhajtok. Ritmus. Elmaszatólok. Rétegek.
Kép, hang, szöveg. •• Jó nézni, ahogy mászkálnak a
művészetben. Pontosabban a műalkotások közt, mert én mindig
is hirdetem, hogy a lényeg a *befogadó* és *tárgy* között jön létre.
Nincs hozzáértő; legfeljebb gyakorlott. Egyik a másiknak
lételeme. A *mű* önmagában csak anyag, a *néző* lehetőség.

Saját, kis, belső nyugalmam. Jó hideget hozott ez az év a választások napjának! Szélárnyékba vonultam. Alig rajzolom a betűket. A felelősségérzet még nem átható. Koszos a cipőm. „Jó” nézni, hogy — amúgy — alkoholisták ügyelnek az esemény tisztaságáért. Csinos lány megy az út túloldalán. Szépen süt a nap. Ilyenkor mindenki egyforma: a pedagógus házaspár is ünneplősen. *Állampolgári kötelesség*. A gyerekek ordításai nem illenek az aktualitásba. — **Elfelejttem kikapcsolni a rádiót, az elemek lemerülnek.**

Magyar. Közélet. Használhatnék **szövegkiemelőt**; de mire?... — Hagyják, hogy nyugtalanítsam magam!... Ütemes zene. Kibújjik. Belőlem. Bármilyen. Eltalálom a billentyűket. Vakon is. Ez az egész!... Kegyetlenül utálok elmenni a munkahelyemre!... Zzzzzz... Folyó. Nem aktív. Pocsolya. Szemben pazar ház. Vityilló. Fehér oszlopokkal. Ókori jellegűek. Budapest és egy **északibb** települést közt. Erdőrészlet. Inkább lugas. Idealisztikus. Földtúrás. • B. mondja, olyan, mint én. Nekem tetszik. Akkor hiteles. Ne legyen más!... Melegem. Mindig elkések. Eleve. Alap. Nem ott vagyok, ahol. Átfedés. Ugrik az agyam, és követnem kell. Nem lazálhatok. Elmúló alkalom; hogy paradox legyen. Tudom, hogy mi az, ami ösztönöz... Becsuknám a szemem. Három perc. Színek. Kubista festmény vagy mi!?... Kövérségem. Na, visszhangzok!... Pá!

Itt egy boltba menés szociológiai felmérés. Nem is hiszem, hogy érdekel. (Marha) Médiában szereplők. Rádió — fizikailag.

Csinálok egy sorozatot: narancssárga szájak. Jött és vittem tovább. Schiele. Két adó egymással beszél. O. betelefonál — reggeli közt. Vallási hírek. Tagolt élet. Ugyanilyen végtagok. Izraelben győzködik az arabokat — fegyverrel. Tizenegy fok. Felpuffadok, mint az ételtől rendesen.

Sharon bácsi ki akarja irtani az összes arabot, hogy ne legyen konfliktus. — Nem lehet mit csinálni, a közélet önmagát ábrázolja. • Vonzódom valamihez, ami... **vagy csak kényelem**. Három soremelés. Be szeretném bizonyítani. — **Szegény betegeknek egy biztos azonosítójuk van: mereven néznek és vigyorognak**. Mint a kutyák, amikor várják az ételt. De magamat is kordában kell tartani: Pavlov effektus.

Sima humánus, és ez kihívás: együtt tudunk-e élni, ill. megtaláljuk-e a megoldást. És nem kérdőjelezek meg semmit! Nem, nem, de vannak nehéz pillanatok. Ösztön – súrlódás. **Önmagára nézve senki nem tartózkodó**. Azonos jogok, problémaforrások. Egyik legyen felelős, a másik gyarapodjon. **Lehetőség**. Mint a táj: hegyek, völgyek, szép változatosságban. Kékre gondolok és közben zölddel írok. Utolérem magam. **Rehabilitációs intézet**. — Mi a fene lesz itt? Az ember hajlamos azt hinni, hogy mindenki elektromos révületbe kerül.

Kint hideg, bent meleg; ez már meg is határozza a viszonyulásomat. És akkor a többiről még nincs is szó. Például. Egyre kevesebb időt hagyok. Pedig. Megint merengtem a bezárt kultúrán. Komoly, magas, szép. Az utca meg virágzik, és tele van innovációval, ösztönösséggel. Később majd ők is úgy nyilatkoznak. Talán fürdés után gyorsabban... Vagy csak mert sietek. Ösztönző. Szóval falfirka, meg egyebek. Porszag. Kontra bársony. Már a (buta) középkori Magyarország is Itáliából importálta... Csak szépérzékük volt. A gőg meg vágyott rá. Tökfej tőkések. Meg a sznob udvar.

Egyszerűen csak szemléljenek! Kényelmesen érzem magam.
„**Klozetszagosító-tartó**” — **írtam fel a füzetre, de ott van a Tomi telefonjának vonalkódja is.** Minden keveredik. Más a reklám, más a valóság; csupa asszociációs játék. Megyek tovább! Ezer évvel korábban. (És nem a „magyarság” kezdetére.) A rádióban egy ember a zsenialitását magyarázza. A műsorvezető is. Tanult angolt. Elmeháborodott. **Majd’ mindenhol így kezdődik: a szerv kutat valami után.**

Szerencsésen nem vagyok magamnál; keveset aludtam és mélyen. Valamelyest sejtem mit csináltam az éjszaka. Nem volt benne törvénytelen azt hiszem. Most meg Carusót hallgatok, és villózik a kép. Eleve nem szereti a monitor a hangszóró vagy az olvasólámpa mágneses kisugárzását. Simán a mentés helyett a nyomtatásra bökök. **Hang, mint operazene és alsószomszédom fuldokló köhögése.**

Elnyelt betűk. S. R. V. megmenteni látszik...

Persze, hogy megeszik a demagógiát!... Részesítem előnyben — a zenét. Felébredek; megtelik a füzetem. Pontosan tudom, mi az, ami jó. **Lecsupaszított egyértelműség.** Hogy ne lepjen be a padláspor! A Holdon nincs erózió. Voltak pillanatok... Arány. Illúzió. Lassú érték. És már semmivel nem elégszem meg. Pszichopata vagyok. Többszálúság. Külsőleg; akár átlag. Nem tehetek mást: meghirdetem magam. Erős kényszer. Másodlagos értékek. **Végül is: minden hiábavaló.** Egy ideje irányultság. Emelkedettség.

Szabaduljanak fel a gondolatok!... Pedig voltak valamiféle előképeim... Ma már mintha nem lenne szerepe az előtanulmánynak. Nem is életszerű.

Egy csomó minden van, ami elkedvetlenít. Például most a zenét sem bírom hangosan. Betegségek. Étel, ital, élénkítők. Elkerülhetetlen veszteségek. Idősödő nyavalyák. Rohanás. Kurvaság!!!... Az embernek annyi ideje sincs, hogy feldolgozza azt, ami éri. — X! Szép lassan lenyugszom talán. Idiótává

válunk, pedig itt van körülöttünk a sok érték. *Rohadt rohadás.* Úgy gondolom, talán mededzselni kellene magamat. **Tulajdonképpen mindenkit az idő öl meg.** Kor vagy gyorsulás. Minél gyorsabb, annál inkább. Fénysebesség halál? Vagy épp öröklét? — mert ott megáll az idő. *További színeket* választok, mert én olyan vagyok. Meg akarok nyugodni; nekem arra szükségem van. Már a gyomrom is fáj! — „legalább”. Viszont bárzenét találtam. Nézem a címét... *Sane To You.* [Nincs...] Ahhoz is fáradt vagyok. Megint halkítok... Behallatszik az autók hangja. Berregnek, tehát van élet. *Definíció.* Felmentem. Origó. Ezer cselekvés. Tetszik a bohóc, amit rajzoltam. Fáj a gyomrom; minden bajom van. Talán daganatom. Ugyanígy nézek. Várom a javulást. **Milyen azoknak, akiknek nincs javulás?...** Stabilizálódtak a negatív oldalon. Van perspektívájuk?... Én várom; úgy gondolom átmeneti. Fiatal reflex. — Folyton **kell** valamit csinálni!... Aludnom?...

cARUSO MEGINT AZ ORIGÓ. eMELKEDETTSÉG! - - Még van két-három percem, addig ismételtetem...

Simán felállok és megkeresem az értéket. (Mindig kitart egy ideig.) Kínai jellegű ingemben. Családom, szűkebb-tágabb: rendes felületesség. — Minden jelnek megvan a maga szerepe. Igaza volt régi önmagamnak: hangulat. Távolodom – közeledem.

- - Nem akarok menni dolgozni, nem akarok menni dolgozni, nem akarok menni dolgozni!... [Ezeket az operazénéket sohasem fogom letörölni!]

Szomszéd arcéle óceániai szobor. Villanypózna (inkább lámpavas) reklámtábla (át)vált a rivális politikai erőre. Szerelik. Országépítés. Programozott agyak. Áldemokrácia.

Ha a cipőmre nézek, mindig arra gondolok, le kellene mosni. Megszokás az egész. Néha jó lenne a Hold túloldalán, egy hegy mögött sétálgatni!; rugdosnám a köveket satöbbi — kis magány. T.-éknél a kislány a legnormálisabb az egész családban. •• Napok alatt mindenkit megunok. **A szervek fogdossák a drogusokat — és elégülnek ki.** A rádióban nem találok mentesítő elfoglaltságot. Mindennek helye van. Kívánságműsoroknak reneszánsza; a hallgatókat még ösztönzik, hogy meg is indokolják vágyaikat. Agykutatónak kellett volna mennem!... Megmozdulok, elmászik az állomás. Forgatom; nem ragaszkodom szabályokhoz. Vaskorba menekülök.

A. W.-t nem is tanulmányoztam kellőképp!... ~ Talán egy nagyvárosban kellene ülnöm egy tér közepén!?...; nézni a forgalmat?!... **A koldusok tájékozottak lehetnek. Van idejük merengeni; megnézik azt, ami van.**

Igazságtalan vagyok a festővel kapcsolatban. Mert merevek a szép képei (ugyan), de vannak köztük csodálatosak is. Ahol nincs helye megjegyzésnek; csak nézni lehet... — — Nem látom az órát szerencsére; takarásban van a pohár kólától. Minden nem érdekel!... (Rásandítok...) Semmi jót nem mondok a közérzetemről. *Tagadásban.* Néztem az oszlopot — micsoda optimizmus!; kifürkodták alul, hogy az esetleges víz kifolyjon. Távlatok. A rozsdá – idő végett. Nem illeszkedik a magyar valóságba. Környezetidegen. Valaki hisz a jövőben. Bosszantja a többieket. Külföldit játszik. (Pusztulás lehetősége) — anti-
Tudtam, hogy rejtegetek valahol egy zoknit. Mindig kimenekülök a felelősség alól. Itt ülök egy gatyában, és azon gondolkodom, hogy a munka egy részét megkérem mástól. — Nem! Már belátom. Magamnak kell megcsinálni, aztán az majd (ha sikerül) növeli a dicsőségemet. Igen! **Tojok mindenkire!** Zenét hangosítom és érzem az energiát! Fenét fogok én másokhoz igazodni!... — **Orgonazene a századforduló festményeivel!?!... Nem is rossz!...**

Bármilyen jogom van: ceruzával is írhatok; igazán jó a szabadelvűségemet próbálgatni. Csomó összefüggés. Idő – belenyugvás. Jelenség, gondolatébresztés. — **Persze, hogy megnéznék mindent; színházba nem járnak, legfeljebb az alkoholtól képződnek látomások a fejükben.** Minél drámaibb, annál jobb; a neuronok felvesznek olyan állapotokat, amelyekre ritkán van esélyük; és hát, természeti szükségszerűség. Aztán, ha a jelenség elmúlik, napokig, hetekig várhatnak újabbra az erkélyen nézelődve.

Egy pár oldalt olvasok is... rákönyökölök a szövegre, rontom a szemem; (más) bajom nem lehet.

Szerintem a gondolat megelőzi a cselekvést. Az F.-fel „jó” vitatkozni, mert nem hagyja szóhoz jutni az embert. Kegyetlenül döngeti az érveit. Ha elfogadjuk, hogy az agy irányít mindent, és nem pl. a kéz az agyat, akkor elsődleges szerepe van az eredményességben. Ergo: időnként sodródni az események.

Meg akarom harapni magamat; magyar zene szól a rádióban.

Talán csak hitelesen, tisztán bemutatva... Példaképet kellene választanom. Egy irányt. Áramlatot. S hogy közben ne vesszen a személyiségem.

Tiltakozik a szervezetem a kormány jobboldali politikája ellen.

Régebben (gyerekkoromban) csak a táská és a tolltartó illatát szerettem az iskolában, semmi mást. Minden évben újat kaptam, és a (kedvező) hatás csak napokig tartott. (Igazi bőrből!)

Meztelenség. Zárójelek közé teszem a pontozott tétlenséget. Eszméletlen gyűjteményem van!; most látom, hogy más közegbe helyezem. Legalább három közvetítő elem! *Álmos szemem*. Lassítok. Hangosítok. Dekadens.

AZ UTOLSÓ VACSORA AZ LEONARDO! — MÁSOK IS KÍSÉRLETEZTEK A TÉMÁVAL, DE AZÉRT... MÉG ANNYI BALGA, BÁGYADT MEGVALÓSÍTÁST!...

Látom a kicsinyes dolgaikat, aztán alkalmazom magamon; ez ám a hülyeség! — Volna dolgom; kések, kések... Nincs is jó szaga a zoknimnak!... • Há' rögtön megbolondulok!; pattanás van az orrom hegyén!; kivét a társadalom magából!; hogy lehet így mutatkozni, érvényesülni!?... (Jön ki a méreg belőlem.) **MÉG A FIZIKA IS ELLENEM VAN; TELE A WINCHESTEREM.** ••• Most, hogy teleettem magam, mint őrült, „mindennek van értelme, semminek nincs” — mondom magamban.

Amúgy sohasem köszön. Jó, parasztos kiejtése van. Sok iskolát pazaroltak belé. Semmi sem kiábrándító. **A szülők persze mindig az optimumot keresik; félnek a szélsőségektől: ha nem eszik a gyerek, nincs széklet.**

V.-né. Könnyed hangulat. Udvarias. Próbál életet lehelni.

Vége a (2002-es) választásoknak. Viszem tovább a „lényegesen” más életemet. Egyik politikus sem látogatta meg a honlapomat, nem is mentem el szavazni. — Meggyőződtem, a nacionalizmust megint nem szeretem.

Halmazom a rizikókat. — Jó a napon. Lappangó náthát üzendő. Hol ezt, hol azt túlzom el. (Bármit megteszünk pénzért.) Simán elfogadom azt, ami van. Tavasszal mindig dögszag. Felolvadnak a télen elhullott állatok?... Felbomlanak - lebomlanak. A lánynak jó a reflexe: ahogy odanézek, elfordul — madár csiripel. R. határozott; felfelé pontozom. Melegszik a fejem, az arcom. Nem kívánok beszélni.

A legyen napoznak a fehér felületeken. Igazuk van! Eléggé béna, lelassult mindenki. Próbálnak előnyöket csinálni. Minél nagyobb bajban, annál inkább.

a NAGY ÜRESSÉG, A SEMMI ÉRZÉSE. Felveszem a versenyt!... *Oldódásig keverjük* — gondolom.

A dögszag egy fa virága. Lehet, hogy várja az ilyen érdeklődésű legyeket (beporzásra). Időnként elütöttek valami állatot, aztán a napsütésben érlelődött. Meleg, nyári szélben. — Vagy: avarban, csatornában, árokban. Ki-ki eldöntheti, érdekli-e a dolog. Halál szaga. Édeskés émelygés.

Pumpálja a szív a fejükbe az alkoholos vért.

Hideg van és sötét. Nem, hideg nem annyira. Párás levegő. Mindenki *bújkozik*, mint dzsungellakó. Érdekérvek. Partizánharc, elektronikus segítséggel.

Hiányosan borotválkozom, mint a Bolond Feri. Idegesít ez a kurva tevékenység. Két füzetbe írogatok, tollal dobolok, fázogatok, kóházatok.

Rossz a közérzetem. Állandósulnak a fáradságaim, kopnak a pozitív kilengéseim.

Sztárolódnak, fontoskodnak; üzletileg vagy bárhogy. Elvágta az átjárót. Elhatárolódnak. Kik érdekelt itt a koleszterinszint!?

Bekapcsolom a rádiót. Elvesztett kapaszkodóim.

Menekülésben. Változatlanságban.

Lebabáztatta, hogy ne kelljen féltékenykedni. Bő nadrágokban jár. Eljátszott mindent. Favágó; erdei munkás; hisz az erő erejében. Fájdalmas járás. Gumicsizma. Munkásgőg.

Nem hiszek R.-nek; udvarias. Télen volt valami „eleje” a lány csizmájának, de most!...

Erdőjárók családja. Rekeszt(-ett). Süt a nap. A tél előnytelenebb. Nincs semmi csodálatos a felnőttkorban. Többet gondolkodtam. • Mackós füzetet vettem. Magam szabom a feltételeket. • Felmászott egy felhő. Lehűvösített. Mennek a dolgok pillanatra. Leülök ide, ha lehet. Világért sem akarok arra gondolni, mi lesz holnap. — Pucolják a szomszéd boltot. Most szép a kézírásom. Kiül a hangulatom. Elrohadjuk a nyarat; nem sok aggodalommal nézek elébe, és ez jó. Nyekeregnek a tizenévesek. Politikai rondaságok.

Belenézek a fejükbe, és nem találok semmit.

Néha kétségbe vonom a korábbi tevékenységem. Átütő megoldáson gondolkodom. • Minden relativisztikussá válik, mert új időszámítás van. Bágyadt emlékképek a „nemzeti” rádióban. Zavaró a parttalan okoskodás.

Nap megint; tisztán kivehetővé teszi a tintát. Egy bogár át is mászott rajtam; a füzet sarkán áll. Szél fújdossa a lapot, belekapaszkodva lebeg vele. Elrepült. — A poharam szélén... talán az előbbi. Leskelődik befele. Ellépett; nem szereti az édes italt. Bukfencezik az asztalon; gyerek(bogár) lehet. Visszament. Köröz; jól érzi magát magasan. Ha beleesik, kimentem; ér annyit, mint egy rádió-műsorvezető.

Könnyed szemlélődés. Belemenekülés. T. megy valami szatyorral. Jó itt!... Május elseje. Mi a valóság?!... Az, ami van. Hivatkozik rám... Az embernek a bőre acéllá válik. — — A. bejárt pár kontinenst, aztán kikötött az erdei vállalkozónál. Na, ugye, hogy nincs jobb a hazai famunkásnál?... — Z.-nek még annyi esze sincs, hogy a napon játsszon; folyton taknyos.

Egészen más összefüggése van az italnak üvegből. Tulajdonképpen teleiszom magam. Valamiből sokat.

Legjobb, ha hagyom belehullani az avarba. — **Nem gond ám, ha emelik az Internetköltséget, majd emigrálok külföldre, hogy érvényesítsem a digitális szabadságjogaimat.**

Kipróbálja magát; folyton új jön. Házépítéskényszer. •• Bármí, és leginkább menekülnék. Mindent visszaigazolnak.

A múltkor azt hittem, közjogi méltóság vagyok, de nem!....

A szemben lévő virágboltot zárják, cigarettával a szájban. Nem is tudom, hol voltam!... ja!, végén. Már törlöm Caruso gyengébb dalait. ••□•• Egy ideig nem láttam; összeszedett egy gyereket. Olyan zenét hallgatok!... Kóláról is feledkezem... • Ez mekkora találmány, a kulcs kérdése!... Kihagynak egy szerkezetben kis helyet, hogy oda beférjen pont a hiányzó elem, amellyel véghezvihető, az amúgy tiltott, cselekvés. Ezért hordunk magunknál csomó pótlékot. • A hülye boltoscsaj nem akart megismerni. Nyilván elhatárolódik attól, amilyennek ismer. Kezd beindulni bennem minden...

Kénytelen vagyok lazára venni. Fáradtra. (Az egyszerű ember napi küzdelme.) Le-lekapcsolódó agy. A múmiabőrben mozog egy szempár. Erős festékek; időarányosság. A rádió megérdemli a kikapcsolást.

Hol vagyunk már Leonardótól!?... — Mínuszosan.
Begibraltározza magát. Kurva ébrenlét!...

Boltban dolgozom, az életem azzal telik el, hogy azt mondom, amit hallani akarnak. ••• A testvérem még lehetne normális, csak ahhoz újra világra kellene jönnie egy más genetikai szerkezettel. Mostanában jól haladnak a kutatások, talán a jövő tartogat számára meglepetéseket.

Nem volt könnyű felnőni egy olyan országban, ahol semmit sem csinálnak megfelelő minőségben. — Értékvesztés. ••

Semmi. Piros vonal. A miniszterelnök vigyen el!... Egyszerre két helyen vakarom a fejem. Szaporodnak az Internetes műsorok; gyorsan kapcsolnak — későn. Fiatalkorú értelmiségiek és elég hülyék.

Fárasztóak. Prés. Bárhova menekülnék; meginnék egy üveg ketchupot! Állandóan csak ennék. Vagy innék. Lúktat a tarkóm. Ki kellene éheztetni magam!... Angolaffektálnak. — A gyerekek is pszichopáták; esznek-isznak. Sorsfészek, bénultság, tehetségtelenség.

A jazz ment ki a rossz hangulatból. Testvérem már nincs a szellemi magaslatán, és ez látszik is rajta. (Aktív korában sem az eszével formálta meg magát.) Szegény agya rángatja ide-oda — tehetetlen. Nem helyettesíthetjük be magunkat másba; nem is volna helyes.

Sok szülő nem tudja, micsoda felelősség az, amit csinál.

Szálnalmas, kisstílű bohócokat nevelnek. — Már most

fáj a fejem! Kiábrándító, hogy — leszámítva az öregapámat — a családom átlagos elemekből áll.

A piros színt sem bírom elviselni, a kéket sem. Ital van, némi élmény is. Úgy, ahogy több minden keveredik. Kábult az agyam. Gyógyszeres. Itt valaki *biankázik*. Arról a nyelvterületről, talán — mint könyv. Jelentését?... Böfögök. — — Kétezer-kettőben a (magyar) miniszterelnök szótagolva beszél. Kidurran a gatyám, elenged a patent. Folyton itt nyüzsögnek; csomót nem is ismerek. Nagyhasúak.

Olyan zene is szól, és összekötözött kezeket látok. Szexuális. De ez hülyeség, csak mert ilyen képeket nézegetek. Van benne többlet. Fotóművészet. Munka ellenében. Utálom; mert soha nem érek oda sehová. Kulturális egyveleg; az az én közegem! Nem a buszmegállóban várakozás. Dögvész. Esetleg asszociáció. Nagyon. Indián arc. Társadalmilag aszinkronban. (Vagy csak szarban!?) Olyan populáris!... Elvileg elunhatnám. Gyűlölöm a munkakényszert! Bármilyen kényszert. Dó dolog ez a fotóművészet! Caruso hangjával, bár most keményebbre hangolódtam. Mennék elébe. Ellógtam az egész napot. Társadalmilag. És nézek másokat... Eleve undorító szürkeségben. Nem táplálkozom. Imádom a *formáltságot*. Lázadó terrorista; antiaktivista. Nem tudom tovább hangosítani. Ésszerű cselekvéseket sem teszek. (Teszek rá.) Izélják meg! Álljon fejtetőre, és hulljon le róla a sok öltönyös! S. R. W. blues zenéje. — Kellene meghatározni egy limitet... Majdnem lényegtelen; az egész nap hiányzik. Kiválasztani a lényegét. — *Mentek*, meg egyéb. Golyószóró hangját hallgatom. Sötétben ülök. Sok minden... Deviancia — csak. Ami tetszik. A másból. Már a szépséget sem... Kiszárad az arcbőröm, izzadtan.

Kiborg vagyok, nagyokat rángok, ha informális térbe kerülök. Hol ez, hol az a szükségszerűség gyötör.

Isten azért jó, mert lehet beszélni olyanról, aminek semmihez nincs köze. A legkényelmesebb üresség.

Rányitok! Olyan nehéz itt eligazodni!... Meg aztán a fejhallgatózsinórt is összegombolom a nadrágommal. Érvényesülök! Befogadok, ránézek. Nem tudom eldönteni, hogy undorodjam-e vagy örvendjek; érzelmi billenés. (Nem hallom a telefonom.) Kopott kulturális kínálat; az, ami minden nap; **nem ér élményként**. A rendőrök tanúbizonyságot tesznek magukról. Abnormális világ, mint rendesen. Csak meghallgatom a híreket. Erőszak. Utólag mindent megszépítenek. Legalább elmélyülök. Próbálnék visszaemlékezni... csak a jóra. Az ég most kezd vihart csinálni — adja a hangot.

Nagy bölény, és szerverkonfigurálásról beszél; amúgy normális. *Autotermészetes*. Emberevő. Röhögnek, zabálnak, esznek-isznak.

Kövérségem, mint későkolosszális felismerés. Zene, esemény vagy politika. Kírom a fekete tintát. A sült kenyér illata.

Autoilyenmegolyan rádió.

Természetes nyárelő. Egymásra hasonlítanak. Sok a beszéd. Rémképeik. Választók; gyakorló demokraták. Harmóniátlanok. Bankrablás. Nagy segg. Osztódással szaporodnak, mint az egysejtűek. Ez nekik fontos. **Olyankor többet vesznek fel a környezeti erőforrásokból.** Mindig ott az új generáció. Kiszelektálódik. Önjárók. **Képesek kolóniát alkotni** (de kipusztulni is). Átábrándoznak. Megeszik az ebédet. — Teljesen hülyék. Rohadjak meg, egyszer veszek egy tollméretű, S. márkájú MP3 lejátszót! Közvetlen élvezet, szabadság.

A légköri viszonyok belerecsegnek a rádiómba.

**Nézem magam a
tükörben, és akkor is
csak eszem; és azt
nézem, hogy miért
eszem.** (A városi ember kiúttalansága.)

Teljes mértékben ordít a szomszédom.

Érdekes tapasztalás; millió árnyalat. Vergődés. Vannak dolgaik, akár napszemüvegben. Másznak, alkoholizálnak. Fűben, árnyékban. Vitáznak; kutya liheg. A neurózis jelen van. Máshová kívánom őket. Bárhová piszkítanak. Emberállat, mert az is. Semmi okunk... Egyre megy. Nem gondolom. Ülök a félárnyékban. Én meg... Jön a nap, aztán elmegy — meleg, kis szellő. Alkalmi piknik; otthonossá teszi a szarszag. Disznók; ilyen élet. Van, aki kimondja a reflexet. De a megtartóztatás is kevés; tudatosság. Hányok.

T. mutogat. Felhagyott a stílussal. Ruhafunkció. Bármely irányból jönnek, lépcsőn botlanak, kíváncsiak. Farmerban, kockás ingben. Hírekbe is bekerülnek (ha rájuk lőnek). — Félek tőlük, mint a fertőzéstől; hallgatózom, forgatom a szemem.

Megpróbálok beilleszkedni... Az M.-nek elég nagy a feje. Bingő-bongó hangot adnak. A nyári zápor olyan, hogy jön és áthangol.

Én nem hogy embertársaim halálától, hanem temetési lehetőségeitől rettegek! Modern társadalmunkban a halálélményt ott élem meg. — Ne haljon meg, mert akkor temetésre kell mennem. Egyszerűbben: ne kelljen temetésre mennem!

Idealista fénykép, mint a korszak.

És még, hogy a legbelső köreimben is felfedezem. Minden nyomorúságot. Élet – törvény, ami nem mindig esik egybe a felvilágosodással. Ellenérdekeltek vagyunk. P. vállalkozó ezt nem érti még meg. Nem várhat humanizmust a kizsákmányolt dolgozóitól. Viszont cselekszenek. Készülnek a tavaszra. Akár Bazille is megfesthette volna.

Őrületség. Átsüt a felhőn. Alig találom magam. Tisztán látom — ha fókuszálok! Energia és szándék. — Rántotthalszag van kedvemre, jönnek-mennek, le-fel, és azt sem mondhatom, hogy nem idegesítenek. Földöntúli képet mutat. Variálja a színeket. **A bogarat agyonvakarom, mert pont ott viszket, ahol mászkál.**

Szétverem a fejed egy kőbaltával! — gondolkodom.
([Telefonmarketing.](#)) •• Érdekes, hogy a „fejlődés” és „fejlövés” szavak hasonlóak. ([Behatás.](#))

Itt teljesen közel. Hullámok. Idegkihatás. Csoportosulnak a napfényben. Más biológiai küldetés. Szemüveges kisgyerek pisil.

Teljesen hidegen hagy. Ritka a jó zene, mint a fehér holló.
Gonosz bezárkózás. (*Szánkózás.*)

Ha eleget várok, eljön a megnyugvás.

Kultúrlek vár

. Hűl a levegő. Mobil eszközök, mint kőalapács. Szellemi alkoholista vagyok. Alig várom a destruktivitást. A rövid hajú nők emancipáltnak hatnak. *(Mert a tradíció ellenében haladnak.)* Merik vállalni. — Tátognak, a levegőből várják azt, ami nem onnan jön.

Isten őrizzen meg attól, hogy kezet kelljen fogni ezzel a tahó barommal!

Hát nem!... (Ha elég példa vaN.) Az idők azért bölcsek, mert már nem hisznek semmiben. Ősi példa jut eszembe: szétverni a fejet, hogy legyező legyen belőle. Félelmek. Antropológia. Puff!, behorpad a koponya. Deportáljanak a Marsra!

Elvették az erőforrásait. Már azt sem bírom, ha a kultúrelit dicséri magát; unalmas, folytonos. Mocsok. Szociológust se. Nem is hiszem el az egészséget!... Tengeren innen vagyunk. Minden bajok kiindulópontján. A tehetségtelenség őshazájában. A gyarmatosítók földjén.

Komoly építkezésbe fogtak. Világvége (permanens) filozófiájuk mellett. Paradox. A környezetet irritálja; ennyi meg annyi millió. Felismertem egyet-kettőt. Öltönyösek. Kikívánczik. A ruha teszi... (Meg a volumen. A lépték.) Az alapot hullámosra csinálták — állapítom meg.

Autóban hátradőlni, mobillal telefonálni, kényelmességet szimulálni.

Álmosság. Praktikum. Kezdet és végpont. Spanyolország?... A semmiből alakul ki a valami?... Az M. földre is fúrhatná magát, mint egy vakond.

Néha elfelejtem. Behorpadt szemgödör. Csontvelő-átültetett. Erdő. Szellenteni kellene. **A szomszéd nő zavartalanul beszél.** A magyar rendőrség egy nagy, álmatag szervezet.

Magam hozom helyzetbe. Nyílt tettenérés. Más megoldás. — J. Bonyolultabbá vált tekintet. Struktúra. Gyagya. Büntetés.

Vesztett forma, agyi összefüggés. Már nem példa senkinek. **A szomszéd gyerek összeveri a telefonfülkét. Ellenséget lát.**

A nyári napsütésben (amúgy), a sötét szobában nézem számítógép és Internet segítségével, hogy mi történik a dániai szoláriumban, ahol a kamerán át kilátok az udvarra, és látom, hogy ugyanaz a nap süt ott is.

Tejgyárban dolgoztam, raktárban, és borzasztott az irodahumor.

Jazz-zenét és napszemüveget fogtam. Belemerülök. Mocskos középszerűség! Egyik terményárus a másikra. Létezni, látszani. Akár Afrikában. Emlékképek. Valami íz.

Hüllőforma feje van. **Ismerősöm mindig eljátssza az értetlent.** Inkább a trombitás! R. miket hord össze a polgári létről!... Szívesen csinálná, csak nem tudja, hogy mit. Felfedezték, hogy a reklám mire való, és túlzásba estek vele. •• Csapongok a végtelen végletek közt. Nem találok partnerre. Végig kell szenvednem a környezetem. **Könnyedek, szellősek, az időjárásnak megfelelően.** Reggel vidám zenét hallgatnak, kerülnek a hasmenést, mert az problémát okoz a buszon munkába menet. Szorgosak, hogy legyen mit enni a gyerekek; azért kövérek és drogosak, mert még felesleget is termelnek. □

A jóléti társadalom visszahat önmagára.

Elvetem a zavarosságot! Szerényen próbálkozom. (Úgyis vannak korszakaim.) Kényszerít az elképzelés. Sárkánygyíkra hasonlít, a nyakán megnyúlt bőrlapocskokkal. A élet gonosz, nem rejteget meglepetést a számára: semmi misztikum.

Gyagyizmus. Autoélet. Ez megy a legjobban. — ***Kreativitása ki is merül abban, hogy ide-oda rakosgatja az ékszereit.***

Itt zörög... Alkoholista. Négy óra. Szabad vers. Művészkedés. Aszerint öltözködés. Hasadt elme. Világlátás. Egyéni út — mondja. Ő tudja. Rendszerint elromlik. Gy.-vel nem vagyok elégedett. (Ő meg magával igen.) *Korai évek* — merthogy nézegetem a fényképeket. Minden máshogy volt: *kontraszt, fény.* Szociális helyzetkép. Mennyi nagyfejű gyerek, mennyi gonosz arc!... Az óvónő nem mer a kamerába nézni. A stréberek ott is szerepelnek. *Korszakopera.* Sok a sérelem...

VALAMI ZÚG. Lehet, hogy a fejem, lehet, hogy a testvéremé. Vagy valami más... A szemem romlik, elhunyorogok, fókuszálok.

A furnérlemez kérdéskorén gondolkodtam. Elrendezhetőség. Önteltek vagyunk mindannyian —; de lehet, csak én.

Kurva. Nem tudom, mit csinálok. Nem értek semmihez.

•• Hányok attól, amit látok. Zenét hangosítok, filctollal körberajzolok. Elnagyolok! Mert ez egy ilyen időszak. — Kegyetlen tréninggel megvalósítható, pl. kerekre nyitom a szemem és mondom: szép az élet, szép az élet...

De jó, hogy nem vagyok focirajongó!... Néha a szarságokat is megnézem, hogy tájékozott legyek. •• Hülye T. keresett.

Nem tudom, hogy a lakásfelújításnak van-e Ördöge?... Vagy a *lakásfelújítás* maga a hitvallás?... Dávid megkezdte harcát Góliáttal... Kiadtam a gépemnek egy negyvenhat órás feladatot. Értékzavarban. Se Isten, se Ember. Bürokraták. **Emberek kutyákkal és gyerekekkel ordítanak; efféléket, hogy „gyere ide!...”**. Vezényszavakban gondolkodnak; mind diktátor; megvívja a maga harcát. **Terrorizmusba kezdtem. (Marketing alapon.) Utálom az egész családomat, a vásárlóimat, mindent. Nem szeretek ott lenni, nem szeretek itt lenni. Az apám meghalt, hátrahagyott minket, a nevelésének eredményeit.**

Némi idő eltelik, és a különc belevegyül a közösségbe — a kocsmban. Nyári estéken, amikor — felénk — harminc csatorna van, érdekes a tévéműsor kulturális egyvelegét figyelni!

Kettősség, és már ki is találtam. Pedig az A.-nak jó ízlése van. Csak próbálkozom, felépítem magam — ugyanaz felelős érte. Eleve keresem az optimumot. Jó, ha elvonási tünetek vannak. Strandon bénábbak. — **Mindent át kell vészelnünk!**

A legtöbb műértő korlátolt. • A társadalmi kötelezettségektől semmire nincs időm. — Milyen közel van az *elmúlt!*... — Kultúra? Semmi!...

Bármilyen bármivel, például: hülyeség. Önbizalom is lehetne. Olyan, kényelmes, semmiérzés. Antipedagógusság. Eleve tartózkodó vagyok. Evéssel reagálok. Maximalizmus, tehát!

Nem csinállok egyebet, mint megyek a magam útján. Szörnyű valóság. Velázquez keze festékes volt? Szerethette a zöldet? — Az álom is... optimumkeresés. Mintha nem látnék. Mindenki okosabb. Szemüveges lesznek vagy kipihent. Agyi régiók. Új toll. Sosem szerettem, ha... **Egyre eldobhatóbb világban; fizikailag kényelmes élet.** Mit össze nem hordok!... Ételiszag. Ember-ember. Nem is csoda, ha szemléletünk középpontja. Hülye simán.

Csak ellenálló vagyok; nincs részletezés; egybefolyva. *Semmiszeret.* Vihognak. Egyszerűsítek. Felteszem a szemüvegem; elhatárolódom. *Oldódásig keverjük.* Felhagytam a reményekkel. **A gyengeség a gyengeség jele.**

A monitoron lévő legyet a kurzorral ijesztgetem, és be is veszi, hogy rivális légy vagyok.

Élvezik a kurvaszeret.

Ha fáradt vagyok, lehetetlenség az életem, ha kialszom magam, fáj a fejem. Ismered azt az émelygő érzést?... Erre van a gyógyszer! Egyszerűen csak a legjobb akarok lenni. Agyonrongálom magam. Rave-zenét hallgatok, (Úgy tűnik, mintha rosszra fejteném ki a hatását, pedig nem!...) Velem senki

nem jut semmire, mert én sem jutok semmire (velük).
Relativizmusban vagyok. Mindent minden oldalról, és a végén a vélemény elmarad. Vizsgálódást tudok felmutatni. (Önisméltást.)
Fejfájásköztiséget. Nem kérek a részletekből; csupa szemét!

Egyszerűsítek, meg bonyolítok. **Magamban az, ami;**

csoda, hogy nem találom?!... x Lezárok,
felnitok. Szabadjára engedem. Élvezem. Elfelejték áthúzni.
Csak megjegyzem. Cselekvés és szándék. Tulajdonképpen
nem is panaszkodhatnék... Voltak már értelmes barátaim. (El is
vándoroltak.) Magányosság-univerzum. Halál-élet. Kritérium.
Még csak tíz óra!... Kedvezően fogadom. Fogadok!... **Bizony jó,
hogy M. hozta a cédét!... Beállította a hangulatom; mint
orvos a vércukorszintet.** Percek, fél órák. Lopom amíg tudom!
Mindenre valami: fejfájásra gyógyszer, hangulatra zene. És
működik! Kihámozom a jót! Hát vagyok ennyire idealisztikus!
Ezért eszem folyton. A cseresznyét is — tejsre. (Hmm...) Isteni!...
Elfelejték grafikával foglalkozni, praktikusságot csinálni. Senki
sem zavar. Időtlenség-borzongás. Nincs társadalom, nincs
kényszer. (Csak sznob ne legyen! Ezek hülye divatok. Persze, nem tudom kivonni magam.)
Megpróbálok tartalékolni. Még mindig csodálkozom a
lehetőségektől! A katonaságnál ezektől vontak meg.
Fogadkoztam is! •• Szépen jön-megy az élet. Lenyúlok, kóla;
gép, hang. Ki tud itt ebben a hemzsegő adathalmazban?!...
Rohadt rohadás. x Semmi különös?!... Ilyen reklámot kellene
csinálni; „semmi különös” felirattal. Meg is teszem...

Menekülj ki a világból!... **Egy éve nem néztem ki
az ablakon; nem lett jobb a helyzet,
csak cserélődtek a személyek.** x Lusta

vagyok megmozdulni; de jár a fejem. Tudom, miről mondok le.
Tulajdonképpen bármi, annak bárminemű vonzata. Idő vagy
akarat?... Zokni! Magamnak formálom. Tahográf. A TEHETSÉG
MINDENKIHEZ ELJUT. Vannak átfedések. Lassan haladok. Az
opera után valami más. Vakon gépelek. Órát cseréltem; más a
beosztásom. **A szemét nem válogat. Mi válogatjuk azokat —
ha!...** Körbeveszem. Mit tehetek?... vagy ő engem! Jogos, hogy
az öntetszolgés nem díszítő elem. Mert hamis. Kék mutató.
Fenomenológia.

Semmi; jó, nagy semmi. És ez hiteles! Az ellentétek. **Erjedek,
mint a bor, és a légynek kificamodott a szárnya.** Három ág.
Közeg, információirány. Nem érdekel a világ. Kis relativizmus.
Öngyógyítás. Kedvelem a zöldet. Undor. *Semmiézés.*
Rogyasztódás. Hagyom, hogy... **Teljes megfejthetlenség.
Jönnek itt kutyákkal, táskákkal, mindig ugyanúgy. Egymás
viszonyában; egyik nézi a másikat, meg-megvárja.**

Más téridőben vagyunk. Ragadja a természet. Szigetelés van köztünk. Nem tudom mi alapján motiválódom ide-oda. Egy helyütt van az információ, de rendezetlen. Lassú ritmus. Idegesít, ha hosszú a toll. Vizes gumimatracnak a szaga —; gyerekkori élmények. Dinka T. Kis vízjáratok. Teljesen paraszt szomszédok. — **Értem; illetve nem.** Gyönyörű nyári idő. Idiotizmus vagy nagy rendezettség. Nézünk át egymás agyán. Kereszthivatkozások.

Teljes közeg. *Marhizmus*. Tyúk. Motívum, szimbolika. Spanyolország várat magára. Percnyi nyugalom. Van, aminek a viszonyában. Nem tud mit tenni. Idő.

Utálom ezt az egész csúszós, képlékeny szart. És ez a perverz vonzódás tart fogva. Kurvás. Nagyon, és könnyököl a buszon. Kiegett, fáradt fejjel néz mereven. Kurvára erotikus.

Hülyeségek érdekelnek. Áramlástanilag. Még egy pedagógus is untat idő után. Kihozom Spanyolországot.

Operálok, és azt hittem megakadt a zene, mert ütközik a rendszer. Könnyökölős tehenek; etették őket, és megnőttek. *Érvelünk egymás ellenében.* Kapják be!... Szemérmesek, ha rajzot kell nézni. Össze-vissza panaszkodnak; főleg melegre. Vonzza-taszítja őket a másság. • Különböző elemeket próbálgatok. El-el. • • Már olyanná váltam. Átgondolkodás. Majd jönnek és köszönnek. Mindenki mást hoz ki ugyanabból. Strandon vannak. Cipelnek táskákat — nyilván okkal. *Rossz szemmel nézem.* Elfedem. Autós emberek lettek. Hol ilyen, hol olyan figurák néznek rám. Befordulok a világnak. A *remény* odaveszett. Senki nincs híján. Megoldásokban gondolkodom — egyszerűsítés után. Bármire bármit reagálok. Pusztuljatok!; bevizeztem magam. Szomszéd lány. Paraszthumor; vigyáznom kell. Dohányoznak. Valamit keresnek, kérnek vagy akadékoskodnak. Helyszínben gondolkodnak; szenvednek (szűk a tavalyi rövidnadrág). Templom. Néniféle. Aztán meg éhesek.

VAN EGY TIKKADÁS. Hőmérséklet. Fülbemászó. Lerágnak. Még ha... akkor is. A dezodornak nincs jó íze. Magyarázok, mert ilyen országban élünk. Disznó is, meg hülye is vagyok egyszerre. Legfeljebb hangosítom a zenét. Az-az.

Menekülnék, de nem lehet. Rosszra jár az agyam. Metarongáló. Itt kellene elvonatkoztatni.

RaJZAIMHOZ kénytelenek igazítani a házépítési terveiket.
Elmehetnek... Fárasztóak. Árnyékba! Csilingelés. Szarnak a
kutyák; bele a pázsitba. Aztán tovaszállnak. /Modern romanticizmus.
Irodalmi ellenalternatíva./

Csak aktuális szeretnék lenni. Szépen, álmatagon
megyegetünk itt le-fel. Végül is, már az anyagi motivációm sem
a régi. Jöhetnek-mehetnek felőlem, akár káromra.
Túlmagyarázóbaj. A nagyobb veri a kisebbet.

Anita csak egy van!

Valóság? — Szar a fűben. Sánta galamb. Az előbb valami...
gyakorlatiasság, társadalmi megfelelés. B. milyen más volt!...
Nyílt haszonelvűség. Hülyéknek környezete. Szeretném
összerakni. Megoldás. • Kivilágosodik. Éppen rajzolhatnék!...
Kifáradtak az érzékszerveim. Például spanyolhonban. „Galamb”
a dúcban. **D. apja egy teljes jelenség. Ráképezi a filozófiáját
a kinézetére.**

Olyan minőséget csináltam, hogy már magam is szégyenlem!
/Pozitíve, természetesen./ **X Már átment rajtam a lecsó.**

Otthon hagytam, de nem is baj. Jól fogyasztják a kimért bort.
Bármire kell berendezkednem. Rondák. Színben rémesek.
TaRKÁK; hogy az életük legyen az. Kicsit nagyobb
változatosság. Érdekes... F. méltányol. *Belekereskedelem.*
Fogyasztom a tintát; behúszom a hasam. Le-lekopnak, visszeres
a lábuk; ismerősként üdvözlük egymást. Túljátsszák a
szerepüket. Sose legyek közömbös, közepszerű!... Acélmotor.
Fényes, és hasítja a levegőt. Halál. Megfeszítem a hasam;
erősítem a szunnyadó izmokat.

Ványadt picca. Bejáródás; lényegi különbség. **Oxidálok.**
Antibüdösség. Bármit akarhatnak;
mozgatom a lábujjaimat. Szél jár köztük.

Bekészítem magamnak a fejfájásgyógyszert — számítok a
legrosszabbra. Hó, hó, hó!... azt hittem kifogytam a papírból, és
találtam egy köteget. Szétfirkálom azt a mocskos fehérséget!
Beletúrom magam. Nyomot hagyok. Gyerekkoromban
csoszogva rajzoltam a hóba. Imádtam megsérteni a sértetlent.
Egyedül játszottam — ezt. Este, tér, derengő fény, én és a
megváltoztathatatlan — téridő-mozgás-állapot. — **Művészet:**
kellemes, hűs időtlenség.

Szétfáj a fejem, a kóla jó, a dagadt nők cigiznek. Levizezem a
sapkám. Úgyis elszalad a nyár. *Kurva.* Zenét keverek
mindennel. Tagadás. Az, ami nem! Végső egyszerűsítés.

Hallhatnám is, de olyan jól elvagyok!... Adósság, agresszió, kényelmetlenség. Folytonos viszonyulás a másikhöz. Nem

hiszem el magamról. **Gondnégyzet:**
minden, semmi, én, ők. Hát

csoda?!... Közte futkosok. Láthassam meg a másik világot. Eljövendő probléma. Befolyásolhatom passzivitással, aktivitással — más szempontból. Mindegy...

Hülyeség. Felül vizes, alul fáj. Szabályok. Vetésforgó.

Nem egy könnyű mutatvány leszerelni a gennyes férgeket.

Simán ül, mert mondták, hogy üljön. Tisztogatja a műszerfalat. Szűrt befogadás. A galamb tesz az egészre. „Csak” állat vagyok — gondolja. Szartemető; a kutyák miatt. Figyelni kell. Hagyni az elmúlást. Jó lány; kidomborít, behomorít, és ott, ahol kedvemre való. Érdekes, az ember csak az emberre koncentráll! Kimenekül. Nincs itt semmi jó! Legfeljebb felhangosítom. Hülyének lenni. Az állatok is eleve gyanakvók. Futni. Kiszolgáltatottságban létezni. El tudok igazodni. Eleve gyerekszaporítás; ember; kizárólagos. Öntörvényük szerint; legerősebb készítés. Nincs nyugalom. ***Patkányológia.*** •• Lemegyek alfába. **Szemlélem a közvélekedést.** Egocentrizmus. Vonal fényessége. *Romló íráskép.* x Kilátástalanság, egy helyben topogás. *Fasz barmok*, és ez megadja a metafizikai jelentést. Csupán érzelmi behelyettesítés. Kinek-kinek az előképek alapján: neveltetés, környezet. Idővel semmi nem változik; gyűlölöm a tollat, ki szeretném írni. Péter. Lépcsőjáró, akit kirúgott a barátnője. Apja tanár. Válltáskáját a hátán megfeszíti, kinyomja a mellét. Szemüveges. Akként viselkedik.

Ráfókuszálok. Nem hagyom! Anitát se! Töprengek még kicsit... Elragadtatás ellenében. Nem hiszem el senki zsenialitását. Hiányossággyűjtemények. Belenőnek saját, vállalt társadalmi szerepkörükbe. Főleg, ha ilyen családok. Fősvények.

A magyar ember legalább nem ért semmihez; ez elég táptalaj a nacionalizmushoz. Rohasztják az időt — egymás kárára. Pusztuljanak hordáik! *Antikreativítás.* A. jól összebarátkozott A.-val. Közösén mászkálnak rövidgatyában.

Jön fel a bűdös a csatornából. (Visszacsatol. Körforog.) Kövérek, sokat esznek. Ilyen formákkal; deformákkal.

Fasiszta, vérbajos állatok; élvezik, ha a másik szenved. Kikönyökölnek az erkélyen. Hajlott hátúak. Bárminemű bármitévő. Akár kertben is. Jön valaki, és foglalkozni kell vele. Elmaradottak. Csipkés ruhák. Levegőként. **Étel fogyasztásának kérdésköre; nehogy éhen haljon az a**

gyerek. Az nem távlat. Nem szülői cél. Bőg, cirkusz van, és ez nekem tetszik. Árt a sminknek. Z. anyja bólogat — ő tudja... Árnyékos oldalon. Gyülekeznek. **Sörénye, mint hímorosláné. Tértfogat-érvényesülés.**

Zöld rövidnadrágban. Kosárral, kertbe (— igyekeztén). Nem tudom nem észrevenni az... — Szerénységtelenség. Piros ing. Potenciálisan... Borzas haj, zavart tekintet — alkohol. Valami zeng, körbe-körbejár az agyamban. Jól sejtettem. Sonkaszag. Eleve van vagy kétszáz szuper lány. Ipari zenére vágyom. „**Elpusztítom**” magam.

Ugyanabban a közegben közös felület. Jól beszélgetek fejhallgatóval. Az gondolok, amit akarok. Nézem a száz mozgását. Ezzel is beérem.

A gyerekek fehér feje, bamba tekintete van. Undorító. Gyengül a szemem. (A kettő.) Hol ezt, hol azt próbálgatom. Kislány volt, aztán most nagy. Caruso itt; részarány. *Régi reflexek.* x Ritka a rendes ember, mint a fehér holló. Eleve nem hiszem el.

Lekvár. Émelygő. T. v. Egymással. Akár képernyő. Szép, fehér felület. Úszható. Az jó! Kurvajól; nincs senki. **(A felkiáltójel és a pontosvessző azonos szerkezet, mégis különböző jelentés.)** Simán állom a sarat; házépítési divat van. **Egzisztencializmus.** Eszi a fene. *Kulturálisan.* x Sokkal jobb. A szemtelen! — megszólított. Nyár közepén menekülnek, vigyorognak.

Hányok; törlik a kutya seggét. (De a szart nem szedik fel.) Mind mond valami marhaságot vicc gyanánt. Fájdalmasan érint. Csupa elvonás. Én meg vagyok a *tünet.* L. állandóan az alárendelt szerepben. Ez a karaktere. Határolójel. K. Passziót csinállok belőle, hogy idegesítem őket a viselkedésemmel. Reggel fán volt meggyet szedni, ott fázott meg. Középkori festmények és cseppkőbarlang jut eszembe. Elkerülhetnek. Semmi, de közben legalább nem unatkozom. Látszólagos vastagítás. Mindig szerettem jól élni. A hülyéssel hülyén bánni. **Paranoid. Fúj!... Keveredik a gyomrom. Tenger.**

Kénytelen vagyok védeni magam — minimális közérzet. Szemérmetlen becsapás. Ósunalom. Híthívó nénik együtt jönnek. Isten. A kapocs. Szocializáció; hasonló korúakat keresnek — visszahatás végett. Tarkaság; napi csodálat. EGyre...

Ezer éve nem ettem egy nyomorult palacsintát. A világ meg olyan, hogy rendre változik a hőmérséklet. Néha felveszi az épp testmeleg formát. Van külön neve: nyár. ... 'n meg minél szarosabb helyzetben vagyok, annál inkább szétkürtölöm. **Természet; Sanyiból is az jön, mikor rugdossa a másikat.** Ez mind a galaxis; örvénylik. Oxigénhiány. Nézem a fényt, és elégedett vagyok. Egy pont. Kevésen múlhat. **Egyszer csak**

kigyúlt. Nem szándékosan. Tette a dolgát; aztán lett „Nap”.
Van értelme a rendszernek, nem kérdés, hogy jó-e. K. []
terményekkel érkezik a kertből. Köszönget, mint amúgy. Tetszik,
hogy bejárom. Kibillentenek.

Tagadás vagy a jó. Mostantól terhelem; szabályozhatom.
Melankólia. Felfogom. Ösztönzés. Egymás erősítése.
Valamiféle táj, néha egy-két ipari cső. Csatorna, gyerekhinta.
Fű, érthetetlen talajforma. Erdőkezdet, gyalogút, hanyagolt pad.
— *Miért is csak egy?... Visszafelé... Közönynek ellenszere.*
Valahová mennek a villamosok, autók. Én és én.

Ki a faszt érdekel itt bármi!? - - Feldolgozom, feldolgozom,
feldolgozom... Senkinek a képmására! •• Van valami menekülés
a számítógépben; kérdéseimre felel, ritkán csinál egyéni
manővereket. Kívül a bolondok hálóján. **Én nem azért öntöm
beléd az önbizalmat, hogy ellenem felhasználj!...** • Édeskés,
bizarrr fájdalomérzés. Két lehetőség van: vagy szuggesztív a
kép, vagy nem! Pár perc, semmi több!...

Minden érzékszervemet csiklandozza; megfelelő
aláépítkezéssel. Van, ami fehér, van ami barna. Pont olyan.
Legmagasabbtól a legmélyebbig. Éles kép.

**Környezet és önmagam viszonya a liberális
hozzállással. A feleletet kell megtalálnom, ha
tartom az összetevőket. Világlátásom a legfőbb
kritérium (és ösztönző). Felettes énemnek nagyobb
parancsolója, mint a közvetlen interakció, de
persze sokszor győzedelmeskedik az utóbbi.
Elvekért él az ember.**

**G. bá' zacskót árul, és ezerszer jobban egzisztál, mint én.
Sokszor sem az, ami!...**

Önmagam szövegét kellene ellenőrizni, és egyenesen
megőrülök tőle. — Közben csodálatos a rajzokkal... Színtiszta
miszticizmus. A kávé folyton elfogy. Kizárnak a virtuális térből.
Megpihenek... — **Végigcsalódtam az egész családomat, és
ez nem egy könnyű örökség!** •• Tömöríték. Megvariálom.
Újrarendezem. Szétcincálódottság. Fáradjak vagy bármi. Nem
értem. **Sorsrontás.** Vajon mások is? Alkoholisták. Üresség.
Lassú menetelés. Leizzadok. Rendet rakni. Szemét és szemét!
Nem fogadom el és nem fogadom el!... Tetvesek! Közzétehetem
magam; tehát majdnem semmi. Becsukom a szemem, lejutok a
nulla pontra. Nem tudom hol, mikor?... A feladat elvonja az
ember figyelmét a gondolkodás elől. Kicsi gombóc; könnyű
fogyni. Generalisszimusz. Esik az eső a zenében. Úgyis

kivágom magam! Egy csomó év! Vörös Tomi. Fél szemmel nézem... Agyatlan gépek?... • Századforduló utáni hangulat. A képi másolót távmanipulálhatom; ki-, bekapcsolhatom. Jól felhangosítom, hogy a szomszédoknak legyen időzavaruk. Hangzásjavítót alkalmazok. Csoda; csodálatos! Fatális. Szándékosan gerjesztem a fejfájást. (Hangerővel meg máshogy.)

Gyerekkoromban mondták, hogy hogyan viselkedjek, hogy valamilyen legyek, ma magamtól csinálom ezt, hogy valamilyennek lássanak.

Mit tudtam én, hogy mi ez az egész!; kaptam egy fagyit, hogy kussoljak. — Viccelsz?... Olyan apám volt, hogy odaállított egy szökőkúthoz, hogy valami legyen a fényképen.

Vettem egy szép, sárga tollat... (Ennyire vagyok ellenálló a fogyasztói társadalommal szemben.) Elhasználom az erőforrásaimat. Lényeges különbség. Csomó mindenhez nincs kedvem. Állandósult üresség. Nem lennék kénytelen. Ki segít?... Rajz vagy szöveg, vagy bármi. Intenzív időszakok. Feldolgoztam. Csipetnyi lelkesedés. Közömbösség. Érzelmileg!... Kapargatom... Ki nem pszichotikus?!... Beleások a gyűjteménybe. Csak művészet. Körbejárom a problémát. Kényszer, munka! Nem érek rá. Millió tényező. B. keresi a *bármit*. Konceptiótlan. Hacsak nem az összesség... Világmagyarázat! Túlzott megfigyelés. Eredendően. Utálom. Meghasználatosság?!... *Pénz* Fizetett reklám. Kinagyítom. Használhassam a fejem. Nem érdemes aludni. Nyugtalan

tesz. Megállok, gondolkodom... Lehetőség. — Az őszinteség megdöbbeníti az embereket. Mit bánom én, hogy mivel foglalkozik!... Általában belenéztem a fényképezőgépbe; tudtam, hol megy be a fény. **Már evés előtt is kövér vagyok...** És pedig tele előképekkel... Ha gondoltam volna... Fájdalomérzés.

Félkegyelmű. Meg kell küzdeni a megbecsültségért. Antropológia. Kulturális. Életfajták. • *Mástól mindig többet!* (A viselkedépszichológiában.) Rendszer, mint elem. Hideg orr. Nyárközép. Csapongás. Tetszelgés. • Jön egy felhő, aztán elmegy; viszonylagos egyensúly. Lét. Pók. Vallásos neveltetésű gyerek hülyébb. Pók is napozik. A. nem tud mit tenni. Szendergés. Nyugodt pillanatok. Ráció. Természetnek egyre megy. **Szomszéd, és nincs esze.** Ennyi beteg!... Néha kificomodik egy-egy. Részeg. • Marhák, négy lábuk van. Unokázás varázsa. • Kevesebb ambícióm. • Megbolondulásnak felső határa; állandó építkezés. Ment a lány. Sok múlik a tónuson. **A légy eszi a száradt kólát az asztalon. • Apja nem törődik vele. Ha az alkohol nem lenne!... • Beleülök a metafizikába.** Rémesség. Nem dohánygyári munkás. Békés ingajarat kert és lakás közt.

Több ember nehezebben egyezkedik. A nép keresi a helyét. Nem érdekel semmilyen előzmény. Bolondot néznek vagy tüntetnek. Mivel minden mindennel összefügg, a szélsőségek visszahajolnak. Dölyfösen menetelnek. Titkolóznak, tudnak. • Butaság, fenyőerdő. Kifejező arc. Mozgó csípő. *Énviszony.* Dali képe. Második vonal. Felhalmozásveszély. Egyszerűen város. Központi rendezőelv. Gyümölcsöskert.

Néznak megszéppesve erkélyeiken. Paradicsom és ők.

Bárki ügynök!

Dali képeitől megnyugszom. Miró káprázatos! — Megszemlélem a világot, és egyelőre nem foglalom állást. Valahol mindig be kell kalkulálnom a hibát. Monumentális monitorra van szükségem; mindent egyszerre akarok látni! Újrarendezem a viszonyomat. • Feltöltött ajkú nők. Csak behíztam a bőrömbe. Mintha csak a fejem forrósodna. • Azt rajzolom, amit a rajzom ábrozolni fog. Hordák hordják magukat.

PÁR PERC

Bizonytalan vagyok. Hát hogy lenne átfogó összefüggésem?!... Nagyobb csoportok is csak egymást generálják. Be-beugranak részelemek. Érzem a szélsőségeket, tennék is ellene. Nehéz egyszerre az egyéni és társas filozófia. Határeset, átváltozáskényszerűség. Hogy ki/mi irányítja, nem tudni. Még szerencse. (A természet.) Hiszem az erősítést! A meghatározott irányba menetelést. Szabadelvűséget. Érdekes a mozaik, de csak a szétszedés-összerakás viszonyában. Különböző kép vagy darabkák; semmi közük a különleges, logikai cselekhez. — Kulturális tisztánlátás. Most jöttem rá, a *szemét* szükségszerű velejárója az értéknek. Kár panaszkodni miatta.

*

Navarrát Nirvánának olvasom — ez is jelent valamit.

A saját honlapom nézegetésében vigasztalódom. Kénytelen vagyok magamhoz elvtelenül, minőségileg viszonyulni. (Sima elfogultság.) Az aktuális divat. **Rohadt rohadás — nem győzőm hangsúlyozni.** Csapda. Magyar dinamika. •• Dokumentum. **Semmiből kiút. Ugyanaz ezerszer. Szarság.** •• Én innen addig ki nem megyek!... Szemlélem. Nyújtózkodott — álcából.

Nevető, kék Nap. • **Ide be ne tedd a lábad Vendég!...** • Én nem hiszek a holnaputánban. • Kínomban ettem, aztán meg székeltem. • **A tizedik emeleti ablakban könyököl, és figyeli az esőt.** — **Városban szeretik megkülönböztetni az alsónadrágot a fürdőnadrágtól... civilizációs mérték.** Minden kóla megmelegsik!... Komoly térfogatigénye van a hasamnak!... Valaki levest főz —; a rohadt arisztokrata! • **Tökéletes véleményem van a világról, és épp ez az, ami probléma.** — — Minden okom megvan feltételezni, hogy egyetlen fáraó sem volt külön ember, mint én. Elálmosodom... és csak elálmosodom, és csak elálmosodom. ••• Mindenki jókedvű és zabálja a fagyit. Nevetnek az életen. Hömpölygő, sáros víz a város közepén. Keményen telefonál. — Állandóan éhes és fáradt vagyok. → Kaja, fekvés (?) ← egészséges életmód. Nem is kreatív. Az alvásnak még ellen-ellenállok, de az étel!... Viszont a kényszer húz... a készítés. • Szegény!; tele volt jóssággal, és mégis meghalt. — Mindentől fáj a fejem. **Elvileg nem minden órásmester hülye.** •• **Valami oknál fogva ma jó kedvem van.**

Jó kisautót cseréltem egy kisráccal.

Agyamnak olyan területei... Itt van ez az új toll... Semmiféle magyarázat. Akár pénz — vagy mobiltelefon, hogy legyen kéztámasz. Szétszórtság.

Dokumentumfilm. Naplopottság. Tetszik ennek-annak.

Akkor meg minek!?... Ház, meg ilyenek. Vastag láb, és anyuka pisiltatja a kisfiút. Alkoholista barátaimnak a szájszaga emlékeztet: rossz bor. — Épül; parancsszavak. Mindenki ugyanazon a közegen; horizont. **Hihetetlen. Bárki azonos; akár az évek.** Ki sem fogyott... Változás... Lehet csodálkozni. Az élet valahogy megyeget. Milyen rég írtam levelet!... Megy le a Nap. Fene se tudja.

És hogy nincs történés!... Bármi a bármi!... Hallgathatom is. Semmi összefüggő. Nincs értékítéletem; építem fel magam. Ronda szenny. Csak a gyűrűm lojális. Kényszer. Alapritmus.

Köszöni szépen. Talán bennem van a naivítás?... El-elsiklik ködösbe. Project. Sosem szerettem ezt a szót. — Viktor meg felfedezte magát — évszázaddal később. Mint a rokonaik. Azonoselvűek. Értékekben gondolkodnak — számokban. Mérhető, dekódolható. Rohadtság. — — —

A terroristákat és a terroristaelhárítókat utálom.

Én is ilyen leszek, mint ez a vízvezetékszerelő?... — A karkötőm nincs a kezemen, tehát elhagytam.

Fáradt, száradt arcúak... kénytelenek önmagukat adni. Érthetetlen. Világoskék nadrágosak. Aztán lógnak a fán — gyerekként — kézzel. Simán. Beleélés... **Dödögnek — ettől vannak.**

Nyár vége; de azért meleg. Hülyék! **Szégyenlősek, ha tartoznak. Már kiskorukban.** P. meg olyan, mint tíz évvel ezelőtt.

Egy közegben élünk. Zaj. Spekulál, aztán dönt: elfordul.

Bármi. Van, hogy csak az arcát tartja. Megoldatlanság. Kis relax. Zöld. A víz balra-jobbra kerüli a szigetet. **Vannak értékeik — amelyek alkotják az értékrendet. Például ház, meg autó. Csupa kényelem. Mit nem lehet ezen érteni!?**...

Minél jobban vizsgálom, annál inkább nem értem. Jól keres; ennyit meg annyit visz haza. Neurotikusan érint. Kurva. És fáj a fejem is. Beleveszünk a végtelenbe. — Szaggatott sípolás, mint gyerekhívogatás. Balek.

Bevizeztem a fejem. Hőkiegyenlítés. Jön majd az a tél. Hideg lesz. Lőnek a világ valamely pontján. Kísérleteznek. Eleve. Tanulás-taníttatás. *Kell* beszélgetni... tökfekkel. — Egyre magabiztosabb. Dobozban utazik. Lóvá teszem. Oszt' mindegy. Bármely szegletből jönnek. "Levelet írok"; nem titokzatoskodom; úgysem lehet mást (csinálni). Oxigénszag.

Ócskásodás. Simán képlékeny. Például berúgva. Ilyen, meg olyan. Semmit sem annyira, mint... évről-évre... azonos szöveg. Cigölik a kölyküket. B. Tölgyfa. Ugyanilyen levéllel. Hús tér. Marhulás. Mindez pénzért. Valamiben túl kellene hajtani magunkat. Idegesíteni másokat. Elhordták... Emberi találmány. Talány. Majd a P.-nek megmondom, hogy nevetséges. Fontos, mint...

Ledobom a füzetet. Átélek. Fényt veszek — — el. Véget ér. Hullámszik — valami hasonló. Csak élet-tér. Nincs több hangerő. Szárad az eső. Fáradt. Asszociáció... — — — Több közvetítő elem. Magam szabta. Meghátrálok, aztán... vált a zene. (még) torzít is — vagyis nem teljesen az, ami • Mint mindenben...

Van, ami jó, és van persze, ami nem. **A világ és én.**
Következetesség.

A birkák bégetnek. Lefényképezem a hangot. Semmitől sem vagyok elképedve. *Illeszkedettek*. Akármit megtehetek. Önbizalomhiányosak. Ákos... és ez jelent több embert... és ez nem is zavarja őket. Valamilyen betűvel kell kezdődnie egy névnek; miért ne lehetne ez “á”?... Lefényképeztem az öreg faszit a ravatalozón... — *Társadalmi normáktól való eltérés.*

Mindenkitől elfáradok.

Kipakolja a kaját, és enni kezd. Mellette a sör. Nylon zacskóból veszi elő az elemeket. Lépcsőn ül — egyedül. Cigarettazik. Mobil. Pedig nem zöldséges. Csak simán. Mindenki tudja magáról. Egyik így szervezi az anyagot, a másik úgy.

Az is igaz, hogy túlzottan szabályos az élet. Pár embernek kényelmetlen.

Minden fordítva!... Attila apja ablakban kikönyökölve próbálja megfejteni az univerzumot. Biztonságérzet. Alapkészítés: *valaki csak bánthat*. Kerítés, fal, kutya. Önmaga. Régi értékek, tiszta levegő — hasonló agy. Lassan bejön egy busz. Szállítóeszköz. Elnéz: félelem és büszkeség. Mindezek érdekességében. Vívódás; mint minden az életben; csupa mérlegelés. Néha kedvező tapasztalatok. Jó fejek. Öntevékeny eszükkel — — végletbe hajtom magam. Még nem is mondom. Dinamizmus; veszíthetetlenség. Játékosság. Kaszinó. Z. Elképzelések.

Marad, ami marad.

Szürke munkaruha, annak is a felső fele; farmernadrággal. Meg kell rohadni — lehetőleg egy házban. • Gy. köszönt előre — hihetetlen. Marhulás. Intellektuális fölény — vagy megalázkodás. **A seprűvel mindenki jól bánik.** — — Kiszámíthatatlanok. Beépített véletlen. Minden a dőlésszögön múlik — töltőtoll esetében; de nem csak!... Nem megoldható; mindaz, ami a lényeg. Senki nem tudja... **Örök keresés. Évek, bevésozás. Lokálpatriótává válik — a tuskó is.** Röghözkötöttség. Elfoglaltságot szimulálok. Kiszaggatom magam. Egy természet.

A gyerekszeretet teljesen elveszi az eszüket. Végre visz a tollam!... Húzza a vonalat. Rohadt világ!... Unalmas és üres. Teleírom. Lefényképezem.

Tulajdonképpen a papírfogyás is feszélyez. Mindannyian vannak. Picsa. Szép a levegő. Nem jut eszembe... Rémes! Szecesszió?... — Talán. Jönnek haza, vagy valami. Készenlét. Mivé leszünk!... Jani már most hülye. Ez a foglalkozása. Agya

helyén... Valami. Szaporítás. Undorító haszonelvűség!
Visszaveszik. Érdekes vagy nem. A röhögés kijön. Semmi.
Böfögés. Rőfögés. Fel is foghatnám. Akár családi alapon...
Izmus. Egyéb kezdődik. Jó. Hülye. Beszarás. Tiszta csoda!
Egyik a másik után. Szemben; szatyorral. Innék. Szépen látszik.
Bunkók. Végefelé.

Aztán jönnek hátulról; használják a buszokat. Azonos közegben
a főnökeikkel. Vagy ablakban kikönyökölve. Világlátással. Semi
jó; anyja is. Negatív. Akár buta is. Ismételtetés. De, van mindig
valami, ami jó is!... **Beléfollik az ital; hajtja. Majd elmegy.**
Azonos útvonal. — — Mint a közeg. Állatok. Csak élnek.
Nyegle — semmilyen.

**Nem szabad megállnom!... Még a végén... gondolkodnom
kellene. Élek, aztán meghalnak. Én is. Potyogtatják a
gyerekeket. Visszataláljanak. Az anyaföldbe.**

Kurva világ! Poros is.

Közeg, közeg... Ilyen-olyan. Kifejezem magam. Rengeteget
dolgoznak. Ezzel éltetik magukat — halálukig.
Elmebetegsége mindnek van. Vagy egyiknek sincs. Talán
nekem. Kutyákat tartanak, például. Viszonyban.
Kontrasztanak. Intellektuálisan. Keresik az élet értelmét. A
kutyának meg jó a szaglása. Próbálják kifürkészni.
Családsorozatokból. — Kis kényelem.

Elrohadnak. Zsolti ügyfeleivé válnak. Szétszedik, megnézik,
aztán összevarrják. Tulajdonképpen semmi gusztusos.
Hordtáska; cucc. Anyag. Szövet... — Életem felénél; — ha... T.
P. is száguld. Érzi az idő múlását.

A jövőnek kicsi a respektje; mégiscsak várni kell rá.

Meghülyülés. Mindenki csak mentetetőzik. Olyanok, mint...
mintha nem is lennének. Én nem gondoltam.

Mindig hazudok, és néha már beleéléssel. — — Kezdetben
örültek, hogy később boldogtalanok legyenek. — Isten!,
micsoda egy világban élünk!... — — Az egyik lefesti, a
másik lát benne valamit... Művésznak gondolom magam.

**Nem is tudom... Sőt, semmi! Teljesen értékben kifosztani —
a másikat. Soha többé naívság!**

Önmagukban sebhelyek. Szecesszió! Kikapcsolva agyam.
Holott fejleszteni kellene.

Azt hiszem, hozzánk is elért az információs társadalom; ha olcsón is, ha használtan, de itt van. Nem engedem ki a kreativitást a kezemből! • Van itt minden!.. Caruso, meg Miles Davis... stb. Akár színek is. Jön a kis készülékemből a meleg. Fáznak az ujjaim. Még élnek bennem a régi reflexek. Mindig azt bámulom, ami fent van; ez lehet felhő is. Alkalmazkodom. Legalább van motiváció. Keverek mindent. Akár szavakat. Aztán lefényképezem. Simán ilyen vagyok; okoz ez nekem elég konfliktust! Túlkibálom. Kezdetben problémát okozott az „ú”, „ű” megkülönböztetése. — Figyelmeztetnek valamire... A lényegen semmit nem változtat.

Az „elemállapot”-ot „elmeállapot”-nak olvasom. Rohadt ragaszkodásban. Minden szar. Lassan fejlődünk, és a szóközt tényleg a jobb-hüvelykujjal kell.

Akár fotókiállításra is elmennek. Egymást erősítve. *Hozzá magukat!*... „Művészek” vagy „kultúremberek”. Régi zakóban járkálnak; hasonló cipőben. Gyorsan csennek ajándékot — mert tudják... — — Csak az ég szép. Természetes. Nincsenek hatalmi törekvései; eleve fenn van. • Hibalehetőség bekalkuláltatott. Mert boldogság nem tarthat soká; életnek hullámszerkezete. De kibabrálok vele!... Cselhez folyamodok; kedvébe járok. Életveszélyes az érintés is. Persze, nem én irányítom. Kitérnek; elégedetlen vagyok — velük — aztán magammal. Érvényesíteném a nézeteim. Verseny. Akár *hardver*. Kurvára melegszik. Rohadt hőveszteség!; nem kíváncsi termelés.

Aztán csomószor inkább nem gondolkodni; bármi mást!... Nem titkolhatom az életem. Jazz. Mire gondolok!?... Mi van kedvemre, és mi nincs?!... *Természethezközeliség*. Meg a zene, meg minden... Az ún. természeti népek; az ilyen vallások; misztérium; de csak mértékkel, tudományos szemlélődéssel. Dekoratív. Amíg a kapzsiság végképp el nem nyeli őket. — Izgek-mozgok. Időcsúszást érzek. Szagokat...

Senki nem zavarhat, csak ösztönözsem magam! Munka, munka... Meg is nyugtat stb. stb...
Sima alkotásvágy. Ingergyártás. **Mitévő lehet egy kisvárosi!?**...
Ellényegülés. Művészet vagy bármi. Eszembe jutnak a főhelyi galériák... micsoda szemét! Pénzszag. A kurva anyjukba! Tetves férgek! — Lereagálom. Fasiszta dögök! Azt hiszik... pojacáskodnak.

És megint álmos vagyok. Sok gyógyszer... fejfájás. Egyszerűen csak szeretnék egy hétköznapi zseniként élni. *Aki többet tud, előnyben van*. Kínlódás. Mint felszabadultan. Nem bírom biológiával. Alig nyitom a szemem. Teljes tinóizmus. Aki nem hiszi, járjon utána! Pontosan látom... a pixeleket. Hétvége van. Megtanulom a kódokat. Rohadtság. De, nem negatívumként!... Rajz. Melegség. Odabújok. Szarság. Szaga is van. Meg kell marhulni; úgyis jön a tél. Sztereó zenét öntök. Akár váróteremben. Szénkályha. Építem, gyúrom. Pétert kiakasztom.

Nézem, csak nézem... Fáradt szemem. **No** gond. Kéményt fényképezem. Kár... hogy be kéne illeszkedni. Halálhangulat... aludnom kellene.

Hát azért csak érzi, hogy hülyének nézem!... Keverem az elemeket. Menet közben sok minden eszembe jut. Kénytelen vagyok... asszociálni — asszociatív. Semmi más ez az egész, csak kulturális egyveleg. Például. Nem is gondolkodom. Homályosan látom. Mire megtehetem, elromlik a szemem. •• Imádom átkapcsolni — átvitt értelemben. Fázom is; nem titkolom. **Én azt csinlom, amit az iskolában mondanak nekik. Magamnak mondom. Adaptíve.** Nem tehetek róla. Írom, amit gondolok. Ilyenre ösztönző zenével. Tényleg nem látok; már vécére is kellen menmem! Megváltoztatom az érzelmi egyensúlyt. Nem, inkább az üzenetet. •• Folytonos ételszag. Micsoda kis műszerek!... Fáradtság — tartós. Dokumentáció. Semmi nem úgy alakul; pislogok, és tisztul a kép. Tulajdonképpen hányingerem van. Paskolom a billentyűket. Evezgetek. Vagy akár... Folyton ennék... depresszíve. Vált a háttér. Jól felhangosítom! Megtévesztő. Mindenkiről hallok. Ellentmondásba kerülök. Értetlenséget kiváltok. Anita marad. Mellettem. III. én őmellette. Magam sem tudom, hogy az „enter” billentyű miért kisebb, mint a „shift”?!... Mentek. Az a jelentés, amikor kitárolok. Vagy akár kifújom az orrom. Szabályozhatom. Most például élesen látok. De a „d”-re nagyot csaptam. Akár fenyőerdő. Megírom az életem. Undorító vérebek. Hasonló tenyésztők. Közelre nem látok. Az Anita mondta, hogy ez melyik fajta nem látás, de már elfelejtettem. Kettő van.. A másik messzire. Hátrálok-betisztul. Nincs *macro* mód, mint a fényképezőgépeknél. Kellemes meleg árad a processzorból. M. M. halálhangulata. Kis, hülye gombok. Eltűnőben...de már nem tudom, hogy mi. Sosem elég, egyre kevésbé!... Körbeveszem, ismételtetem, de akkor is!...

Ilyen, hogy a zsinór... meg a zene, meg a kép. Belenéztem a Napba, megvakultam. Ki tudta ezt előre, nem igaz?!... Meg aztán lelkes is voltam, ami ugye ellenedolgozik az előrelátásnak. Oszt’ meg majd nem lesz gondom a látásrra. Sosem tudom majd visszanezni a magam csinálta fényképeket; kellemetlen állapot. Majdnem olyan, mint önmagam rokonsága. Azaz: tök.

Kiégtem. E. Ellentmondásban. Csak mondta, csak mondta... Görények. Simán. Tényleg a kíváncsiságukra játszom!... Mintha mindentől messze lennének. Például amire vágynánk. Mert elvileg megtanítottak minket mindenre. Még a gyomrom is fáj. Szavakat ismételek... Inkább romantika; francia. **Kipusztultam.** Már csak önmagam hírmondója vagyok. Lenyomat; lelet. Kövület. Fosszília. **Black Planet** Senki sem törődik velem; húzom az időt; létezem. Dagadok. Zaj, zúgás... Képlékeny!; érted?!...

Szar. Képi és egyéb megfelelés, de kitörök! Nem hagyom, hogy benyeljen! — Képzettársítanak, mert mást nem tudnak. Olybá élnek. Sima. A tolerancia egyformaságot sugall ... nem eleve elrendelten, nem külsőségek alapján. Kurva becsapós!... Szabadságjogok stb., de a hülye az hülye. Máskülönben a kocsmákban találkozánk az egyetemi professzorokkal. A társadalom szépen szeparál. Ronda dolog; fúj!... Kihez lehetne mérni a zseni abszolútumát?!... Ha van, akkor van idióta is, és ha... — A közeledő tél kedvező hatással lesz... a gépem hűtőrendszerére; — valaki legalább örül. De amúgy én is!; ...regisztrálok a kedvező tényre: van egy ilyen hordozható masinám. Ma ez még érdekes — nekem. Hülye sznob vagyok. Erősítem. Nem hiszem el. Jó dolog... Hát nem egy kis szánnivaló...?!...

Akartam valamit mondani, de már elfelejtettem...
...fényképezni. Rengeteget csináltam, és még tele vagyok ötletekkel; most kezdem csak igazán... Képlékenység; LEHETŐSÉG. Bármit, bárhol. És minél szokatlanabb, annál jobb.

Hát persze, hogy mit lehet csinálni!... Hányok még a gondolatától is.

J. egész életében dolgozott normálisan, egyszer cserélt feleséget, sokszor autót (ez volt igazán a hobbija), aztán elfeküdt az előszobában, nyitva hagyva a fürdővízcsapot; — nem nagyon adott életjelt magáról; — a víz már ellepte a kövezetet. Megtalálták rémülködve; kórházba került, onnan haza, majd hol ez, hol az a rokon, ismerős segít neki közlekedni a járdán, meg a lakásban. Szép, fehér sapkája van (olyan, amelyet választanak neki), járást segítő botja, korlátja; szája kicsit félreáll, talán nyáladzik is, aztán szépen megy az élet tovább...

Magányos vagyok — ez a mai nap szenzációja; ugyanis rájöttem. És mivel,... tehát: nem is panaszkodhatom el senkinek. Osztt' ennyi...

Teleettem, teleittam, szájam berepedve. Semmi izgalom. Mindent megunok; pedig lelkes tudok lenni. Rohadt rohadás. Mintha az agyak nem sokat változnának — nézek egy választási tévéműsort. Hetvenes évek-szerű. „Jó” magyar szereplők. — Adataimmal. Gondoltam hát, talán menthetné magát kétpercenként — úgyszint jobb dolga. Szenvedjen. Gépidő, gépember. Fülemet piszkálom. Szabadon rendelkezem. Áramnak folyása. Menjen amerre akar!... — Ekként élem meg.

És érdekes, az oda-visszajárhatóság nem működik.

Bárhonnan megközelíthető a téma. Magam is csodálkozom. Kurva... az tény! Inkább csak téveszme, valami csábítás, esetleg kis kényelem. Valahol a lényeg más. *Rejtezük*. Meg is oldhatom. Túlélés vagy valami. Verseny; előnyhöz *juthatóság*. Mindig mindenki és bármilyen összefüggésben. **ÖNÖS ÖNZÉS!** Nincsenek itt se művészek, se semmi... csak valami többletakarat. Á, tiszta filozófia!... Hülye becsapás. I. Q. Megragasztottam! Ennyi. Gyorsan megy a billentyűzés. Eddig — gondolom — alacsonyan voltam (térben). Vagy a kikiváncozás. — Tegnap láttam egy jó filmet. Európai. Régi!

Tiszta indulat. Rohadt önigazolók. Sokrétűség. Majdnem túlzott. Semmi egyéb, csak egyre nagyobb ösztönző. Bűnözés. Létezés. Gyors élet, gyors szükség. Nemzeti idealizmus, meg ilyenek!?... Még idő sincs rá. Nincsenek barátaim. Csak emberek. Többet látom őket. Némi együttműködés. Szarság.

Tájképfestészet. Romantika. •• Lefelé álló fejeket látok — ha becsukom a szemem. *** Mindenféle háromdimenziós hatást bekapcsolok. Hardver-szoftver összedolgoznak.

Éjszaka azt álmodtam, hogy vettem egy jobb fényképezőgépet, és a strandon ellopták tőlem. — Szörnyű volt... Egy tizenéves srác tette, és végig üldöztem; tudtam, hogy úgyis el akarja adni. De eltűnt a szemem elől... — Aztán felébredtem, és rájöttem, hogy van fényképezőgépem.

Megoldom. De így nem tudok gyorsan... Magasság. Érdemes átteni? Csupa kurvaság! Hol jó kedvem van, hol rossz... meg fejfájás. Stílus. Nem hódolok be. Lassan megtanulom. Mindig valami jelentkezik. Folytonos késésben. Tennivaló. Vannak gondolataim, aztán elmúlnak. Minden. Azok is. Én meg szeretném, ha nem mennének. De jó!... Magamtól tanultam meg. Mert úgy éreztem... Bevállt. — Csángó magyarság. Akár vár. Ég, felhő satöbbi. Asszociáció. Bármí. Semmi, mert a valamit amúgy is agyontárgyalják. Ha kell, azt is meg tudom... Unalmas arisztokraták. A szellemé. Bajaik vannak. Egocentrizmus. Művészkedés. Príma. — Undorító. Érzelemörvény. Le-fel, meg ilyen-olyan viszonyok. Csupa változás. — Miért érzem a... hiányát?... Mert nem figyelek oda. A *történet* mindig van. Ott, legbelül. Csak!...

Kultúrszemét, és mindannyian részesei vagyunk. Nem érdekes, kilépünk belőle. *Avalokiteshvara*. Kábé. Kelet. Csak meditáció. Nyugalom. Belső, pillanatnyi előny. Marhák, marhák, marhák; disznókat etetnek. Vinnyogás... Nem akarok... Vagy talán én is?!... **A disznók rőfögnek, beletúrnak a szarba is.**

Hemperegnek benne. Kényelmes; csak mert... Az ember meg azt hiszi... De nem! Ezt már a disznó is kitalálta. Simán gátlástalan. — Ugyanaz az ág. Rothadó jellemek. Nem tudok szabadulni. Minden behat... Jön-megy az interakció. Elektromosság. A környezet. Csoda ha a környezetvédők védik?!...

Fogalmam sincs... Következő percek. Nem tudom, hogy hogy jobb az analízis: felszínesen vagy mélyen? Egyszerűen csak... Néha pedig... Úgy mint: jókedv. Ez egy sima élettani hatás. Feszengésszükségtség. A társaim miatt. És én vagyok az oka. Lustaság vagy minőség.

Nem tudni, hogy ki lesz a nyerő. Ló. Angol. Média. Ház. Vörös. Számítógép. Csajok. Ez jó, meg az jó... Így, meg úgy... Napsütés-járgálás. — Elfelejttem a színeket. Sterilizált állapotban. Érthetlenség; ez a legfőbb hajtóerő. Meg bármi, előre-hátra. (Természetesen időben.)

Sosem unhatom meg; mert nem kapok feleletet. Csak közeledik... aztán távolodik. Eltűnik-új keletkezik. •• Közben eszembe jut... Pedig nem lenne muszály ellenségesnek lennem... De azok a kijelentések!... Nincs visszaút. *A megismerés...* Egyirányú folyamat. Ráhatás. Nem értünk egyet. Vár a bizonyítás. Bizony. Autoerotikusan. Atyaisten. Torony. Szellemi; például. Hordja magánál a hitét. Valami táplálja a gögőt. T. meg lefűlel. Eleve elrendeltség. Akár a bibliában. Istenszerűségek. Aztán az *ego*. A csodálatos én. Fennhangon. Utazgat. Fényképezget. Barátnőjét. Aztán jelképek. „Művészeti” lehetőség. Anyagi is. Értékátrendeződés. *Ez majd* nem megy könnyen. Kellemes pihenő. Ilyen. Rejteget; jelenlétet. *Kazalagyúság*. Melléfogott, melléfogott, melléfogott, ha-ha-ha!...

Csak a nagy, fehér felület. Mint végtelen. Tisztaság. Humortalanul. Összejárgálom. Hát az nagyon érdekes!... Sima, aztán meg nem!... Semmi nem volt, aztán lesz. Teremtés. **A sokaság okán. Akkor tehát hasznos?!... Valaki felelős a kiemelésért. Megváltozás. Rohadt rohadás. Fizetett hirdetés.**

Végre itt vagyok, meg ott, meg akármilyen! — Nem tetszett. És ezt meg akartam... A reagálás hiánya. Nulla diskurzus. Úgy mint: irodalmár. Szakállas. Honlapot tart fenn. No, no!... A döntés lehetősége az övé. De van olyan is, hogy nyitottság. Hogy eleve... Aztán vitatás... Hát... én mintha így gondolnám; és mindaz, aki nem eszerint cselekszik, megfizet érte. Mert eltorzul az értékítélete. Ami... De hát, nem vagyok én dajka!... — Majd találkozunk — a végtelenben. (Értelemben.) Ha!... Ne tégy olyat, amit megbánok!... Jelentéktelenség. Sok a szervízmunka.

Az úgy nem is pontos, hogy megjátszák magukat. Próbálnak túlélni — aljasságokkal. Felépítetlenül. De az élet ilyen, és ez jó benne. A fegyvernemet, a taktikát az illető választja ki magának.

Édes-émelygős. Undorító előrehaladás — időben. Objektíve. Tárgyszerűen. Merthogy megy. Könyörtelen. Én meg az asztal alá húzom a széket. Készültség; fokozott figyelem. Már a véletlenre játszom; inkább a dupla vagy semmi. Van tippem. Szembesülök. Hát... cserélni nem lehet!... Sima dögvész. Hibahatár. Minőség. Szelekció. Fejlődés vagy bármi, az egész csak megy előre. Szemlélem a *temérdekséget*. MÉG A TÉVÉBEN IS. Öregen. Írók. Keresik az aktualitásukat.

Idő

Sovinizstán. Közben nem veszik észre.

integet.

Kell a kudarc. Acélosít. *Célosít.*

Hol vannak azok az idők!?... **Mindenki nyit valami éttermet.** Kapitalisztikus. És akkor tud ennit adni a gyerekeinek. Az meg az élet alapeleme. Táplálék, de ehhez kapcsolódik egy csomó minden: tárgyi meg egyéb igények; — ezért nehéz a gyerekvállalás. **Csupa raktárosság. Alacsony szintű munkák.** A lélektani kérdések hátrébb szorulnak. (Vagy meg sem jelennek.) Rohadt egzisztencia, a szomszéd tükrében. Jó mocskos!... Itt az összes elem. EMBER. Felidegesítem magam; hangosítom a... O. mondja, hogy egocentrizmus... De folyton!... Csak innen közelíti meg; de lehet, hogy igaza van! Hát aztán!... Egyén-egocentrizmus. Mi ebben az ellentmondás? Van, aki a társadalommal foglalkozik; nagy falat!... (Mintha értené.) Beengedek másokat. Egyenes háttal. Leonardo... kiolvasta... Visszaszülethetne; nekem inkább ő, mint Jézus. Vagy Caruso. Meg páran... művészek, tudósok. Jobb fülemben... inkább. Asszociatív. Nem olvasunk; én is inkább csak... Épp olyan egocentrikus vagyok. Akkor hát... De ha mindenki!?... Élet-érvényesülés. Tiszta kép. Gőzölögjenek el! Kevesebbet fényképezek; de azért igen!... — Novella, meg... idegen szavak... Irodalmiság. Feldolgozom, és az lesz a jó. Nekem. Önös érdekemben. Egy csomó minden kár... **Vannak itt díjak is!... Aztán jól megemlegetik azt, aki megkapta. Legalább megtanuljuk a nevét.** Tulajdonképpen csak mi vagyunk; miért várunk?!... — magasabb igazságokra. Tényleg egocentrizmus!; de én csak a magam nevében tudok cselekedni. Hiszek abban. Kurvaság!... Elment a nap; besötétedett. Jön-megy ez a fényviszony. Olyan, mintha... Kinéztem egy önarképemet. Kedvemre van a bőség. Hülye bátyámról jó képet csináltam. Közeledik a *vége a dalnak*...

Nem írnak — levelet; én meg utálok őköt. Csak motiválom magam. Nézésem. Názáreti Jézus. (Asszociáció. Mint minden.) Felszaggatja a semleges szöveget. Teljes véletlenszerűség.

Igyekszem az őszinteséget. **Önkövetelmény.** *Publikatíve.* Nem állok oda. Nem férnék el. Azt hiszik, hogy van valami; csak azt néztem, hogy rendben menjen a fényképezés. Hát azt is nekem kell irányítani; ki a fene foglalkozik velem!?... Caruso meg... Simán, mintha élne. Mintha ez így eleve... az idő, a divat, az *aktualitáskényszer*, meg az öneladás, meg minden. Hol-mi káros?... • Nem tudom abbahagyni — de mégis!... Vanília-íz. — — A tévé elveszi az eszemet.

Aztán kicsit tévedek is; ezt beismerem. *Rosszra jár az agyam.* Mindig valamit preferálok. Én is... de már nem tudom, hogy mit akartam mondani... **Részlet vagyok. Csak. Momentum. Flash.** Egy csomó... Csudára!... Azért sem!... Megváltozott színek. Simán. Univerzum. *Beismételek.* Jogom van hozzá — úgy gondolom. Kicsi eredmények; nem érdekel a szórakozás... (Mentegetem magam.)

Jövő, elektronikus... Kényelmes tespedés. Minnél kevesebb aktualitással. Egyszerűen csak!... Inkább... kék... kerékpár. Ki a... mérgezés. És akkor... kihat... a vegyület. Rozsdás. Testközelen... De, pár méterre. Inkább hallótávolságban. Szóval, nagyon nem nyomasztó, viszont azért mégis. Nem jóbarátok!

Szükségszerű egy-egy hobbi. Fos. — Már okádok is!...

Azt hiszem... Le-le... A tegnap esti eset elgondolkoztat. Mert... csak-csak... óvatos, tapogatózó lépések... Minőségszelekció. Kihívás; és azt tulajdonképpen élvezem. Mindenképpen az; ha elutasít, akkor is.

Jön az örvény. Mint egy kutyagazda. Ki-ki a maga területén. Drog. Már azt is unom, ami az összefoglaló; akkor hol a tömörülés?... Előregyártott elemek. Házgyár. Megmosom a fogam; felforrósodik a koponyatetőm, lehűtöm vízzel; gondolatilag belemelegedem. Engem már az ilyen verebes sztorik sem érdekelnek!... Cifraság. **Giccs az, ami nem művészet, művészet az, ami nem giccs.**

Aztán akiben van készítés... Hogy ugyanis, szerkezetileg és méretben... Ami még átlátható. (Meg nem is fárasztó.)

Küzdenem!... Ráhatás-behatás. Fontos kapcsolatok. Vél.

FELMUTATÍVE. Visszaigazolásnak; kitüntetésgyűjtésnek. — —

Közös szemlélés. Unalom. Hamisság. Irodalom-kultúra. **Native.**

Elkezelem. Dekorálom. Imádom! Érzelmileg. Nem keresem.

Kihagyom. Másképp csinálom. Hogy. CYBER. Épület.

Piramisszerű. — — Péter leleplezett. Régen. Kimagyaráztam. Ő

nem hitte el. Igaza volt. Toleránsnak mutatkozott. Hozta. Csak

izzadt. Közben. Tehát zavarta. Tudat és érzelem. Mindig

lehűtöm. Ha nagy a szája. Segítek neki. Messiásnak képzelem.

Magát. De ezt csak ő látja. Világmeggyváltó szeretne lenni.

Mindenki valami. Korprobléma. Sztárság. Felmenés. Csak. A

lemenés senkit nem érdekel — tudatilag. Csak ha jön.

Kényszerít. Mert szemét!... Utálatos! Olyan. Rá jellemző. Az ő

híve. Eszméjének követője. *Tehetségtelenség.* **Automatikus**

írás. —matikus. Felmutatom. Kiadtam. Feladatot.

Duna, fejfájás. Észre sem vettem... Fásírtszag. Fájdó lában. Előtt hever. De mi?!... Kicsit leülök; aztán nem. Elszakadt ér; baleset — terheli fejemet. *Le- és felhangsúlyozom*. Emberekre tervezték; sikerének záloga. Addig-addig... Magam ellen. Mutatnom. Kihagyott pillanatok. Szemtől szembe. *Szemét*. Kétezer-kettő. Pont a lényeg. Csak egy érték. Melegem van, aztán meg biztosan fájni fogok. Fokozza az agykéreg működését; de melegedését is. Minden olyan, mint amilyen nem akar lenni. Sok állás. Viszérbetegség. Kidudorodik, bekékül satöbbi. *Nagy, mocskos...* Leépülés. Felépülés. Hiteles... amit... de csak az!...

- van, a05ne2 (aminek) nincs helye;
- szórakozom;
- kifigurázom.

Szeretem. Megválaszthatom. Hatalom. Hidegkezűség; pedig csak hideg a kezem. Mocskos rohanás. Olyan, mint a *rohadás*. Éveteg. Az éhséget el kell viselni; ez máshogy nem megy. Vár. Ha nem teszem fel a sapkát, nem forrósodik... De azért kézzel *hőelvezetem*. Fokozott vérnyomás; veszélyes. Agybaj, szélütés. Még az kellene!...

[Elfelejtettem...] India: a mocskoknak legnagyobb tégelye. És hogy megy el a kedvem. Bennszülötté válás. Érzés. Ami a sajátunk. Erre vannak szerveink. Aztán ki-ki... a maga módján és lehetőségei szerint. Megosztom. Lehetőségem van... Szűkösség és tágasság. *Antibüdösség*. Magamról vagy ne?... Itt ülök, és nehezen látok. **Mindenki magáról**. Logikus is. **Senki sem számított rá, hogy a személyi számítógépek világa lesz. A karrieré. Az antikarrieré.** Agyi folyamatok. Régen mennyit olvastam erről!... ma már semmit. Érdekelt. Az, ami ott van. Más a kíváncsiságom. Feszengés. Mint élet. Elviselhetőség; elviselés.

Humor és létkényszer. Megvonom a mérleget. Kénytelen vagyok magamnak kedvezni. Jótékony csalás. Az életet el kell viselni. Tárgy és háttér. Megteremtem a művészetem. Gyolyószórózáshang. Tüsszentek. Én már a kirekesztettségemből űzök passziót. A kérdés kérdés marad. Tegnap az volt a tévében, hogy Darwin megölte Istent. Barátom. Szegény énemnek azt kell kiválasztani, ami a legjobb. A művészet az öntörvényű folyamat; leveti a céltudatosságot. — **Hát az, hogy a testvérem hülye, leginkább neki baj!...** Viszont persze, hogy egyenlő távolságban vagyunk... — Jó tehénkedni... A kettőt összetévesztem a négygel. **Visszalengedezem. Miles Davist hallgatok.** Megtanultam gyorsítani a ritmusom. — **Nem szeretek olyan barlangba belekiabálni, amelyik nem visszhangzik!** Na, na!... jön a fejfájás... Rafinált egy állapot az átmentés; mert sok minden

másnak ellentmond. De alkalmazkodnom kell... Rohadt idő!
Bebizonyítja a sérülékenységem. Induktíve. Kreatíve.
Szegényesen, manuálisan. Kézművességben. Művességben.
Mindent magunknak. Mert senki nem segít. Élet. Alapeleme.
Fizetett hirdetést szimulálok. Nem minden operazene tetszik...
Kedvemrevalóságban. Gramofon. Mindent elismerek!... Naiv

tanúként. **Gyűlölöm az összes**
olyat, amit
rámerőltetnek!

Végül is egy sors!... (Már nem merem kiírni!) *Elevickélek.* Annak élek! Kurvajó ez az egész!... Szeretem, szeretem!... Amikor a pillantok találkoznak — mint most. Van értelme. Olyan illó!... Tágítom a fejem. Rámfér. A lehető legjobb akarok lenni!... Úgy vélem, M. M. igazi tehetség. Megírom a történetem. Jellemző vagyok. Döbbentek. T. meg ki akarja vonni magát; menjen!... Sérült szobra. De hitelesen!... *Dokumentatív.* Mentálisan. Nem hagyom, hogy a zene rosszabb legyen!... Hal, víz, tó... Vihar után kivetetten. Kishal. Szép és jó a szaga is. Ezüstös. A zöld moszaton. Varázs. Meg akartuk enni; részegen vagy másnaposan. Meg is sütöttük. De alig maradt hal — a bél után. Só helyett cukrot tettünk. Azonos színük volt. Rágtunk valamit. Röhögtünk, és nem ért semmit az egész. Hát mi jó a nyaralásban!?... Az, hogy az ember marha. *Émelyegen!...* Vagy észreveszik, hogy különleges tehetség vagyok, vagy el sem kezdem az egészséget!... •• Ha látnád, milyen kárörvendően mosolygok!... *Hatos busszal megyek, addig marhulok...* (Ne kiáltson rendőrért az, aki lopja az áramot.) Érted?!... a csattintás; amikor kipattan a szikra!... A kedvező alkalom. Ez úgyis múlik!... Nem tudnám megmondani, mi gerjeszti... Talán amerikai zene?!... De az sem feltétlen. Olyan országban élni, ahol van mámor! Alkotás öröme. Siker!

Oscar Wilde már korábban tudta önmagáról, hogy zsenivel van dolga.

El sem kezdem, ha nem a győzelemre spekulálok.

Ha nem tetszik változtatnom kell rajta. — Egy-egy sors.
Szemünk előtt hálnak meg a terroristák. Gyomornedveim.
Helyzetelemzés. Kultúra hazája. Az oroszok gyakorolják azt,
amihez nem értenek.

Kényelmes egyveleg. Szeretnek találkozni valaminek az
apropóján. Aztán hagyományt csinálnak belőle. — Kérdés, hogy
mitévő legyek ha... Kicsit hagyom pufferegni az eseményeket;
majd veszettül folytatom. — Nem engedem hibernáltatni az
agyam. Meglévőkkel... Fényképezőgép. *Tudósítok. Jobb híján...*

Kimásoltam... zene... *reggae*... meg más. **Van, hogy tetszik az összefüggés, de ugye mulandó!?**... Tarkítom. Szétronválom! Kólámért mennem... ez jó csak, hogy élvezem, halasztom... Távolodom... hogy ki az aktuális jó vagy rossz politikus, és miért. Meghatározozás. Pontosság. Olvasatnak. Csupa asszociáció. Egérrel akarom... keverem a gonbokat; számítógépes szakzsargon; magamon is könyörtelenül észreveszem... **Jojó.** Eszembe

jut. Micsoda mocsok!... **Van, aki rögtön aljas, van, aki jól álcázza.**

Nem tudok szabadulni. Száz százalék. Holdfelszín. A szenvedés nem kérdés!... Caruso éneke újra és újra... **Bajuszos.** — Öltönyben... mert a lehető legtöbb embernek tetszik. **Kiszkrollozom.** Olyan elsodorható!... Intellektuális... Elveszem a reményeket; semmit sem hagyok — gyilkos következetesség! Szagot érzek... asszociálok... Déjá vu. Meditatív. Jól látok – nagyobb fény. Mesterséges – neon. Fehér. Mű. P. meghívója. Még mindig álmos... Készséget érez... Nincsenek kapcsolataim. Aztán majd... Meghaladott elképzelések. Lassan... Artikulálok. Fáj a derekam. A végén majd meggyűlölöm a kiállításokat... nincs egy őszinte ember. Meghalt Dali. Ráfestette a szart a nadrágjára. Hol vannak ezek a seprnivaló bolondok!?... (Őhozzá, persze!) Meg egyáltalán... az álmok... képzetek... szabad áramlása. Manifesztálódása. Ha-ha-ha... Jól hülyének nézem őket!... (Mások viszont engem.) Más-más szemüveg. (Ki-hol csináltatja.) Nekem tetszik ez a digitális alternatíva. Mert bekódolhatom. Aztán majd ki-ki hogy dekódolja... milyen környezetben. Hardver, szoftver. Én tudom, mit látok itt, viszonylagosan... Öreg szar leszek, beteges testtel... Egész nap azzal foglalkozhatok, hogy a felszínt javítsam. Csupa szerelés. Műtétek, meg minden összepofozás. Azt hiszem, behülyülök majd. Én nem bírom az ilyet!... Elveszi az eszemet — a félelem. Eleszi. A testem eleszi az agyam. **Végfelfalás.** Mint a pók. Belezuhan a gógyém... vissza a gerincoszlopba. Hülye faszar leszek, egy lesoványodott pöcs, akit az ápolók elviselnek. Csak a szememet fogom forgatni. Ha még látok majd. És számolom, hogy mikor szarok be. Kábé. Borostás, öreg, bűdös. Majd megmondják hány éves vagyok. Én meg tudomásul veszem, és csorgatom a nyálam. Aztán szuszogok, jelezvén, hogy kakilni kell. — Nem akarok agyhalott lenni! Mert az más ember!... Becsapnak majd; azonosítanak velem. Félgőzzel... Kaki-pisi, szex nélkül. Marha barom, tehetségtelen orvosok mutatják be rajtam, hogy milyen egy rutinműtét — a tanulóknak, *a halgatoncoknak*, azok meg majd rémülködnek, hogy milyen bűdös az öreg. Én meg csak utálni fogom őket, ha lesz annyi eszem. NEM TUDOK VISSZAVÁGNI !!! — ez a legrosszabb. Mutatni, hogy... Nem akarok öreg,

csoszogó fasz lenni!... Ha jön a *játék*, pillanathalált kérek! — Tudom, hol a vég!... Itt! (Ennek a bekezdésnek.)

Egyedül vagyok. — **De örülnek a látóidegeim, hogy felvesznek új állapotokat!...**

Amerika az energikus emberek hazája. • Ne haragudjatok rám, én egyszerűen csak utálok a J.-t, mert eltűnt a pénzemmel... Annyira undorodom!... Fantáziátlanok; — történetet mesélek, melyben ők a főszereplők...

Fázom, és folytonos légzési problémáim vannak; sietnem kell, rövidül az életem! Bőgök, és azt mondom: nincs benne több szín!... — Szerintem tökéletes csoda, hogy... **Megrémülök magamtól!... Zöld rémület fog el.** Kretén. Megvárom az álmodást. Félelem. Csak szeretem, hogy lefoglalom... Tevékenység. Beleméremülök; mint egy filmben. Nem kapcsolom össze a jeleneteket. Égetem a szemem. Szedegetem le a ruhadarabokat... Alváshoz. Mert úgy kényelmesebb. Emlékképek. Egy szemet sem örülök. Nehezen ismeri meg az ember magát. Azaz: nehezen szembesül vele; de aztán jobb. Mert már nincs illúzió. A rosszhoz is jogom van. Elalszom, és nyugton leszek. Gondolatilag máshol... <Alt><F><M>-mel mentek. • Elkezdtek *májgombócozni*. © Nem nagyon vagyok ráambicionálva, hogy a szomszédom kalapálását hallgassam...

Elégedettség. Világ. Talán a kisvárosiasság... vagy az erőszakos apám?... Vagy az ugyanilyen testvérem?... Vagy a szélesebb látókörű öregapám?... Vagy a (beszűkült) neveltetésem?... Vagy az országom (mindenkori) helyzete?... Én csak azt tudom fényképezni, ami van... Kár, hogy gyerekkoromban nem voltak ezek a lehetőségek. Robbanás... aztán meg a művészet kerül előtérbe. Gátlástalan kapacitás.

Megálló. Ilyen-olyan közőkkel. Eszközök. Fényképek – gépek. A japánok jó tollakat csinálnak. (Vagy vastagot.) Előzmények. Hasznosultság. Egyik a másiktól. Bálna. **Romlik a szemem.** Szakállas. Elő-előkép. Tervezés. Magam szabta. Akadályok. Érdeklődésem.

Kénytelen vagyok a közízlésre hagytatkozni... Megborotvált szemöldökkel. Mint a filmben. Éled... kalapál. Dinamikus. Meg kell élnem a mai napot — is. Majd adok neki

valamilyen karaktert. Ne lógjon a levegőben — szegény. Imádnak lakást... alakítani, felújítani — zajjal. Döbbenetes.... Drogot kell ennem!...

Csak egyféleképpen tudok érvelni. — — **Világraszóló szemét vagyok! Csak ránéztem a kanadai csajnak a képeire, és megmondtam, hogy Modiglianiból és Boteroból táplálkozik!** • Vagy van szemed az ügyre, vagy nincs; és én nem fogom hülye, önjelölt, félautomata művészeknek a verseit gépelni! — Ebben a műfajban mindenki átbassza a másikat; — és ez így helyes!... Virtuális doktort játszik... Exhibicionista vagyok, ez már biztos! Zöldre röhögöm a fejem... Vannak jó művészek!... — Antikultúra. • Ezt az imázst én építettem fel magamnak.

Levetem, mint kutya a bolhát... Sima görények! Összetörni, megkorbácsolni!... Csak a magam ritmusában kívánok közlekedni!... **ÖSSZEVESZNI VALAKIVEL...** Kénytelen vagyok kritikus lenni. Mint egy újság... Tulajdonképpen a kurva anyját! **Eléggé lehúzzák a színvonalat!** Nem hiszem, hogy fogok igazodni másokhoz. Az operaénekes olyan jó, hogy még a levegőt is halkán veszem! Füstöt látok. Esélylelőhely. Keramikusművész. • Úristen! Megöl az étel! A vírus korán kelt, hogy eljuthasson hozzám. Arra lusta vagyok, hogy új fogkefét vegyek. Szeretem, szeretem!... — az írógépezést. Gondolta, hogy eljutott a diszkréciónak egy bizonyos fokára. — Hát ez

hihetetlen! Kultúrarisztokratát játszanak. **Mindenki misztikus akar lenni.** A fejemen van az élet. **Tele világmegváltási szándékkal, közben csak egy ágybavizelő.** Hát persze, hiszen semmi sem valóságos!... **Úgysem mondok meg egy csomó mindent!... Imádom a kreativitás lehetőségét!... Az anyagból kihozom a lényegét. (Emésztés.)** Kurva, kibaszott életbe, hogy megy az idő!... — Bekenem magam dezodorral... Vidáman fogadom a vírusküldeményeket!...

A fényképezőgépem nélkül elmehetnék, meg vissza is jöhetnék!... míg el nem kapom ezt a dinamizmust! Elvakarom. Lélegzik — elektronikusan. Mikor mihez van kedvem. Húscentiről szeretem nézni a monitoromat. Rányitok, kitágítom a pupillámat. Azt látjuk, amit láttatni akar. Tágul-összeszűkül a légtér. — Megszagoltam a zoknimat; nem büdös, tehát visszahúzó.

Van, amit unok, és akkor nagyon!...

Tiszta a levegő; igaznak látszik. Megjött a Hold is. Valamiféle átlátszósága van... a térnek. Szerkezete. Nem csak sima. És hideg. Legalábbis hűvös. A hajléktalanoknak nem kényelmes. Álmos vagyok. **Euro**-nak hívják. Ki a fenét érdekel!... Mindig hittek valamiben. Otthon felejtettem a fényképezőgépet. Csoda... keveredik a semmivel. Utálom az egészséget!... Keservesen keresem a boldogságom — aztán tűnékeny — akár a fogfájás. Kontroll. — Átlátszó és unalmas — a szakállas. Gyerekközéppontúság — mint bárki más.

Megtévedünk, és végletekben gondolkodunk. Inkább melegem van!... Csak nehogy én is unalmassá váljak. Mert bennünk mi nem tetszik?... — A változatlanúság. Hamar kiismerhető. Sablon. Aztán csak mennyiség és napok. — Nem eszem meg a szavait!... Természetellenes, mintha csak magának igazolná. Átlátszik. Csalódás ösztönöz. Szöveget ütött a fejembe, és kihívásnak tekintem. Tízszeres szorzó. Jegyzetel, akár én — akár most — csak a tér egy másik oldalán. Meg lehet ismerni... azt, ami jó. — — Olyan, akinek gondolatokat csak egy gyerek generál az agyában...

Ja, lelepleztem. Előképekhez kapcsoltam. El akarja lopni Modigliani életét.

Összegyűrtöt füzetem; homályosan látom. Elnyújtott élet. Fekete kabát; talán temetés. Hideg szemem. Kultúrát játszanak, aztán meg nem. Nincs logika.

Mindenki belémtörli a lábát, de engem ez nagyon ösztönöz. Alkoholbetegek portyáznak. Szánalmas előzmény. Magyar maflák. — Milyen nyomorúságos gyerekkor, most meg az ember kénytelen tudatosan élni. •• Nem kell gondolkodnom; jó! Hajlítom a fülem. — **Kapja meg a látogató azt a szépségélményt, amit én nem tapasztalok magam körül.** Megszabadítottam a főoldalamat a sallangoktól:

contemporary

art.vze.com

Megint loptam egy zenét!... Én megelégszem a legjobbal... Akár egy reggae-zenész. Hideg vagyok és fagyos. — Tegnap újra könnyed lebegés fogott el, az a fajta érzés, amikor az ember

tudatosan a helyzettel, hogy csak a kegyes önmagára számíthat. Ültem a sötétben egy padon.

Miles Davist hallgatok... Készíték fényképeket. Megdolgozom. Úgy gondolom, hogy pontosan az, ami. Tényleg nem kell ezret mutatni, hogy bizonyítsam!... Megtalálom az optimumot!...

Elég hülye ahhoz, hogy megörökítssem. A rémítő képeket magam által produkálom. Svéd nagyapám. Az idióta nemzetiszocializmusával!... **Mindig csak lopom az életemet. És a tudományos alaposság nem hazudik.** Korán megtanultam hazudni. Az úgy volt... hogy csak élni szerettem volna... a magam képességeivel. A lehetőségeim adottak — voltak. Mocskos világ, mocskos előzmények. **ÉN NEM TUDTAM, HOGY SVÉDORSZÁGBAN ŐRÜLT MAGYAROK LAKNAK!...** (... és ez magyarázkodás!...) Elvetődtek... hogy hülyék legyenek. Megtévesztett ördögök. Neonfény. Szamarak.

Kiemelem a semmit a közegéből. Csak egyféle igazság létezik. Én úgy óhajtottam... Lengedezik bennem a kedv. A T., aki progresszív gyereket játszott az iskolában, bújva ment a lépcsőházba. Komoly kétségek közt vagyok... Kezdek bekékölni... Egyik pillanatról a másikra átmegy gonoszba... Gonosz pocsolya. És az van, hogy nincs semmi. Túlzottan rövid az életem ahhoz, hogy megengedhessem magamnak az elmaradottságot. Nem szeretek titkokat tudni...

A galambok elég unottan ülnek a villanypóznán — szerintem szürkének látják a reggelt... — Megformálhatóság. Többet kell

gondolnom a hízásra, akkor talán megutálom az evést!... Elveszem a tudást!... Annyira undorodom az evéstől, hogy agyonmosom a fogam. Előveszem jegyzeteim — gondolatban. Jókedvem van!... Majd elmúlik!... Bármilyen segédeszközt

felhasználok. Visszanézhetünk. Kopasz fejek. **Annyira**

imádom a régi fényképeket, hogy a *mát* agyonfényképezem (— lesz ez is múlt).

Van, hogy összehozok összefüggéseket!... Simán csak rácsodálkozom! Bújok ki... a lap mögül. Nem tudom, hol a lényeg — mindig azt keresem. Hogy

mi a különbség?! — nézd meg!... Kabátomig... Szuggesztívbe csinálom magam. **Elmehetnek, meg vissza is jöhetnek!...** Szemlélem, hogy megnyugodjak... — Most felszívtam magam elégedettséggel, folytatom a munkát!... — Megnézem, kedvet kapok hozzá!... — Ez az, ami bejött nekem: **Color_Cast_FX 0, 29.** (Úgyis csak én tudom, hogy miről van szó.)

Lehetőségszorzódás. Érdekel is a valóság, meg nem is; hol így, hol úgy mutatom be. **Építem az életművem. — Most elkaptam a... (nem a spanyolnáthát!...) spanyolviaszt!... Nem tudom, miért tépem a szemöldökemet!... Határtalan tágasság!...**

Azt mondja, hogy tizenöt oldalt ír. Feladat, feladat. Temető. Sokszínűség. Boszorkányság. — Látva az emberáradatot.

Meg kell tisztítanom!... erős kritikai érzék. Találkoznom... Hogy ő, és ennyi, meg annyi... Illúzió. Optimalizálni. Még mindig ezen gondolkodom... Hogy tudja ő ezt?!... Önbizalom. Hol kezdődik a mocskosság?...

S. Megzavartam. Megzavarom én magamat is! Az önzés az egyetlen következetesség!

Örvény, mint egy lekvár. Ha ő... kihasználnom az időt. Végül is tanulni!... Előrébb. Mert burjánzanak. Sztorizható. És svéd összefüggés. Ide-oda. Barátaival. *Kultúr*... Rohadt maszlag... **Unom, hogy mindenkinek azt feleljem, amit elvárnak tőlem — és a családtagjaik összefüggésében —**

visszaigazolásban. Kis, hülye, penészagyúak.

Radikalizálódom. (Biztosan nő az elégedetlenség bennem.)

Svéd írótipus keveredik... *Barmulok*. Nacionalizálódom. És...

hányok. Talán azt hiszik, övük az elektronikus világ!... Csak mert...

lehetőségekben jobban. Utálkozás. Találkozás.

Mellébeszéd. — Mert igényesek!... Gondosan javítanak.

Modern országban elmaradottsággal. Múlt az, ami.

Egocentrizmus. Meg az a hülye!... nacionalizmus. Ősök

tisztelete. Tiszteletében oldódik fel. Hátra néz. Folyton.

Bámul. Csodálja azt, amit nem ő csinált. Teljesítménye a

hódolat. Szolgalelkűség. Csak hátra, csak hátra; maradva.

Mindig tizenötöt; mert az nem kevés, de nem is sok; lehet

menni kajálni! Ha nincs mondanivalója, akkor is, ha van, akkor

is. — Aztán kikapcsolja magát, mint egy videomagnót. Jó

szellemi termék. **Termelő. A termelő terméket állít elő. És**

munkát fektet be. Meg ételt. Régi írógépet használ, mert ő

képtelen megtanulni — mondja (mint egy kis öntudatos kretén).

Szellem embere. — **Ah... bálna!**

Minden összefüggésben. Üdítőleg hat rám. Egyszer, majd nemsokára, megindulok és archiválok. Természetellenes életünk. Kényelmes. És kényelmetlen; feszengő.

Közéleti kérdések, politika!?... — Elvonatkoztatás. Írott

történelem. Utálom a romlás lehetőségét! **Entrópia.** A temető egy érdekes üresség — adathalmaz. Megijedtem a halottól. — **Kati.**

Semmit sem hagyok!... Egyre gyakorolnom kell az elvonatkoztatást. Közeg – belső. Ingázom.. Pontot is... alig... Van, hogy lemegyek alfába, és gondolkodom... Egyre csak a hatékonyság kérdésén. **Tulajdonképpen profi az,**

aki az!... Olybá fényképezem magam. **Ki kellene rukkolnom.** Pénz, siker. Mindent megzabálok.

Elrejtettem, megfejtettem, cseles vagyok. Esélyfordítás.

Kutyában is, mint minden másban; kedvükre játszanak.

Imádat imádat. Olyan egyformák!... Kell valami az alkotáshoz...

Darálják magukat. Nem vagyok meggyőződve. Sokaság és sokféleség. Bonyolultság. Visszarendeződés. Újra és újra. — **Serceg a fülemben a csend;** jól esik. Más agyik régiók. Tévészabálás. Tolerancia. Nem vállalom fel a csodákat. Sima valami.

Becsapás. Szépen írom a betűket. Szervezem rendbe. Elkoptatni a tollaimat. Arra van. Hülyeség; visszahatás. Csak...

**Étel-bélsár
közel
egymáshoz.**

Tulajdonképpen sehol... Egyszer majdnem a gumigyárban dolgoztam. Büdös, olajos, fekete. Ronda portásfülkével. — Emlékezetemben kutathatok...

Alsógyatyával törlöm a monitorom. Emészttem a zsíromat. Sok zene kell ahhoz, hogy az ember ne unja meg!... — Mint ahogy az életemet: nem cserélhetem ki!... Tényleg röhögnöm kell a régi önmagamon!... — Álmomban is azon törtem a fejem, hogy el kellene kezdenem kocogni... — — — Lassú halál. •• Nem az a csóró arisztokrata vagyok, aki könnyörög!... Sikerük arányában válnak hiteltelenné. A karácsony engem is áthangol:

gyűlölködöm. Az étkezés befejeztével mindig megbánom az egészet.

Szeretem a... Kevés pillanat. Feltorlódás. **Jegyzet a zsebemben. Rasszisták a tévében** a tolerancia híveként. Nincs fogódzóm!

Kevés. Inkább csak. Bele a fülembe. Svédország. **Talán rám küldik az e-mailreklámokat.** Fázom, vagy mi!?... Golyószóró hangja. Hasmenés. Idősíkok, és jól megkeverem. Átbillenek egy másik médiumba; a kép után a szöveg jön. Forgatom a szemem a szemüregben. Szeretek itthon lenni, és tenni-venni.

Le-lelassulok. Könnyűvé válik. Vezetővé. Például teleiszom magam. Totális. Lennék egyszer éber!... Olyan, olyan... automatikus. (Ugyanilyen gondolkodás.)

Persze, szépérezék!... Művészalmaz. Rádiómat. Befelé-kifelé. (Csak a szenvedélyes emberek érdekelnek.) Rajtam múlik.

Neoklasszicizmus. Szemembe néz. elektronikusan. Lilás lencséjével. Eszközök — éppen csak. Önimádó. — Csak elereszteni; jelzőfények, barlangbejárat. A brutalítás nem várat magára. Objektív. Épp várom, hogy megtegye. Nem gondolja?!... Összeiszom mindent, aztán...

Rohadt pusztulat, és ki kell törni!... Jegyzetelnem terveim. Elterelt figyelmem. Halott a koporsóban; mint fiókban — közszemlére téve. Napsütéses napon. Várva az eseményeket. Nyugodt. Eleinte az hittem... Minden más. Rétegek. Információ; — valami hordozza. Aztán röpköd ide-oda. Élet. Bemutatom. Szélességében. Erőforrásaink. Operatív. Tényleges beavatkozás. Tudjam, hogy mit túlzok el!

A gondolatig le kell menni. — Közlendő. Csupa passzivitás. Azt mondja az Anita, hogy *saláta*. Akár művészet is lehet. Vallásháborúk. Svéd testvérem meg... Hat óra múlt, sapkát felveszem. Keresem a magyarázatot egy csomó mindenre... Van, hogy hánynom kell; máskor meg nem. Rádiót kapcsolok. Jobbra fordulok hegedű, balra, könnyű... Hagyma. — Azt hitte... Testiség. Mindenre számítok. Nem jön zene. Vannak álmaim. Például bármilyen adatközegekben. Néha mérhető a teljesítményem; mint vérnyomás. Pedig eszközök. Rádió, fényképezőgép, telefon, memória. Játékok. Hogy a... Semmi becsapás. Letárolom, és megnyugszom. Kávét. Kávém. Hangos... Magam szabályozom. (Inkább csak: szabályozom.) Utálom az egészet! Indulatban. Folytonos kompromisszum; szorítanak. — Alternatív véleményem van a gyerekvállalásról. Kifogyott az italom. Rossz ízű. Periféria. Érzékszerv. Kiborg.

Adatóceán. Esztéta. Művész. Bármilyen. Fáradt és sikertelen. A pénzt veszik le róla — a nem olyanok. Egyiptom, régészet. **Kell vennem kisebb telefont!** Majd... Észérvek. Számolom... megvan mind. Kápolna. Tényleg... Hülye skandinávia. Mindenhol csak azok laknak, akik benépesítenek — semmi extra. Kezd jó kedvem lenni. Az elkövetkező órákban nem lesz bajom. Társadalmi halálvárás. Emlékezem erre-arra: zeneképek, színeképek. Csodavárás. És rendre azon az oldalon, ahol pénzt kell költeni. Fasz. Rögtön elévül minden!... Voltak jó zenék!... Időszakok. Mocskosság. Megnézném a honlapom látogatóit... Begyöpösödöttség. Önbecsapás. Ház, udvar satöbbi. Kicsi közegben — ringatom... azt, ami én vagyok. Balaton vagy bármilyen. Boltok, nyár. Állandóan valami más... Majdnem közről nézem. Önszabályok; gögösség. Fókusz távolságom. Még a kezem is zsibbad — kényelmesen könyökölve — nyugodtan

szemlélem az idő múlását. Kevés pillanatok. **Nyár,**
meg erotika; fedetlen testek;
ilyen lányok. *Hogy művész vagyok, az nem kétség.*

Álmoság; ugyanennek a híve — pedig nem is!, inkább valami múltbéli esemény. Tudom: ilyen rádiót hallgatok. Pavlov kutyáját játszom. (Ők meg velem ugyanezt...) Turkálnak az időérzékemben. Asszociációt játszanak. Nem viszonyulok sehogy, csak működöm. — Régi reflexek. Akár szexuális Hétvégén a reklámok is pihennek. Émelygő, émelyítő. —

A hülyeség úgy terjed a levegőben, mint a rádióhullámok. Telezötykölődtem két oldalt; ki-ki szórakozhasson. Elnyertem az időt, mint *önjutalom*. Értelem. Ma letisztítottam a cipőmet! Tisztaságérzés, optimizmus.

Neon. Meleg, tél. Forró radiátor.
Tulajdonképpen nem esik nehezemre az egyedüllét. Folyik ki a papírpoharam.

Ittam sósat is, édeset is... Átjárható a nemzetköziség kérdése. Sznobok. Mindenkiből lehet tanulni, úgy mint: P. Felmutatni. (Felmutatíve.) Részletek. Közeli-távoli. Asszociatív. Beidegződések. Borzalmas; hangok. Gurgatják a szavakat. Fúj!... Asztalos.

Nem is vagyok éhes. Tagadnánk az előzményeket. Tiszta hülyék!... Magamban az, ami; nélkülem nem vagyok. — Négyyszer belenézek a fejükbe, és undorodom; aztán csak mereven előre.

— Van náluk egy **vala**q pénzem, és időnként küldenek egy kis papírdarabot; banknak lenni a legeredményesebb. — Haljak meg hülyén?!...

Csak mintha hiányzana egy tollam. Kevés boldogság. Időzavar. Unom az egészet! Azt hiszem... — és közben fordulok a kólám felé, majd bőfögök egy egészségeset. Megmozgatja bennem a létezőt. Agykérgemre hat. Hát!... Hát hat!... Kettős jelentés. Jelenben. Már most fáradt vagyok. Ébredés után. Szeretnek, mert felébresztenek. A postás mindig idehozza a csomagot, és unom! Pont a „kedves” szomszédomé. Terhelnek. Van öt percem, és nem óhajtok ezzel foglalkozni. Rohadékok! Melegem is van!... Nem szeretek elmenni itthonról! Jól kiábrándult vagyok! Úgy mint: **társadalom**. Vagy: **kisközösség**. Három percem van... Már csak kettő... És még a zene is jó!... Jól érezném magam... Ábrándozva... Meditálva... Gondolatokat ébresztve. — Látni fogom a rohadt karácsonyi készülődést. Mert rohad ez az **egész**. Kommercializálódott.

Milyen álmosítóak a vallási történetek!... — Láttatom magam — a fényképezőgépem által.

Megváltoztathatatlan. Kék. Folyton dekódolnám. Virtuális művész. Némi kipróbáltság.

Semmiből sem kérek sokat. Itt vagyunk, és... Léteznek kényelmesebb médiumok. Ugyanabban az időközegben. Rohadtul leképezem magam!... Leülni, és megpróbálni felfogni az időt. Egyszerűen nem is értem, miért nem a *minőség* felé hat minden!?!-.-.-

Nem is... vagy igen?!... Relativizmusban. Átszűrődik. Leplezhetetlen. Kis kreativitás.

Fáj, meg ilyenek... Köztességbe sodródik. Hát az nem jó!... Például fáradtság satöbbi. Tudom, hogy képzőművészeti elemek. (Rendelkezhetek róla.) Ördögi. Már majdnem elhagyott a talaj. De kiegyenesítem a gerincem! Hát hiszen erre rendezkedtem be!... — Mintha passzív lennék!... Csuda tudja, mi ez... Inkább lekapcsolom az olvasólámpámat. Megnyugszanak a szemeim; vakon gépelek. Fénybetegség. Szétáztatom, de aludni sem tudok!... Leszúkétem a szerkesztőmezőt. Láthassam az alkotásokat. Felébredek a fáradtságból. Kénytelen vagyok sodorni magam az egyik véglet felé. Senkit nem akarok!... Balgaságom... Percenkénti képváltást állítottam be. Lelassítom az időt. (Vagy felgyorsítom.) Átrendezem. Szerkezetileg. „Belsőépítkezem”. Utálom már a sok szemetet!... Mindenem megvan egy teljes délutánhoz. Javarészt azt sem tudom, hány óra van. — **A tömegek tömegesen** viselkednek. Jó nézni, hogy van múltunk. Szinte hihetetlen. Kifejezőek. Antiberendezkedés.

Például. Jószerivel. Mértani alapegységek. Elvonatkoztatás, másság. — Hogy tehetnék szemrehányást bárkinek!?!... Sokaság, mennyiség. Sok vagy kevés. Befelé sötét van. —

Tulajdonképpen nem is értem... Emberiség (önmaga) mocska. Millió értékrend. Kinek ez, kinek az fontos. Ráérsz a bármilyen közeg-re. Aztán sötétség és fejlettség. — Igen, mindenki a maga felelőssége szerint!... Ne fáradnánk olyan hamar!... Akár keleti kultúrkör. Csak stílusosan!... Hiteles

életfilozófia. **MEGMÁRTÓZTAM
ITT-OTT, ÉS SEMMI!... —
Körülnézett, és kereste,
kivel lehet kezét fogni.**—

Felhangosítom, és várom a hatást!... Én megvagyok a mobilkészülékkel. Bírom a jövőt. Ideges, alkalmi; bárhol, bármi. Carlos Santana zenéje megnyugtat. Rezeiteti az agyamat. Utolsó napra játszom. Egyszer csak jött, hogy lett nevem: contemporaryart.vze.com

Megszemlélhetem, hiszen játsszák. Például párosával: ki-kivel. Kivételével. **Mindenre tesztek!... Csak karakteresen!... Nem ugyanaz, nem ugyanaz!...**

Hú, mindjárt hányok!... Leves meg kóla. — A távolban álló ember kicsi; ez egy ilyen perspektivikus hatás. A kurva USB csatlakozó megrázott. Még akkor is, ha a nézet *full*. Nem minden kompatibilis. Van, amiről hallgatok; vagy elvi kérdés, vagy túlélés. Az ember eleve romlott. Mint a tej. Nézem a fényképemet és mondom ezt. Szerencsére jönnek-mennek. Sikamlós világ. Időt nyerve rászámítok. Melegem van, és az egészen nem segíthetek. Drót, meg egyébek. Hol ez, hol az a baj... Döntök: a hideget választom. Megmarhulás. Nem csinálhatok... Tagadok, tagadok és tagadok... Következetlenségemtől szenvedek.

Csak a tökéletesség-érzettől nyugszom meg!... **Az
egeret néztem almának. Dudor,
és az is itt hever az asztalon.
Mindez akkor, amikor a „Csak a
tökéletesség-érzettől nyugszom
meg!...” mondaton törtem a
fejem.** Például megiszom az összes tejet, nehogy táplálkozáson kapjam magam...

Kényszer csak kényszerrel lehet kiszorítani.

Mentés, meg
ilyenek. Végül is: jókedvem van. Kihalt a város, a babakocsi
családanyák is eltolták magukat valahová; csak két
őregasszony beszélget. A felhők meg csusszannak ide-oda.
Ennyi az egész!...

Csak bizonyítani. Nem győzőm kihasználni. Pökhendiség, mint
figyelemfelkeltő. Mocskosság, ahogy minden ebben az
országban. Ki tudja, Gy. miért titkolózik!?... C. S. zenéjétől
feléledek, mint egy elszáradt virág.

Populárisra, közepszerűre mennyiséggel vagy ismétléssel.
Veszte. Megnyugvással tölt el. Semmivel meghatható.
Időszerűtlen. Kémiai... enyhe ráhatás. Antifejfájásosság.
Annyira kellene valami!... Rohadt bonyolultság!... Hűvös lesz és
valamilyen. Tengeralattjáró. P. is elveszi azt, amit lát! **Boldog új**
évet kívánnak. Szánalmas reménykedők. Tényleg!, ha
lábujjhegyre emelkedem, felülkerekedem.
Egészen más a perspektíva! Még a
vádlimnak is jót tesz. A rádióban épp tapsolnak.
Valakinek valami tetszett. — Szolárium; életérzés vagy mi!...
jövés-menés. Más minőség. Vagy csak távolság. El sem
hiszem. Mikor belenézett a kamerába!... Azon keresztül néztem
a napsütést.

Oszt' tényleg van, ami kedvemre való!... Például felhalmoztam...
Akár fotóművészet. Szembenállás. Összekeverednek. Minden
mindennel. Hogy kerül festmény máshová?!... Visszanézem...
Olyan, mintha éhes lennék... Nincs rajtam zokni... Minden a

túlélés érdekében — természetesen — természetellenesen. A rétegeket olybá választom. Szomszédom kalapál. (Kőkalapács.) Mindannyian másmilyenek vagyunk — szerencsére! Van, amibe bele sem kezdek — olyan nehéz. Egy csomó minden!... Aztán leküzdöm... **Kambodzsá. Miért pont az?!...** M. D. csodálatos muzsikája van, de gondolom, ez nem újság!... Kerülöm a felesleges tagolást.

Van kólám, jókat húzok belőle... **Jaj, nagyon undorodom!...** **Csak a tevékenységtől nyugszom meg... Éhesek, anyagiasak, önzők. Undorító! Undorító! Pénz, pénz. Undorító! Bármilyen áron. Undorító! Nincs család, emberi kapcsolatok, barátság. Undorító! Önzés, bezárkózás. Undorító!** — Egy időben a B. olyan aranyosan tudta mondani ezt az „undorító”-t, biztos ugyanezt érezte, mint most én. Szép dallamot adott neki, és megtanította a gyerekeknek is. Az még aranyosabb volt. Mindent **leundorítózott**. — Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem léteznek rendes emberek körülöttem, de hogy nincsenek sokan, az biztos. De még inkább egy kezemen meg tudnám számolni őket. **A többibe meg a rosseb álljon bele!...** Úgy irtózom tőlük, mint egy fogorvostól — — még jobban!...

Ma lementem... Erotikus fotóművészet meg egyebek... Csak az élvonalból!... — Az életet játszani kell!... Többet nézni ezeket!... (Az indulat átragad!...) Valami oknál fogva a nyolcvanhárom kilóról nem tudok elszabadulni, leginkább lefelé. Sokkal szuggesztívebb!... — mármint a kép nagyobb méretben. Mint a zene hangosan. De aztán... BÁRMIT MÁSHOGY KELL CSINÁLJAK!!... Például lehetnék vallásos, de abból nem kérek!... Időtlenség.

Mindenről éhség jut eszembe.

Nagyobb örömet látom a vakarózásban, minthogy dolgomra eredjek... **Egy-két rossz nap, és képes vagyok megújulni.** Hangzást cseréltem, meg egyebek... Bármilyen másra esküszöm. Nézem a képemet... Hát hogy semmi szívdöglesztő nincs a világban, az biztos! **Ha valakinek ott nincs, ahol kéne, nem lehet azt kipótolni semmivel.** Lassan felépülök; kiadtam annyi munkát a programoknak, hogy alig győzik!... Vagy virtuális atléta vagyok, vagy semmi!... **Mehet a fenébe a svéd nagyapám! Tiszta** bénáznak, de dolgoznak!... Már van egy ausztrál nagyokos is az életemben!... (Közte vagyok én. /Észak-dél./) Mutatja a narancsokat a nagyszobájában. És van, aki ráharap!...

(Ez a legszomorúbb.) **Kegyetlen élet!; kihozza az emberekből a leggyengébbet. (Pláne, a leggyengébbekből a leggyengébbet!)**

Végtelenség. Óceán. Utálok dolgozni, tehát nem is megyek!
Inkább agyondolgozom magam a saját kedvem szerint. (Na, ez az, amit nem honorál az élet!) Szenvtelen szenvedélyesség.
Édes ital. Imádom megmutatni nekik. Oszť csak néznek.

Antikulturális Híradó. **Narancs az**
asztalon, és két bárszék. –

Hogy a vendég tudjon honnan háyni. Azt hittem, a szemem
koszos, de csak rossz. — **Nem vagyok messze**
attól, hogy bebasszak, mint egy kecske,
és mindenre azt mondjam:
„Békásmegyer”. Elhallgatott — nem jut elég erőforrás.
Unalmas és nem is tetszik. Ja, nem!, lejárt. Bekapcsolt a
memóriarendezgető, most meg az akadályoz...

Nehezen megy le. És az is jó!... Lassú felépülés. Munkamánia.
Senki nem tudja, mi az *igaz*. Digitális segédeszköz. Pillanatokra
megjön a kedvem, aztán elmegy. Kifogyott élet — már nem
tudom, mit akartam írni... Korlátolt vagyok. Korlátozott.
Szétfoszlanak a gondolatok. Ideges. Kirekesztett. Bizonytalan.
Nem sikerorientált. — Gonosz élet, gonosz rokonok?!...
Aljasság. Ki fogok ebből keveredni?!... Nyomasztó semmi. —
Megint jönnek az éjszakák... Fáradtság... rémítő semmi.
Felébredni máshol... nem nyugodtan. Idegenként.

Semmi
nincs
nekem;

**csak az,
amit itt
most
leírok, és
van, aki
ezt sem
tudja.**

Beképzelt is lehetek!...

Semmivé válás... az maga, a létezés. Örök feladat. Elbántak velem. Talán K.-val kellene beszélnem!... Persze, önmagunkban fújjuk az önbizalomléggömböt. Ég a szemem, és ez biztosan az enyém. Meghatároznom a határait!... Bátortalan... fogom a számítógépet. Ő van, és én. Tükörképem. Mégis, azt hiszem más. Hogy egy személy, aki egyetért... Magamba zár. A határon... Mindig is szerettem a töredékeket!... Volt már, hogy!... és mégis milyen más!... Lassan lesz valami!... Emberek

emberféleképpen... Örülhetek, hogy életre keltettem az anyagot!... Nem igaz!?... Máskülönben egy nagy semmi. Most meg így-úgy szervezi a betűket. Lehetőségeimtől szabadulok. Értetlenség. Miegymás... Ki sem fogom nyitani a szemem... **hülyét szimulálok.** Megszédülésig. Hihetetlen, mennyire le tud menni az ember!... Le minden alá. Aztán még és még!... De be kell avatkozni, mert ez nem mehet akármeddig. Mert a fenébe is!... Bármennyiszer ugyanaz. *Ördög ördögnek embere.* Olyan, mintha mindenhol itt lenne. Nem tudom lemosni a kezemről. Hogy többen vagyunk... Megmocskolnak. Beszennyeznek. Beszőnek. Nem találok magamra. Sehol sem vagyok. Nincs semmi koncepcióm az egészre, és ez a legmulatságosabb... Már álmosodom, de még nem merek belekezdeni... *Legyávasodtam.*

Nullapont. Évődés. Ausztrália hogy kerül a fejembe?!... Más éghajlat, meg az állatok... Agyi csatorna. Szenvedjenek mások. A tiszta semmi taktikája. Onnan már csak felfelé mehetek. Keresgél, és én ösztökélem. Csúszkál. Miért nem vagyok boldog?... (Bolond.)

Szerintem semmi nincs, csak dolgoznak az idegeink. Vágyálom. — Azon gondolkodom... Aztán eszembe jut ez-az, de már alig látok. Fejdísz, és veri a kutya fenekét. — Milyen érdekes, talán most valaki nézi a honlapomat!... Elfogyasztja azt, amit korábban dolgoztam. Nem tudom mit akar csinálni!...; sóbánya. És még mindennek az ára. Majd lesz, még ennél is szebb jövő!... Ha fagyos a hangulat, senki nem humorizál. Mert nem logikus.

Ez egy hülyeség, benyalni az eseményeknek!?... inkább eszem valami savanyúságot, ha van itthon... — **Természetesen megbosszúlok minden engem ért támadást!...** Neveljek fel egy gyereket, hogy legyen egy értelmes ember a Földön?!... **Nem akarok olyan országban élni,** ahol a személyi igazolványhoz egy lakcímigazoló kártya is kell!... Ahol a bankkártyanyitáshoz folyamatos munkaviszony kell (nem pénz!...), ahol a bankkártyát hetekig csinálják, ahol a bankalkalmazottak ápolatlanok, az orrukban turkálnak és hagymaszagúak!... és hallom rajtuk a továbbképzések szövegét, és ahol egy zsebszámológép kérésre döbbsen néznek, és ahol ugyanilyen nézéssel fogadják, ha a két szám közti különbséget százalékban én számolom ki helyettük!...

Rámnéztek, tehát nekem is kellett nevetnem, pedig egészen máshoz volt kedvem. R.-rel legalább Van Gogh kérdésében egyetértünk!... Jobb agyféltekés... R. szkenneren mentek keresztül.

Mindenhol kompromisszumot kell kötni!... Még jó, hogy alanya vagyok. (Tulajdonképpen rettenthetetlen.) Nem példaérték!... Szabályosak és bágyadtak, mint egy amerikai sorozatfilm. Tenyésztett fogyasztók; kontroll (kritika) nélkül. Dolgozók. Létszám. Földi túlnépesedés. Hát... tulajdonképpen élő reklámlevelek; szüleik mennyiségi alátámasztásai. **Fasiszta gátlástalanság; bárkinek a rovására önnön maguk.** Diszharmonia. — A házukban egész életükben felújítanak. Megosztom a képernyőt; élek a lehetőséggel. Mindenki sütögeti a pecsenyéjét... Demokratikus álom. **Öntudatlanodás.** Kutyák. Volt a tévében... hogy a terheltség... a szellemi környezet, az ingergazdagság... Az ember azt hinné!... és közben mégsem. Az adottság nem elég. És ez természetesen nem azt jelenti, hogy ellentétben vagyunk az állatokkal, sőt, semmi magasrendűség, csak mássá fejlődünk, más lenne a szerepünk. Bizonyos korban, ha a gyerek nem kap eleget értelmileg, fizikailag visszafejlődik az agya. **Hány ember beszélget a kutyával!... Aztán zárva tartja egy panellakásban, és megeteti vele a kisgyerekeket, meg a nyugdíjasokat, zaklatja a kocogókat, és a parkban járókelőket.** — Szerencsétlen állat amúgy stresszes a lecsökkentett életterétől, és **alig várja, hogy lefossa egy öregembernek a koponyabőrét.** • Ez itt a főtanulság, hogy bizonyos helyzet nincs egyik fél hasznára sem: elbutul, megbolondul, megbetegszik. (A földigilisztából sosem lesz jó sprinter.) Természaturalom. — **Hihetetlen, hogy a progresszív elemek sem mindig azok!...** (Hülyeség, én is csak röhögök!... ki nem állom a küldetéselvűeket.) — **Most jut eszembe, hogy a hajléktalanok a legnagyobb ellenállók!... — minden tiszteletem az övék! Totál mások, liberálisok, EGYÉNEK. Felvállalják magukat. Kiülnek a legpuccosabb épületek elé. Egész életükben sztrájkolnak, tüntetnek!**

Miértünk. Hogy javuljon a szociális ellátás, a közgondolkodás. Hogy a politika árnyalja a társadalmi megosztottság-szemléletét. Hogy mindenkinek növekedjen

az agya. **A kis
szociopaták!**

Ha valaki a szemétségem után képes kinyalni a seggemet, **azt azért méltányolni kell!...** Mindig is igyekeztem empatikussá lenni! — Sok feketét, pirosat használok, mint a *punkok*. Vér és halál. – no comment – **Ha kezd alkonyodni, akkor indulok útnak, mint egy igazi éjszakai állat.**

Lassan leszáll a sötétség; kimegy alóla a fény... Azon goldolkodom... tejeskávé vagy kóla?... Ülök a melegben. A zsebemben egy papírlapon: „Bőrük, mint fakéreg. Az élet gyors és hanyag.” Megnézem az órát, hogy mennyire legyek ideges... Egyféle italom, kétféle szemléletem. Aztán mégis inkább kétféle italom. Légy. Kitolok másokkal, és jókat nevetek rajta!... Visszatükrözöm a szemléletüket.

Mert most ez tetszik!... Kimegyek a termékeimmel a nyilvánosság elé. Újratermelem a munkámat. xx

A boltos meg... néz... Mások is... Nem szórakoztat. Felületes. Nyegleség. **Önizmus**. Még a hideg is kiráz!... Sokkal hamarabb kapcsolom el a zenét. Például ilyen... Sosem elég hangos!... Temetői iroda. Az is csak egy munkahely! Hétköznapi élet; Zs.-

vel. Látott már mindent; **azt, hogy
az emberek
hogyan temetik el
magukat.**

Antitéma fényképeket. — Mindenki kénytelen kiépíteni a támogatóbázist. Iszom a levét a más milyenségnek. Digitális

szagosító. **Aki másnak vermet ás, még lehet neki gyereke!...** Vannak barátaim, akik nem is azok. „G”-vel kezdődő dolgokat... **Hagymaszagot őrzöm a számban.** Van olyan nadrágom, amit szeretek, és van olyan, amit nem!... Jó, hogy az emberek sokat

dolgoznak, **nem érnek rá semmire**. Magához ragadja a hatalmat. Volt pár rossz napom; az ideg megöli az alkotókedvet. Hát, talán ne vegyen könnyelműen!... Robotmunkába kezdtem; feldolgozom azt, ami emaradt. Anyanyelvén tanulja az angolt. Persze, attól, hogy L.-nek hívják, még átlagos ember!... Mindenkinek tetszik az új sapkám!... Itt vagyok én is, hogy ösztönözzelek!... Legfeljebb el kell egy kicsit gondolkozni. T.-ről portrécikket csinálnak.

Például van egy ember, aki kedves

— igaz, hogy megfizetik érte!... Néha

hazudok, és van, hogy elhiszik. Bekenem magam dezodorral. —

Néztél már a buta csirke kék szemébe?!...

Sikereim mások sikertelenségei. Vigyázz, bizonyos területek az enyéme! (Egymástól tanulunk. Önbizalomfejlesztés — szövegmagyarázat.)

ID. Kurvák vagy időjárás, esetleg falfúrás, lakásfelújítás. Valamitől lóg a szemem alja. Marhák termékei. Na, most már elegendem van!... Kevesebb időt töltök adott elemmel; fogyott a kitartásom. Öregség, vagy mi!?... Most mintha minden összebeszélt volna: semmi nem működik. Ilyen a nyelvhasználatunk... mert... a többség igen, de az a kevés nagyon sok!... minden. Olyan terméket készítenek a magyar barátaim, hogy az nem jó. Szépen kitartanak (akár) egy

hétvégét is, eszik a csirkecombot, böfögnek. Magyar **tőkéletességizmus**. Nagy nyekegés. Van miért imádnunk a koronát!... a kereszténységet. Hozott férfiuralmat, agressziót, nacionalizmust, bezártságot. Magyar az, aki magyar — mondják. Ausztrál barátom sem tartja velük a kapcsolatot, pedig ő is az. (És olyan is!...) — nincs rizikó, úgysem olvas — Polgáriassultság. És R. azt mondja: g... — Hát hallod!... A titokzatos „g”. — Szeretem nézegetni a **honlapomat!**... (Mint mindenki a magáét...) Viszonylag jól megtanultam a HTML-nyelvet (vagy csak alkalmazkodtam); ahhoz képest, hogy nemrég még egy szót sem tudtam róla. **Szeretném, ha az anyagi helyzetem egyszer úgy alakulna, hogy a virtuális világban megszerezhetném a miki.com -ot, és a valóban egyéni kamatmegállapítást kérhetnék.** Becslésem és ismereteim szerint ez kábé százezer dollár. — Sosem voltam telhetetlen!... — És a nagyja meg is maradna!... Megvenném a nevemet száz évre, vesszen a világ!... **Még kell pár üres üveget gyűjtenem, és meglesz a pénz!...** Szarok az egész!... inkább az lesz a perspektívám, hogy a teljes ingyenességgel a lehető legnagyobb sikereket érjem el... Én is mindent ingyen adok, nekem is mindent ingyen adnak. Tiszta képlet. Koli az egy jó csávó!...

Régebben nem is gondoltam, csak jött-ment a fejébe húzott sapkával, mint X. fegyverhordozója, de közben kiderült, ez mind az előképzettségéhez tartozik. — **Tényleg denevér leszek.**

Ha az Interneten egyre jobb grafikus elemeket csinállok a magam előnyére, ezzel Téged is kényszerítelek!... — Van, hogy elfelejtem a saját stratégiámat!... x

**Azon töröm a fejem,
hogy létre kellene
hoznom egy
bm4art29c0
közalapítványt,
melynek célja
bm4art29c0
megmentése lenne...**

Persze, hogy félek, hogy nem jól alakulnak itt a dolgok!... de semmi különleges!... csak... indiai zenét hallgatok. Vigyázok az egészségemre; mindenféle paraméterre. Nyugalom!, beágyaztam magam. De ez a magyar kiszámíthatatlanság!... Mikrokörnyezet és világméretűség. Kettősség, őrlődöttség. Próbálok túlélni... — — Meghalt a remény — asszociálok másokkal kapcsolatban, vagyis: rossz monitorral nem lehet fejleszteni. Milyen egy világ, ahol egyebek kárát kedvezően fogadjuk?!... Megromlottam. Akár egy irodalmár. —

Honnan tudjam, hogy melyik lépésem fontos, hogy melyik visszafordíthatatlan?!... — inkább mindet learchíválom. •

Intellektuális csevely. Hamar döntök!... Imádom azt, ami bennem jó!... inkább többet kellene használnom!... Melegem van, meg ilyesmi, de csak nem teszek ellene... Elfoglalom magam. Elmentem a gyakorlatiasabb régiók felé. Az elmúlt időszakban. Úgy mint... Az Internetet nekem találták ki!... Esztétikus. Dagad a szemem és fogy az időm. Asszociatív. Meg alatta a tudatnak. Megmérgezzük magunkat a saját, nyugati kultúránkkal. • A világgúrral az a gondom, hogy hideg!... Hidegebb, mint télen itt nálunk. *Kis köcsögnek* nevezem azt, aki... Igazam van! — mondom a korábbi önmagammal kapcsolatban. Finomívű. Szisztematikus ördög. Félkegyelmű.

Nincs egy ember a Földön!... Undorodom, és ez elég ok arra, hogy undorodjam. Ha valaki rejteget valamit, ne mutassa ki, hogy rejteget valamit!... Ki fordulTAM. • Annyit tudok, hogy hol az aranybánya!...

Tegnap majdnem sírtam a fáradtságtól. Ilyenjeim vannak, és az ausztrál ősnagyapám azt mondja: milyen sok a szabadidőm!...

Két statisztikai cégnek is lopom a munkáját!... és az én életemet már hányan lopták?!... Egyszerűen szar a látogatottságom!... —

OlyanokaT szoktam csinálni álmoság ellen, hogy például kiguvasztom a szemem, meg összeecsukom erősen (vagy forgatom a szemgödromben), hogy érdekessé váljon a helyzet, vagy bevizezem az arcom és a fejem, meg összeiszmom mindent, esetleg kimegyek a konyhaablakig, kinyitom, levegőt szívok, aztán visszajövök, és netezem tovább.

Ha valaki kérdezné, hogy mi a legnagyobb ellensége az Internetnek, azt mondanám: a fáradtság. **Utána jön csak a reklámlevél, a kémbejegyzés, meg a költség.** • Ami eddig nem volt, az majd most lesz!... Idealista, én; idealista, én; idealista, én...

A múltkor elhatároztam valamit, és most be is váltom!... Kevereg itt... Ki sem látszunk belőle! Van elképzelésem! Ő javul, én meg romlok.

Pont mire megunnék valamit, ki is talállok valamit!...

Tulajdonképpen hihetetlen!... A posta meg ötig van nyitva.
Büdös vagyok, akár egy erdei medve...

Az előbb tudtam mit akartam, de már nem!... Egocentrizmus.
Egy perc. Képtelen vagyok erre-arra, másra meg igen.
Szeretem a tiszta vonalat; az életünk úgysem az. Igaza volt Szász Endrének!... — Más hangulatba keveredtem... A sikerhez a semmin át vezet az út... Időzavar, meg ilyenek.
Mocskosság! Nem ez a középpont. Tulajdonképpen mindenkitől fázom!... Fagyott a táj is. Ez mind kényelmetlen.

Tiziano-t. — Észre sem veszem, hogy ez már más!...
Lecsukom, meg egyebek... Úgy hiszem, zenét...

...csomó zsinór lóg ki belőle hátul, és össze-vissza mennek benne az áramok, mégis egységesen bűg. És lassan már nem értem ezt az egészet, pedig itt ülök mindig...

... mely globálisan vizsgálja a *médiahelyzetemet*.

Nekem az is elég boldogság, ha kullognak utánam!...
Romlottam morálisan... Révülök és gémberedem.

Émelyegtél már hülyeember közelében?... — De a nyári halott is. Sokszor sem tudom, hogy mi az, ami; kevésen múlik. Csend... Szeretett részek. Bármit akarhatok!... Lepedő szárad a szélben. Generálom. Generátor. Fogmosás. Bekent ajak. Nyitott ablak. Rákereshetek!... Nem fogadom meg... Végfertőzés. Mocskban áztatódás. Valamiben a kínaiak is maximalisták. Szerkezet, szögletesség. Undorodom, hogy attól az, ami!... Ki is kapcsolom! Nagyobb rugalmasság. Szemét mindenki! Lehetnének az alkalmazások áttetszőek, például! Kurvajól felelek. Svéd megdícsér. Nemiség. Beleiszom az üvegbe. Ébresztőnek. Magam szabta munka. Ausztrál. Lábát fényképezi; mintha elvált lenne. Megnyugszom a bármilyen más látványtól. Kifejezés. Jobb a csend. Belezökkenek. Hagyom... Szélsőségekre. Nem is látom a mennyiséget. Fény sem!... Elrejték... feketére veszem. Néha meglódul, aztán semmi. Megtalálom. Ránézek. Fókuszálok. Kétszeresére lassítom az időt. Nem örülni egyedül. Kitisztítom az agyam. Csend... Számolom az időt. Lassan is egyre gyors. Tudom mit beszélek!... Szemérmesen. Kiiszom

a levét. (És ez nem azonos a folyóval!) Nekem többet nem mondják meg!... Tovább... Alaphelyzetbe hozom a látóeszközeim. Mindig csak sok a fény!... **Végfáradás...** Egyetemen tanít. Semmi kényszer!... Tulajdonképpen sosem vagyunk nyugodtak. **Belénkprogramozottság.** Üzenetet adni. Lassan megint este lesz. Én így, mások úgy fűzik a betűket. Mindent kitaláltak; akár a fűszerezett ételt.

Netfüggőség; hálöhülyeség. Kiharapom az almából a rohadt részeket. Ártalmasságom, csupán ráérésem függvénye. Csak előnyökhöz akarok jutni!... Rendszer.

Szeretem magam jó helyzetben tudni — bármi okán! P. normális is volt, meg nem is. Hozta magát. Talán kicsit nyitottabb.

... kell kitalálni, hogy mi is a legjobb. Kurva szomjas. Rejtett élet. Ezer liter vízben vígasztalódom. Lehet, hogy India feljön?!... **Mindig dudor; szürrealizmus.** ... agynak egységesen működni... Ha nekem nem tetszik, nem tetszik az másnak sem!... Rossz emlékképek. Nagyszüleimig még minden rendben volt... Tulajdonlás. Várom, hogy sötét legyen; egykedvűen. Keveset beszélek.

Ideiglenesség... Feszültség... Nem megyek orvoshoz!... Relaxálok. Háború. Önmagában mit tehet az ember?!... *Beleasszociálja*... hiszen ez egy közösség! Csak páran ezt-azt csinálnak! ... amivel kénytelen foglalkozni a v i l á g . Maszek probléma. Akár a diktátoré. Neki az a rögeszméje. Persze!... (liberális vagyok) S a liberalizmus lényege, hogy megtárgyaljuk... Segít a tudás, segít a tudás, de... [és közben eszembe jut valami] - - próbálok megnyugodni... önrecept... megnyugvás... **Tudok levegőt venni!...** **Semmi az egész...** **RAJTUNK MÜLIK, hogy falakat látunk, vagy lehetőségeket!** x Ha elmúlik egyéb bajom, jön valami más... [Néha elégedett vagyok.] Fáj a hátam... de nem is az!... Nem, nem... semmi!...

Mit ne csináljak, hogy mi ne következzen be?!... (Óvatos élet.)
[Egészség.] Összegeznem kell, hogy miben is látom a kiutat!...
— (még a végén reményvesztett leszek!...). ●● Kiformálom...
STRATÉGIA, STRATÉGIA, STRATÉGIA... Hol szöveges
közegben mozgok, hol vizuálisban. [Már nem tudnak
megpuhítani, ugyanis ami volt, az már nem lesz.] Z. mondja,
hogy destruktív, de...

**Szájamba rágnak: Európa. (Pedig korábban hittem
benne!) Marha, öntudatlan elemnek hisznek.
Befolyásolnak, megmarketingeznek,
megkommunikálnak az ilyen szakemberek. De én
tudom ám, hogy mi van!... Próbálják a magyar
semmit, a magyar gőgöt hozzáilleszteni a
kiszolgáltatottságunkhoz. Ürügy a lakosság; a nép.
A polgár. Szerencsétlen politikusaink nehezen
veszik fel, hogy velünk is számolni kell; tehát:
marhamódon állnak hozzánk.**

Művésznek idejekorán... Egyszerűen rossz érzésem van!...
**Tényleg, milyen szar annak, akinek referenciát kell adnia
magáról!... Nem is csinállok többé!...** Virtuális létezésem.
Hát... tudod, hogy nem marad észrevétlen!... Szépség, ha, ha,
ha... szépség, ha, ha, ha!...

Örvénylik és gyorsan terelem a figyelmem!... Viszem magam
befelé, ha nem figyelek ezer felé. Talán több sávon kellene
mozognom!?... — (talány). *Egyéletünk*... meg ilyenek. Ég a
szemem. Aztán nem is tudom, hol kezdődött, és merrefelé
megy. Minden és minden egyben: kultúra, művészet, politika;
hatás és boldogság. — Túlzottan játékos vagyok, következtelen.
Beleveszek. Szemek, színek, fények. Semmiről. Bármilyen. Nem,
nem és nem.

Egyszerűen, és kész!... **Barmok, csak
nem taknyodzik az orruk.**

Tinóság. KI AKAROK MENEKÜLNI! Nézem azt, ami van, és
mivel jó sokszor, (tehát) el is rontom az értékítéletem. Akkor hát
jó!; itt valaki irányít. Képek, meg egyebek: disznók.
Megbolondultság; úgy, mint: Balaton-felvidék. Szőlészet, ááá...
Magyar önazonosság; jutalék, elkendőzés. Izrael, zsidók.
Világjárás. Vallásvita, agyrablás. [Fáradt vagyok, mint rendesen.]
Máshol vannak járdák, meg... házak, utak. Például kopott, öreg,
szürke belváros. És egészen más... most. Kirakatfények... égő
szemek. — Üveges a tekintetem: hol embereket húzok a
szemem elé, hol pedig televíziót vagy számítógépet. Hideg,

meleg, tél, nyár. **Közben van az, ami van.** Absztrakt. Meg kellene érintenem; kipukkasztani! Dolgok mögé hatolni. Festett háttér. (Média.)

És akkor jönnek emberek, és azt mondják... — inkább kiiszom a kólámat. Tulajdonképpen undor. (Tisztítom a fülem — megnyugtat.) Irodalmi hatalmasságok; például a minap méltóságteljesen lépkedtem a könyvtárban a polcok közt — könyvhöz nem nyúltam. Jó kis meleg hely, védett, lehet számítógépezni. Meg is peckeltem!... Kimutattam. Újszerűség (- emben, nehogy régimódivá váljak!). Kedvező jelek... (Lehet, hogy Jézus visszatér!?...) Örültség jelei. Hirtelen álom.

A hibám abban áll, hogy nagyravágyó vagyok, mint egy hétköznapi ember.

Nézd meg csak a fényképem!... Palacsintaszag jön be az ablakon... beindítja bennem az asszociációs játékot... Sőt, egyre inkább! Kevesebb kompromisszum. Mindenki magában dacos?... — Gőgicsélünk. Pálcikaember; mérhető, leírható. Akár adat. Tény; létezés. Most meg rántotthal-szag. Vajon krumplisköret van hozzá?... **Agresszivizálódok**. Ausztrál: akár zene, akár szikla. Sárba ragadtság. Idegeim. Foszló. Doozer Palermo. Beszűkül a tér, aztán kitágul. Hozzá tartozik a bármilyen másállapothoz. Szinaptikusan. Mindenből annyit veszek ki, amennyi nekem jólesik. Lefókuszálom. Mint

jelmagyarázat. Húsvét-szigeti szobrot... Pár csoda. **CSAK**

PRÓBÁLOM MEGFEJTENI! x Fordított időrend; olvasd visszafelé!... Utálom, hogy... Lehet, hogy csak kifejezés?!... Vizuális taktika. Persze, hogy... M. meg R. meg mindenki. Kis szelet. Akár torta. Vannak normális emberek!... Még Angliában is! (Magyar optimizmus.) Írótság.

Centrifúga. Dalai láma. És az ázsiaiak kibe merülnek, ha nem magukból?... Bölcselődnek. **“Szarok rátok”** —

effektus. Kiülnek a tenger szélére, és... Egyre jobban utálják a másikat. Lepakcsolják a kommunikációs eszközeiket.

Jó lenne, ha írással tudnám csökkenteni a testfeleslegemet.

Közbevetőlegesen... Tó, körülötte út. Csak pillanatnyi merengés. Szerep. Tény. Kolónia. Ugyanilyen –**záció**.

Szemét. Szemét. És ahhoz meg nincs kedvem. - -
Koncentrációgyakorlás. Vagy hülyeség. Mobilitás vagy nem?...
Ellenoldal. Tehetetlenség. Megértettség. Idő, óra.
Szembehelyezkedés. Teljesen demokratikus. - - - @

Erőszak (vagy alkalmazkodás). Mintha neurotikus lenne. Jó. Nyitottszívűség. Kötelességtudat. Bepróbálom. (...) aztán nem válik be.

És itt, lent... valaki, meg a gyereke. Ezt lehet hallani a hangokon. Betanítás. Ragaszkodás és gyűlölet. Sima tavaszi melegedés. A nap is süt. Aztán új évszakba fordulunk; jóval-rosszal. - - Kalács. - - Aztán, gondolom az autóikkal kigördülnek valahová... Esetleg egy tóparton megszemlélik, hogy hányan is tagjai ugyanannak a családnak. — Máskülönben széthullanánk a semmibe. Amítás és valóság. • Aztán nincs semmi!... Kiüresedés, depresszió. „Ki gondolta volna!?...” — mondjuk. Vagy inkább: „ezt nem értem!...”

Nem gondolom, hogy jó, ha felülről megmondják... Rászokás?!... Minden benne van. Esetleg valaki megváltja a múltjukat?... • Nincs kegyelem az állatvilágban sem. Az ember úgy hal meg, mint egy rothadó gomba! Szétfolyik, szétszenved magát.

Következetesség. Sikerélménydrogosság. Más-más arculat. Felszín vagy tartalom.

Köztes lebegés. Néma csend, parányi elégtelenség. Virtuális én. Megiszom vagy megzabálom. Lenyomozlak. Nemtetszésnek rendszere. Sok fehér színből sok fény jut a szembe. Rácsavartam a radiátort. Itt nekünk csak ennyit kell tennünk. Szabályozom. Mindenből kedvünkre. Szabályozható világ. Pénzért. Zsír van a hasamon. Tartalék, pedig nem készülök sehová. Régen olvastam könyvet. Semmi nem visz rá. Képtelen vagyok... Megörökítette a szerencsétlenségét.

Mind hamiskártyások vagyunk!...

Mindig eltusolom valamivel... Bonyolultság. Sokszor csak előidézem... Megfutamodás!... Banánszagot érzek... — — — Magamnak szabok gátat. Semmi nem jó, és mégis mindig van jobb. El is játszom...; sokat akarok dolgozni, és kevés lesz belőle. Tér-idő. Már eltelt vagy két év!... Kicsit megváltozott az életritmusom. Én inkább arra szavazok, hogy szép lesz... a jövő... Több lesz benne a lehetőség. * Beköszön; mert jól nevelt. Mocskolódó disznó. Nem vágyom napi politikára. --- Valami eszembe jut... gitárhang. *Munka után megpihenek...* Természetes is, hiszen... ez az élet része. Kiegyensúlyozottság, hullámforma. [Fogja magát, és elkalandozik...] „t-'tugr'l t;m'kra. (Bocs©) Át-átugrál témákra. Az őszinte emberi kapcsolatok a dróton átjönnek.

Liberálisabb, mint bármí más!

— Egyértelmű kérdéseket feszegetnek.

Levetni... szavakat formálni. Természetesen mindent akarok — ha lehet. Vásott gyerekként... Menetelés a szafariban... Lényeg. Visszajönnek a gondolataim... És kiemelek mindent, ami kell.

Az ember kényelmes és lusta. (Magától sosem építene fel egy ókori várost.) EGYFORMÁSÍTÁS. Gyerekkorunkban sem voltunk okosabbak. Csak rohángásztunk, ettük a fáról a cseresznyét. Bármí előfordulhatott. (Amikor még nem akartunk semilyenekké válni.) Számítás, cselszövés. Reprodukció. Univerzumosság. — Megöregszik, rondává válik. Undorító. A családjukon kívül senkit nem bírnak elviselni. (Belső harcok.) - - Elfelejtettem fényképezni... Más, és nem eléggé. Hatos busszal megyek. Lehet ez akár (nem) idő is! Átkapcsolok egy másik felületre. Rohadt rohadás!... x

Az egyik ember kalapál, a másik meg elviseli...

Ez

**nem honlap!...; online
intelligencia.**

Gyerekek, kutyák, csevegés... autók, falfúrás és... telefon (csengetés, lemerülés vagy akármi)... És-még-zok-ni-sincs-a-lábamon!

Bizonyos részelemek nem működnek mostanában. Kettősség gyötör: szépség és tartalom. Tudásbázisom.

Egy csomó mindent betervezek... folytonos biztonságérzetem hiánya. Hasonló tevékenységben *alternatíválódom*. Szóval, úgy gondolják, belenyúlnak az információs csatornába... Evés... só. Kódolt gyengességünk.

**LÉTEZÉSÜNK(TÉRSZERKEZET(Tér-Virtuális_tér)-
IDŐSZERKEZET(Idő-Virtuális_idő)).** Leírás. Mögöttes
tartalom. Üres szemek.

Az egész lekvár... Most visszalopom azt, amit tőlem elloptak!...

**Még el is fáradtam... akár kivégzőosztag. Láncnapok.
Meglévő értékek. T. hetenként és helyenként odajön, és
elmondja, hogy ő a legjobb. Kik vannak itt pengeélen?
Tudom, minél nincs rosszabb! Teljességgel ellentétes
hatásokba menekülök. Szerkezetileg egyformák vagyunk...
Ugyanazt láthatjuk! (... láttatjuk) Talán, csak... most az a
legfrissebb élményem, hogy... a rajzai... szépek, formásak,
de... de... de... de hát nem is érdekes! És mégis!... Nem elég
erős a méreg! A koncentráció. — Törlés és másolás, ez ám
a finom dolog egyszerre! Kénytelen az ember
szembenézni!... *Minden csak illúzió?!... x***

Fel kellene fűjni a pofámat, és *megcsinálni* azt a melót, amit
elvállaltam!... Hja... ez elvi kérdés, de amikor engem nem
reagálnak le!?... Rohadt függőség és egyirányúság. Egyszer
lecsesznek, hogy gyors vagyok, máskor meg ugyanez
lassúságért. Úgy már sokkal nehezebb, és lassabb is.

Nyitom a banánt, mint egy majom! ... a szappant krumplinak
nézem... Vatikán. Még a szaros fotóikból is pénzt csinálnak!

Mindig alulról húzok lemezt, mint a kártyajátékosok!...

Másokról a hülyeség is átragad. És így néz ki: >{#}< Fáradok...
Szomorkás világkép.

Tulajdonképpen elégedett... én. Úgyis kevés alkalom.
[Felbontom... a szabályokat. De lehet, ez csak védekezés!
Ismeretek hiánya.] Három ablakban dolgozom. [Kifejezések...]
Mert mindenki logikus!... Úgy megy az idő, hogy már
századika van!...

Már veszttem a látásom is!... Iszom össze-vissza, meg eszem is,
ugyanígy. Aztán néha szép kényelmesen meg-megszédülök...
Ilyen még sosem volt, tüsszentenem és böfögnöm kellett
egyszerre. (Minden nap hoz valamit.) Úgy érzem, egész
életemben küzdeni fogok az egyéni önrendelkezésért. —
Folyton... mindig többet és többet, pszichopataként. Én csak...
Még azt is tudom, minek az ellenében!... Neurózis. Ugyanilyen
alkatú egyén.

**Bizonyos ötletek eredetét Istentől származtatom. Olyan,
mint egy ember, pedig virágboltos! Némaságra
kárhoztatva... Nagyon erősen kell dolgoznom, hogy P.-ben
fenntartsam a kisebbségi érzést! — — Hogy azonosulhatok-e
a vágyaimmal... Mulandó, meg pillanatnyi. Lehet, hogy csak**

fényhiányban szenvedek!... fel is kapcsoltam a neont. De lassan kitavasodik! Kinyitottam az ablakot **is**. Fel kell szednem magam energiával — simán, ilyen hullámos szerkezete van. Lendület, aztán lassulás. *#***3##@222**2*2*12 Élünk, mert itt ezek a bűdös kurvák mennek... teherautók, meg egyebek. Minden zaj. Minden rosszra fel vagyok készülve; láttam már egyetemistát közről. Régen még olvastam is... jó könyveket is... Foglalkoztatott a nyitja. A neuron... főként. Meg a csillagok. Az öntudatos szerkezetek. Varázslat. Feszültség, helykeresés. Fáradtan mindig jól érzem magam, mert semmi nem érdekel. — Hülye faszok, mennyi időt pocskólnak egymásra!... * * * * *

Úgy érzem, hogy Salvador Dali képeket kell nézegetnem!... Tartják az egyenesvonalú mozgásukat.

Magam által készített csodával szórakozom... Mert úgy akarom. **Jövővilágkép.** Lehalkulok, megnyugszom. Tudom, öregkoromra... kényszeres leszek. Egyirányú utca. — Olyan kiábrándító minden!... Folyton kielégületlen vagyok. Kulturális telítettség. Tegnap megtapasztaltam, milyen közel vagyunk egymáshoz. És akkor tényleg Dali!... Mindenre megvannak a hülye módszerek. *** Kezdek elvonatkoztatni... Akár fázom. Ablak. D. a rohadékok fölé emelkedett. * **Kurvajó!...** Talán, csak rossz zenét hallgatok... Tintakék. **És mindegy, hogy milyen összefüggésben.** Csak vágyta a **többet...** Nem tudom, miért gondolták?!... **A** tisztaság. Hogy szuggesztívebb legyen! Csak, ami kell! Itt a fizika nem csall!... Szabadulhatatlan... Szörny... Megtanultam szöveget szerkeszteni... minden hátrányával. Végigszaladtam a városon... semmi. Én sem eszem meg őket, ők sem engem. Elfogyott a kólám. Semmire gondolván. De még nincsenek is kinn!... Pedig süt a nap, és ők meg szeretik az ilyesmit. Rohanástól köhögök. Szúrós tekintetem. Írnék... neki... e-mailt. Furcsa egy világ ez!... Tele kódokkal. Meg ilyesmi. Mindenhez kell valami...; különben érthetetlen. A majmok kimennek a tavaszi napfényre... a kifutóra. Süttetik magukat. Kibújnak. Praktizálnak. Alulmajmolom. Kiábrándulok. Kifordulok. Kezet mozgatok. Nem érdekel a háború, a kis- és nagypolitika. Elkötöm a figyelmem. Ma. Jók a fények, tehát lefényképeztem. Részlet, éltető elem. Megnézem azt, amit én is láttam. (Bitenként.) Szomszédom olyan zenét... ami nincs a kedvemre... Ellensúlyozom. Dali-Neutralista. Spanyol-indiai átmenetben. Hogy legyen egy szelet a földgolyóból. Kubista látomás. Megvettem a jegyet. Képviselte magát. Csak egyféleképpen gondolkodható. Vannak gyerekkori társak, akik visszaköszönnek. Álmodás. ...lényegre törekvés... Forma, szín, minden és minden!... Kábultságban, még jó, hogy szemlélem! **Mindenki csak önmagáért lehet.**

Másokhoz hasonlóan, nem egykönnyen viselem, ha bántanak! Öntudatlanul emelem az üvegem. — Isten!... és tényleg mennyi állatságot kitaláltak már!... — Néha kilátástalan... Közelhajolok, és látom.

Web-lap-én-önmagam. Túlélés...; mint örök ösztönző.

Elég undorító, és szájból szájba beszél. Állati lekezeltség. • • Szomorúan nézek, mint a felszegelt Jézus. Tulajdonképpen totálszar a közérzetem!... Lyukon nézek ki... Elnyomom zenével...

... semmi rejtély!... sima valóság, és ha van, akkor az, ami. Egy tábla, egy oszlop, egy akármilyen. Beállítottság. Ő....

Rohadt dögök!... Kibányászat. Nehezen fókuszálok. Nap, mint nap. Háború, kelet. Észérvek, felfogás. Éber aktivitás. Jönnek a hírek. Mindenem túlhaladott barátaim. Csalódott túlmagyarázottság. Ki-ki a maga összefüggésével. Sötét közeg. Gyorsan épül az építmény; elektronikus hadviselés. Az információt magamba zárhatom. Alternatívát mutatva. Ez is egy élet; akár mennydörgés. Ki lefogy, ki meghízik. Kiírni összes tollam. Temető. M. Demagógia látszata. Cipelés. Hülyék. Autó, meg ők. Lefelé gurul, felfelé gurul. Nyaggatnak. Brr... K. vigyorog, és nem történik semmi. Szépen alászáll a hangulatom. Valahol valami hiányzik vagy nagyon sok van belőle... Lassítanom kellene... Át akarok ütni! Kivonulok a közegemből. Valami... valami... Én már nem is tudom, melyik összefüggésben!

Lassan a világ bármely pontján jobb gazdasági élet lesz, mint nálunk. A mai napra tervezek... Menni, gyalogolni. (Nem bárminek az ellenében!) Óriási közöny! Egyszerű: ahol hideg van, felöltöznek, sapkát húznak; ennyi az egész, és ezt mindenki tudja; tehát nem lepődnek meg nem évszakmegfelelő öltözetten, pláne fényképen. Új-Zélandon is legelnek a tehenek... Pedig, pedig... Nehezen tűröm a fáradtságom. Eljár horgászni. Mert valahova el kell járni. Hobbi nélkül nem él az ember. Aztán este megnézzük (a tévében), hogy izzad az egyiptomi régész. Na!, nem mintha baj lenne, de lelkeséget szimulál. Naturalisztikus és... Ellentétes színek. Pepita zakó. Konceptiót kell váltanom! Meg kell fogadnom a keleti vallástudományok elméletét: nem az élvezeteknek élni. Antibüdösség. Belemocskolnak a lelkembe. Ember nélkül mindent belepne a por. A háziállatok visszavadulnának. (Visszaállatiasodnának.) Nem állat, nem ember. Szürke, kékes tónus lenne mindenütt. Olyan részeken. Az erózió lassan rágná az életműveinket. — Mindezt abból gondolom, ha én nem törölöm a monitorom, nem törli azt senki. A világ a *porlódás* felé megy. Beszürkül. Kényelmetlen; köhögésre ingerel. Nem is emberi alkalmatosság. A Hold is tele van. Csupa kosz. Nincs ott semmi tisztaságeszmény!... — Van, hogy... Motorosok is magányosak, mert szeretik hallatni azt, hogy magányosak. Én meg tudomásul veszem, és szarok rájuk, csak zavar ez a folytonos pöfékelés. Aki még nem volt hülye, azzá válik. Itt nem nagyon van választási lehetőség. És a csaj írt, hogy nem vagyok odavaló!... Meg akart ismerkedni. Azt hittem csellóhang. Valamilyen

összefüggésrendszert kiépíték, mert valamilyen összefüggésrendszer vagyok.

Beérték a tapasztalataik az agyaikban. Ennek megfelelően... Nem jött a csoda. Azt nem a gólya hozza, mint a gyereket. Meg aztán... Süt a nap, és kész. Kevés élmény... Hülye. De ezt nem tudom, miért... Sokan, közösségben, egyformán. A különcök is azonosak lettek; furcsán szemlélik.

Sosem csinálom azt. Szemlélődöm. Meg... Tartozom valamivel. Nem hagyom magam meggyőzni. Ezer, meg némi hézag. Voltak korlátok is, de... Imádnak az elemek a saját családjaikban gyönyörködni!; ezt úgy csinálják, hogy csinálják. A naturalisztikus... valóság, a lecsupaszított minimum, a tökéletes saját.

Marhulás. Kellőképpen. A természet visszacsatol, én meg szenvedek. — Nagy tehén és unott. Unott tehén. Szép, zöld legelőn.

Rohad a szemetesvödröm, és ez következtetésre ad alkalmat. Betámasztom a billentyűzetem, és... (Tulajdonképpen) ellentétes erők. Az egész öngerjesztés. Vizuális közérzet. Nagy, drámai hang. Egyre több mindent látok nevetségesnek. Előtér vagy háttér, majdnem ugyanaz. És erózió; világoskék képem. Ha az ember kellő ideig dolgozik, bizony viszi valamire!... Optimalizálási metódusok. — **Egocentrizmusom világos: bármennyi képmásomat el tudom nézni. Annak vagyok a birtokosa, ami rossz emberi tulajdonság. Eddig visszafogtam magam, mert lebeszéltek róla.**

Magyarázat lehet. Inkább a kék tetszett meg benne. (Megyek) vissza az időben. LÉGY DISZKRÉT!... vANNAK gyökereim, igenis vannak gyökereim! A nagyszüleim. És már nincsenek!... Későöregkorukra... elmállottak. Kibomlott önéletük. Felfeslett megszokásuk. — — Van egy közbenső rész, amely bennem él. Engem szerettek; én is őket. Az öregnek tetszett, ha faragok, matatok, barkácsolok körülötte. Erdőt jártuk. Ő tudatos volt. Nem sajnálta a pénzt az irodalomra, az ismeretre. A mama meg a rádiót hallgatta, külföldről, ápolta a nemzetiségi kultúráját, feliratozta a fényképeket. Sokkal okosabbak voltak, mint bárki gondolta volna! Papa tiszta baloldaliságban. Semmi önelőny! Szíve volt! Tudta mi az. Aztán persze kilépve az aktív korból, a világ kénytelen volt mellőzni a világlátásukat. A mama is balos volt. Hiányoznak, akiket szerettem... — — Magányos vagyok a közepesen népes családkban.

A jutalmam az egész honlapkészítésért csak annyi, hogy az új verzót én látom meg először. Egy intellektuális szépségben álmodtam; nem jött be; most a véres valóságot adom.

Á, hát most hazudjak!?... tényleg hülyék! **Bugris**
köcsög, bezárkózik, és várja a
gyerekének a születését — de
azért nekem barátom; némi
előnnyel leszedem... Olyan,
mint a kivénhedt arisztokraták.
Hiszi azt, ami már nincs, és
senki sem reagálja vissza, de
nem változik!... **Megházasodnak, elválnak, és**
közte van az ÉLET. Az hiszed nem tudom, hogy a fényképről is
Téged leslek!?... Hacsak kevéssel lépek előre nap, mint nap...
Összetettség. Na, befejezem mára.

Sötét korszak jön el — hirdetem, mint egy
vallásilag alámerült.

Egyre jobban megismerem, aztán nem is vagyok kíváncsi rá.
Döntő lépésben spekulálok. A kiváltság... Minden régiónak...
Most azt hiszem, le kell egyszerűsíteni a képletet...
Gonoszság vagy...!?... A „telítettség” fogalma; sérültek.

Csak pusztakézzel összekapargatni az anyaföldet... mint egy
igazi szántó-vető. **Összetéptem az életem. Mindenre**
rárontok. Mindenre ráunok. Japánok és nagyon sajátosságosak.
Amikor a fasizmus utolér. **Megtaláltam a**
zolicsajaterhesennézést. Beasszociál egy Dali képre.
Szétálló szemek, duplázott arc. Osztódás. Hogy lesz
valakiből több, mint egy!... És ugyanez visszafelé. **A**
családomban jogi személynek néznek. Ha görénység van,
akkor nincs etika!... **Strukturáltság; régen megtanultam.**

Sima, mint reguláris hadsereg — médiaszemét. Sejtelmélet.
Minden nap megtalálom a helyem. A. olyan hülye, mint régen,
csak jobban rejtegeti. Hisz abban, amiben hisz. Bázispont. —
Elalszom magam. Jól körülhatárolható. Talán csak nyomtatott
papír szaga. Egynéhány ember összefüggésében. Érdekek és
ellenérdekek.

Telítettség érzése... és kényelmetlenségé... bal szem homályossága. Sosem szerettem a pontatlanságot... Valami van vagy hiányzik. Sűrítés, tömörítés, mert mindenki a lényegre vágyik. Lehetne lelkifurdalásom bárki okán, de... Inkább zavar pár közvetlen kérdés: hol van... nem fér belém a kóla /pedig innék/, szemem, meleg, *félálmos*ság. Csinálni kávét, de... Levenni sapkát... Ügyelek a dokumentumjellegre. **AZ EGÉSZ KULTÚRÉLET ANTIDEMOKRATIKUS**. Nincs áramlás. Elfogyasztom a munkámat. • Régen barátom volt, mindentől megvédett, ma ő az egyik legnagyobb hülye. — Hogy van ez?!... Mondom a koordinátákat, mint egy fogorvos. • A luxus bennem van. Tömény örvény. Új koncepció. Isten malmait lassan őrölnék; mire valaki reagál, már el is unom a témát.

A VALLÁSOSSÁG A TÖKÉLETES

INTOLERANCIA — erre, ilyen következetesen, csak most jöttem rá (mindegy, hogy mit mondanak). Kihatárolják magukat a társadalomból. Marha eszményképeket állítanak, és aki nem odavaló, az (ki)utálandó; **NINCS KOOPERÁCIÓ!**

A valóság nem megmagyarázás kérdése, nem túlélés kérdése, nem pillanatnyi előny kérdése! • Fordított időrendben írunk: a közeli a régi, a távoli az új. Miért kellene kétezer éves normákhoz varrnom magam!?... Az elől haladó után toporognak, mint a kerékpárversenyzők. Könnyebb ráesküdni bármilyen meglevőre, mint kitalálni valami újat. Úgy kell őket vezetni, mint a birkákat. **UNDORODOM A TÉVEDHETETLENSÉGTŐL!** Kikapcsolja az agyat, az analízist, a folytonos kételkedést. És bizony, aki keveset használja a fejét, le is csökkenti annak a képességét. Hülyéknek tengere. *Sokasodjatok!*... És akkor elvi

álláspontok, hogy „ne háborúzzatok!” Hát... hiszen a hülyébb ember, még nehezebben viseli a másikat! Képmutatás, gyagyaság. Igaz vagy hamis próféta, egyre megy. **Hollandia ezerszer közelebb van a jövőhöz, mint a Vatikán!** Zárt virágoskert... — És ennek az országnak a politikusok mindig azt mondják, hogy kullogjon valaki után... vagy az Isten, vagy nagyobb nemzet, vagy bármi. (Nem is mi formáljuk a világ menetét!) Arrogancia, paternalizmus. (Patologikus.)

Hatalommegszállott, dölyfös disznók. Elrontják az ízlésemet!

Sikamlós. A kígyók mérgét is leszívják!... Harmónia (ilyen vagy olyan). Passzív létezés (odalenn). • Az emberek tulajdonképpen érzékenyek az emberi kapcsolatokra! A JPEG tömörítési forma imádja a felhőket! **Bogár mászkál a perifériás látásomban, pedig nincs is ott; — szél mozgatja a függönyt.** • Vizuális megdicsőülés. — — Tábla, struktúra... én már így fogok meghalni. Vissza az időben. — Természetesen szükségünk van a színekre, hiszen fényből áll. Jócskán... fáradok... Kieszközölöm. Megfagyasztom a történelem egy darabját.

Néha elégedett vagyok, és olyankor felöntöm a cappuccinót. Pillanatok, és lemegy a Nap, én meg elmegyek. *Rohadtak, döglettek.* A lényeg hiányzik... mindennek a nyitja. Talán csak öntudat. Nincs abszolútum. Valami leírhatóság... Dekódolhatóság... Mi?... Hol?... És meddig tart?... {Nem kerülhetek ellentmondásba!...} Felrúgom a szabályokat! Hangos, agresszív. Ez is egyveleg. Sok brekegő béka... Meg aztán olybá látom a helyzetet, hogy mégis csak egyedülálló vagyok a végtelenben. {Sima világviszonylat!... — természetesen, máskülönben csak pancsolás pocsolyában.} **Valami mindig az (ön)marketing malmára hajtja a vizet.** Tanácstalan vagyok előbbrehaladásom ügyében... — nem tudom mi okozza?!... Talán csak: gyerekkoromban szerettem összetaposni a havat; belecsúszkálni. Nagy tér, sehol senki, este, sötét, utcai lámpafény.

Finomívrűség. Itt az a lényeg, hogy jól érezzem magam!... — — És az is igaz, hogy csak egy irányba lehet haladni... tapasztalati úton. Akár hiba, sikertelenség. Nem fűzhető visszafelé. Hiába akarjuk az öröklétet. Ahogy leromlanak agyilag a létért folyó küzdelemben... mindent alulmúlnak. Nehéz építkezés.

Tőkeorientáció — hatalmi zavar. (Kiesett a székletem — kulturális viszolygás.) Tulajdonképpen nyújtózkodom, és töltöm fel az agyam élettél. Érdeklődéssel szemlélem azt, amit

ismerek. **Magyar művészeket néztem, és alig tetszettek. Annyi öndicséret. Többet nem hazudok. Hiányzik belőlük az, amit keresnek. Művészek, és mégsem.** Mennyi, de mennyi tehetséges ember!... és már most nem elég jók. De mindez vetélkedés!... Kinek-kinek önmagával. Robbanjon a művésszé válás (a rohanó világ kontranzstjában)! Én meg kiemelem a műfajt a varázslatból; legyen praktikus! Nincs élet meg művészet! Csak kifejezési forma van. Négykor elkezdek borotválkozni (— az említett téma

összefüggésében). **Elmegyünk egymás mellett.** Aki a reklámszakmában dolgozik

szerencsésebb. A művészeknek vannak titkaik... és ez jó!
Ahogy az ember szájába a fogorvos belefúj valamit, és annak van egy akusztikája!...

Nézem ezt, nézem azt... és ami tegnap tetszett, ma már nem. De hát ez is olyan ósdi!... Az embernek van egy csomó megérzése, és nem lehet tudni, melyiket diktálta a... reklám. Meg a tapasztalat... Hogy ki kinek hazudik. A verseny abban áll, hogy ki a nagyobb képmutató. Alapos lehetősége van manapság az egyénnek magára találnia. Médiaegerek. Kitenyészettek. Még a saját rokonaimat sem szeretem! Rémek. Antropomorfak. Ilyen érdekes! És beszélnek ki belőlük. Mindenki hiszi a saját világát. Észnél kell lenni, hogy kinek adjuk meg a telefonszámunkat! Álarcos majmok. **NINCS MINDENRE MAGYARÁZAT! — MONDOM AZOKNAK, AKIKKEL KISZÚRTAM.** Kiültem egy padra, és adj neki!... •• A napnak a reményteljes közepe. Karakteres arcok. Ez legalább van — a természet kitermeli. Nincs is jó kedvem!... Röhögök a mocskosságukon.

Santana felszabadult zenéjétől kitágulok... Én hiszek abban, hogy az emberek legmélyül, belül, magányosan gondolkoznak...

Sőt, a művészi értékkel

szemben védtelenek! — **Mi kerülő**

cselekvést lehet csinálni az evésen kívül?!... Maradok, és... maradok, és... Hogy mi a „tükör”? — Ugyanaz *ami*, csak fordított előjellel.

Szeretném újra optimistán látni az életet: megházasodni, gyereket vállalni, aztán elvállni. Görényeket nézek a tévében, szerencsére hang nélkül. Csupa ezer éve ismert pofa, ilyen-olyan pártokból, időszakokból. Kurva mocskos módon tudnak evezni!... **Természetesen ásom alattatok az alagutat.** x Néha megjön a kedvem, és egyszerűen csak attól, hogy csinálhatok valamit. A tiszta hangzásokat szeretem!... meg elmennek oda, meg még feljebb... Szétordíttatom a fejem... Mindig van az

agyának egy régiója. Nem fűzök semmihez magyarázatot.
Eleinte kis, szögletes-seggűeknek néztem őket, aztán...

Egocentrista az egocentrista tükrében. Nem akarok olyan lenni!... Ellenkultúra, és nem helyes, hogy... ellenséget látok.

Idáig ér el az eszem... méla belenyugvás. Színidőszakok.
Kávéval ízesítem. Reggel elkeseredett voltam; már majdnem elfogadtam, hogy nem tudok lefogyni. A tükör egy rohadt ártalmas eszköz: megnézzük, a társadalom milyennek lát bennünket.

Kiégett unalom. Meg minden más! Nem vagyunk elég értelmesek.
Bezárkózás vagy nyitottság. A másnaposság érzése. Szellemi majális. E-
ünnepek. Megvalósítottam talán azt, amit megálmodtam...

**Egyéni szabályokat. Ma megint megérintett az az érzés...
talán csak a mennyiség okán. Nem szeretem a
sikertelenséget; ill. ennek az ellenkezőjét igen. Pedig olyan
egyszerű, hogy nem is tudom, miért mondom: szeretem a
jót. Aztán a K. szülei is... Mércét elég magasra rakni... Az
emberben meglévő, eredendő készlet a tunyulásra. A
lemenő Nap hol sárga, hol piros. Hamar kizökken. Szellemi
kaland. Túlélés... mint visszatérő motívum. Azt mondják,
hogy teljes a kiüresedés. Van különbség is köztük: szemük,
szájuk pozíciója. Sok igazság létezik, mint mindig.
Egyformaságban lelkendeznek. Viselkedés. Cselekvés.
Keresztnéven szólítottam. Böven van feladatom. — —
Egymásba kapaszkodunk... és ez kinek-kinek jó. Szeretik az
elemi színeket ruhában, hogy felfigyeljenek rájuk.**

Ma jobb idő van. Rőfög, mint egy disznó. Nem tehetnek róla,
hogy gyerekeitekért felelnek. A nézésben minden benne van.
Tulajdonképpen tavasz. Semmi, szarság, csak mi próbálunk
valami élet adni a dolognak. Házat szépítenek; — mert az
szépen szebb, mint csúnyán. Ünnepek alkalmával ünneplősen
öltöznek. Aztán itallal segítenek. Összeverődnek. Kövérek a
gyerekek. Nagyobb lesz, aztán idegenként szemléli. De
mindebből nem lehet problémát csinálni!... Belesimul, mint az ő
szülője. — Vigyorogni kell, ha vásárolnak. Nem kívánok senkit.
Kullognak... fáradtan, unottan. Aztán... Holdra... Bőgnek. Anyjuk
rángatja a kezüket. Késve köszönök... Hamisság. Hiszi...
Másiknak visszfényében. **Aztán befestik a hajukat, hogy
legyen valami a fejükön.** Sietnek, és reklámszatyrokban viszik
a javaikat; hogy legyen otthon minél több. Pszichotikus. —
Szavak közvetlenségében. Lehajtom a fejem... Galamb. Semmi
jó véleményem. Mint zene. Hangkeltő eszközeimet. Mégiscsak.
Akár sztereó. **Jól megtalálják a helyüket az italkimérő helyeken;
segítik azt, amiben hisznek; jön a varázs.** Szépen peregnek a
percek, és ki kéne használni. Nemi elkülönültség.

Azt hiszem, nyári kényelem. Rángatják a lábukat. Ócskaság. *Belehétköznapulás.* Lamásolják magukat, és akkor sem történik semmi.

Én nem tudom, már mikén vagyok túl... de nem érzem rosszul magam. Választottam zenét, nyugalom van, este. Kólám is akad. Ilyen fizikai kérdések. (Vagy biológiai, de ez mindegy.) Ronda világ, és az az egy esélyünk, hogy elfogyasztjuk, **mint a gyertyát.** Elmarjuk... beleerjedünk. Végtelenig szeretném... mint az ilyen éjszakát. És még nem tudom, hogy...

Van, ami működik, van, ami nem. Erőegyensúly, biztos közeg. Öreg bácsi mindig megjárja az utat, az út túloldalán; gyalogolja a napjait. Megvan kinek-kinek a koordinátája a panelházban. Ugyanaz az arc, ugyanott. Csudamód levetném. Szűkebb-tágabb tér. — Nyitott kabátban ment iskolába, most meg gyerekekkel... **És ez egy olyan világ, hogy az olcsó fog is látszik a szájban.** Anyagias kivagy. Környékemen a kőbánya. Mínusz hegy. Szerteszét. Van kedélyjavító. Ezzel kapcsolatos vállalkozók. Munkahelyük; alapkérdés. Annak megfelelő intellektuális készültséggel. Furcsa... Nagy a kontraszt a lét valamije, és a nemlét semmije közt. Kövek, nyugalom. Digitális korszakban majd... A sírásók már nem reménykednek. Minden csak ideiglenes.

Táptalaja az agynak. Öngerjesztésben. Elképzelt valamit; gyerekekbe ülteti.

Elrohadnak. Elég az hozzá, hogy profira vettem. Két nyelv és a virtuális közeg. A többi már nem az én dolgom... **Tömörítem, roncsolom; mindenki mást mond, de nem törődöm vele. Sőt, még néha képes vagyok azt is elrontani, ami már jó volt!**

Nem vagyok én **őrült, hogy jóhiszeműséget tételezzek fel a rokonaimról !...** **Na, itt az ideje, hogy átalakítsam a közízlést!...** • Egy kicsit misztikusát, egy kicsit **alulkonkrétat.** Szépen elviszem a napot... Kalandok után visszatérek... magamhoz. Siker, meg az ellenkezője. Kopogtatok, kalapálok. Nincs is sok idő!... Új szabályokat keltek. Aztán majd nekem is nagy pofám lesz !... Áh... fene ez az egész!... Felháborítóan keresem mindenben az értelmet! Meg a pénz... mert a kiflit valamiből meg kell venni. Így válik a művészet gyakorlattá. És akkor a zongora mellett képzelegnek a saját életükről... **Tudatosan mozdított arcizmok. Azaz: affektálás.** Igazodom másokhoz, meg nem is. Ebben lelek perspektívát. — Komplex, és kész! Levezetek... Elnyűtt felsőruházatom. Még hangosítom is!... Mindig is magazint szerettem volna szerkeszteni. Na, most kezdem veszteni az egyensúlyom!... Dózis. Emberdózis.

Életművem. Végletekig. Egy csomó rosszindulat hajt előre; mások sikerei ösztönöznek. Tudom, hogy a téglaszín a kékkel energia. Mindig jobbra leszek.

A buszon meg teljes közletről belenézett a fejembe. De már nem emlékszem a pontos összefüggésre. — Jólétben tetszelegnek. Mert ilyen elképzelésük van az egészről. Arisztokratizmus, nagyívűség. Kizárólagosság, egyediség. — Nemi neveltetés, amiben a szülők azt hiszik, hogy jót cselekszenek. Hiányzó önazonosság. Biológiai megfelelés. — Rohadt bálna!... Kerékpározik, és szakállas. Nem volt egy okos apám. Vacak családközpontúság! Zavar az, ami nem volt. Szülői gengszterkedés. Ember ember felett dönthet; egyetlen lehetőség. Mindig van félnivaló. A hangya meg cipeli az eleségét. Undorodom azoktól, akik... lóg a hajuk... egyformák... olyanok, mint a... Kimeszesedett agy. Szándékom szerint, vagy épp annak ellenére. Direkt nem azt cselekszem, ami...

És mégis megy a közepszerűség. Tök. — Sült kacsát ennék.

A disznót szépen megfürdetik, mielőtt fölfalják.

a KUTYÁKNAK MIÉRT VAN AKTÍV EUTHANÁZIA, AZ EMBERNEK MEG MIÉRT NINCS?... — Mindenki megérdemli. Egymást marcangolják. Praktikum. Önmaga körforgása. Gép. Magasabb régiók. Mi mindannyian. Teljes összefüggés. Milyen jó azoknak, akik antropológián gondolkoznak!... Kulturális hagyaték. Jelentéktelenségek. Aztán elmennek a generációk.

Örök dokumentum. Simán csak kezdenek jóra fordulni a dolgaim, és ezzel nincs is semmi bajom. (Mintha természetes lenne.) Azt mondta az illető, hogy „klassz”...; és az osztályt jelent, remélem felsőbbet! Életünk egy adott pontján hasznosak voltunk egymás számára... nincs is remény. Megfordíthatatlan. És folytathatatlan. Ilyen!... Valami akkor gyújtott. Kész. Találkozó fogaskerekek. Aztán tovább a téridőben... eredmények megmaradnak. Leöregszünk, lepusztulunk... mások meg majd... Elég szarságot csináltam már életemben, hogy teljesen a magam útján menjek!...

Ha pénzről van szó, akkor epét okád fel. —

**Beszélik a liberálisat,
és nem is tudják mi az;
ez lehet egyetemi
tanár, közíró...**

Kimódolt bunkó. **A hajnali vinnyogó madaraktól egyenesen hányingerem van!...**

Politikus: ki tud jól hazudni. Tulajdonképpen rühellem az egész tökéletességüldözést. — Én viszolygom Magyarországtól. Telefonbetegek.

Pont olyan egocentrikus vagyok, mint ők. Virtuális személyiségem. Mindenki azt hiszi, hogy egy napszemüvegtől modern lesz. Visszapiszkította magát. **Mindjárt átnézek a lemeztartó zöld dobozán, hogy jól érezzem magam!...** Látom a negatív példát; és már nem tudom, hogy mi van bekapcsolva, és mi van kikapcsolva. Kiégett a szemem. Végtelenítettség. Tiszta összefüggés; a valóság nem hazudik. Kurva. Van valami ott belül, ami nem hagy nyugodni... külső ráhatás. Alulkultúráltság. Temetői kereszt. Élet és halál. Összejátsszik. **Tényleg jó szemlélni azt, amit el kell kerülni!...** Országban élek... bajom. Sokat, de már nincs kedvem. Elégedetlenség; kielégültség. Nem engedek. Szabályaim. Feltörhetetlen. — Büszke volt ma rám az, aki amúgy nem... Gépi szenvedés; a telefon is nyomja a lábamat; nagyon jól megy. Kiasszociálok magam... a fürdőbe... a parkolóba. **Tornának fogom fel: behajolok a hűtőbe, aztán vissza.** Lekvárban. Elvileg lehetnék optimista is... **Új sapkámban képzem a jókedvem...**

Tollam is van, meg papír: **Nap, fény. Intenzív; emlékeztet a nyárra.** Nincs szolidaritás!... Pontosan tudom, mikor indul a puhítás. Ügyesebbek taktikáznak. **Nincs vesztenivalóm, és ez erősen kipeckeli a számat.** Újraleosztás. Öregek pihenjenek! A "korszerűség" mellett az idő elmegy. Írni vagy olvasni másokat.

Piszkálódni, csak piszkálódni. Sima intellektuális elfoglaltság. Könnyed belső építkezés. Az ember kénytelen megmérni magát. Társas léte folytán. (Nincs menekvés.) Rátermettségi harc. Nem azonosulok!... Hangyák kaotikus mozgása. Vannak nagyok és kicsik. — — Elég nehéz a viszonyulás. Keresztet hordanak a nyakukban. Szimbolizmus. Égtáj... szokások... Térség és élvezet. Szóval... itt ez megy; senki nem lepődik meg rajta. Már Jézus is lemarad róla. Geometria; és az öntésnél is körülményesség. Napi praktikum; minden legyen egy helyen, és egyre könnyebben. *Leócskásodás.*

Nyár, szerelem, rántott hal. Evés, bővelkedés. Házasodnak is; akár a madarak: családot alapítanak. — Alig várom, hogy visszapótoljam a kocogással elfogyasztott kalóriát. Azt hiszem, a megkezdett úton kell továbbmennem. Mélyrétegek. Mindenkit agyonmagasztaltam, aztán kiderült: *hiábavalóság*. Mint szűrőskülsejű tengeri lények... Egy tér, számtalan létforma. A hal az ember gyomrában is...

Ezer fokos a fejem!...

Ennek természetesen nem lesz jó vége, és én ezt már tudom!... Belefájdalom. Mindig odamegyek, ahol van némi visszajelzés. Nagy a világ, lepróbálhatom! • A fraktálban nem lehetnek látható ismétlődések!... És akkor persze csak én tudom, hogy pontosan mire is gondoltam. Semmi sem úgy igaz, ahogy van! **Talán csak több lett bennünk az érzelmi réteg — az újabb idők folytán. Felváltva, nyilván, az ellentétes részek, mint a mogyorókrémbe.** *Felpöfesztem.* Amúgy meg rendre ott vagyok, ahol nem kellene, hogy legyek; emiatt állandó elvárásoknak próbálok megfelelni. És így sem én, se más... Köztes helyzet. Senki nem érzi magát... sikeresnek. Egymást csúfoljuk. Ki a hülyébb. Pedig... Pedig... Idealizmus. Ebben keveredem... VR — pedig... én... tényleg!... de lehet, csak ámítom... Miért az örök én körüli forgás?... Hmm... Így romlasztjuk le?... Vagy fordítva?... — Úgy félek a hízástól, hogy már almát enni sem merek! — A sikerélmény kicsit megbolondít. Kikerülök... az alázatos szerepkörből. Repkedek... aztán majd lecsap valaki. *Szokvány-posvány.* Izomfájdalmaim.

Rég nem használtam töltőtollat. De ez nem is érdekes... Mesterséges probléma. Kényelmetlen. Földhözragadt. Különös viszonyban. Szerencsétlen. Önsodrás. Kereszténység alkoholizmussal. Perverz kapcsolat. Elvek és ellenelvek. Diszharmonióban, életszerűen. Kibújnak otthonról. Mert *bejönnek* a praktikumok.

A gyerekeknek egyre drágább a cigi; kiszámíthatóság.

Kettős életem. Frontvonalak. Illatos strandszag. Én is szenvedek tőlük, ők is szenvednek tőlem — ilyen egyszerű. (Akkor) Elsodródunk. Nyárszag. Belefényképeztem az égbe. Meleg, levegő, kék és zöld. Az maga, ami az ÉLETKÖRÜLMÉNY. Számítóak vagyunk, mint gonosz versenymérnökök. Tudjuk, hogy... Sokszor egymásról tudjuk, hogy... Melegben bebűdösödik a láb. A víz folyik, és kétoldalt élnek az emberek. — **Undorító állatok közt, méhlepényben, embrió létben.**

Féken-nem-bírást-tartás. **Elvakít a pénz... mert itt van az asztal szélén, és visszaveri a lámpám fényét.** Én már úgy vagyok vele, hogy az sem érdekel, hogy igaz-e amit az illető mond, **csak jól adjá elő!**... Megannyi probléma. Barátom gyerekeit fényképeztem, és visszanézve az eseményt, a takaró jobban érvényesül... — A hülye viselkedés rossz ajánló. Ő és én: lassan kiírom az agyamat. Dekódolom. Egy böngészővel nézz meg engem!... RTG. Nincs elég időm! Vagy rosszul optimalizálom be... Mindent használnék egyszerre!... Fényképezőgépet, magnót, zseblámpát, memóriát, webes hozzáférést, tévét, rádiót, embereket, lehetőségeket, utazást!... Azt nem tudom feldolgozni, ami... Félek rajzolni, mert...

Basszák meg!... Kell a hardvereseknek is munka.
Ledöngölöm... vér... Valamilyen robotmunkát elkezdtem az
előbb, de már kisiklottam!... Hagyom rángatni... Három
ciklámenszínű kurva. Alter-intellektuel... Csak a sok mocsok, a
sok szemét elnyomja. A tévé olyan, mint egy nagy, hatalmas,
kifakadt fogkrémes tubus: jön belőle a temérdek trutymó.
Csúszik rá az állványra, aztán ellepi a szobám talapzatát, és
engem is benyel... Így válok anyaggá. Östermészetté. A média
visszavesz. Lebutít, sárrá tesz. — Ki a legnagyobb szörföző...
Társadalomkritika. Olyan jó zenét hallgatok, hogy mindjárt
elbőgöm magam!... Romazene.

**Kicsi, direkt,
és rögtön a szemedbe megy.**

B.-nek megbocsátom... Megteszi azt, amit elvárok tőle.
(Tapintatosan.) Magam szépítem a környezetem... Lelkileg
kielégülten megyek dolgozni. Nekem kell a nyugalom!... Semmi
gondom az egyedülléttel ! Kifordulok embertársaimból.
Asszociatív... Barátom anyukája azt hiszi, hogy okos, mert a R.
D. -t olvassa. Visszaható felelősség. Első képzés.
Prekonceptió, elvont gondolkodás. M. lép, stílus!... Hangerő
nyom!... Szomszéd csak néz... Szétrázom a fejem!...
Révületben veszttem a látásom... A másik meg egész nap ordít;
ott is van mit bepótolnom. Érezze magát hülyén ő!...

Mások gonoszságát (vagy butaságát) a magam hasznára átfordítani — az a legnagyobb

sikerélmény számomra! Verebeket fogtam. *Amíg van
lőszar...* Amit meg kell: **felejtünk**... Ma telefonbeszélgetést
folytattam egy szellemi fogyatékkal, és az egyetem
toleranciáját dicséri, hogy foglalkoztatja. Ne rágd a szájamba
azt, amiben úgyszincs igazad!... Bajuszos, női mozgással —
szafariruhában. Már a felsőoktatási intézményekbe is bekerültek
az üzletszerű kéjelgők; túlélőként, összecsukható
napszemüveget, meg egyebeket próbálnak eladni nekem.
(Közben persze másról beszélnek, és úgy címkézik magukat,
hogy „docens”... meg ilyesmi.) — Nem árt az óvatosság
manapság!... Mondanám, hogy intellektuális bűnözők, de
hiányzik belőlük az intellektus. Inkább megélhetésiek. Sima
gengszterek.

Önmozgása van a honlapomnak!... Elégedetten elfogyasztom a
cappuccinomat. — Minden napra egy gyökér; mint egy igazi
remete.

Kiégett aggyal — már nem csak a szem. Nagyon nehéz... de közben
szórakoztató is. Viszek ajándékot az A.-nak.

Valami... szomjúság. — Esz a fene, mert bármely szögéből
fényképezem a sapkámat, a végeredményen nem látszik az

eredeti szín: vagy sötétebb, vagy világosabb; nem tudom megörökíteni.

Mindent a teljesítményre építettem fel! Végigjárom a barátaim; virtuális majális. Tökéletességre játszom.

Lenyomom az órát, mielőtt felébresztene a nem létező alvásomból. **Énbirodalmam:** <http://contemporaryart.vze.com/>
Természetesen mindenkit lereagálok, aki nem reagál !... •
Először a jobb kézfejemet mozdítom meg, aztán a többit...
előkészítem az ébredésem... — A mintázatot tartalomtól építem fel. Utasíts el !... mert akkor ösztönzöl. Megint tetszik a honlapom!... — volt egy kis köztes állapot, de már vége... •

**A „Kevin” nevet adta a
gyereknek, és négy
percig voltak
házastársak.**

Misztikus senkik. **Bármely
szint alatt vannak még!...** — Mi közöm van nekem a rokonaimhoz?!... Ne!... mert kihányom.

Beleokádnak a világba, és basznak a visszareakcióra!...
Napszemüvegem semmivé lesz. Idegesíts!... formában vagyok.
Jó zene szól.

Ez az egész... minden összefügg... Új csaj, új kutyával.
Szomszéd részeg, viszi a moslékos vödört. Szemét. Könnyű
utálni azt, amit látok. Boltosok, meg egyebek: *alkotómunkások*.
A témek ezen a részen. Füstölés. Kerttulajdonos felgyújtja a
világot. **Ha elmegy egy rohadék, jön egy másik.** Mocskos.

Kétértelműségek tánca. Időutazás. Hülye alkoholista kurva,
és reménykedik!... A ló egy értelmes állat; — de hülyébb, mint
az ember! Mindenki a másiktól vár valamit. Érted?!...
belebeszélek az agyadba, és onnan lefelé a gerincvelődbe.

Az R. megelőzött!...

Még szerencse, hogy látok!... és az új sapka is rajtam.
Versenyre készítetett emberiség. Érintőlegesen. Idealizmus.
Megbetegszem a rádiók műsorától. Csupa hamisság; kreatív
kényszer. Töröm a fejem... Hibaelkerültség. Aki lenyom egy
billentyűt, lenyomozhatóvá válik. Vízálló sapkám. Vannak akik
szőlőt árulnak, vannak akik bort; gazdasági szükségszerűség.
Nyomor. Belső hangulat. Az egyén magányos és gögös, alig
várja, hogy uralkodhasson. *Az emberben meglévő eredendő*

készítés... Ki tud... Sugárnyaláb. Némák; tátognak, és nem jön hang. Sztárságuk. Önmagukban gépek. Dokumentálják. Ki akar itt megváltozni!?... Meglévő semmi. Kisajátíttóság. Szelet világ, magyar közélet.

Méregtónus. Intellektuális majális. Felbolygatom. Valaki legyen következetes. Dali is felrúgta!... A liberalizmust nem keverem össze a balfaszsággal.

El kell terelnem a figyelmem a saját gonoszságomról!...
Végigjárom a virtuális birodalmam...; mint egy kerttulajdonos.
Mindenkiről rosszhiszeműséget tételezek fel ! • A piros színben van fantázia!... Még egy szar sztármagazintól is lehet tanulni!...
— Benne van a szabadságeszménykép, csak nem találja... Ülök a zene által képzett csendben. — Egyáltalán nem akarok előregondolkodni, mert akkor koncepciózus leszek. **A forgalomnövelésen töröm a fejem folyton, és rendszerint elalszom.** Igazán tetszik a honlapom!... — legalább valami boldogít ebben a kurva világban.

Ha valami eszembe jut amit lejegyeznék, pörgetem a fejemben, hogy el ne felejtsem, és mire **papírhoz jutok**, már meg is utálom. A haveromnak gyereke született... **fú !... de ciki. Ne**

csináljunk már az Istenből bohócot !...

Tulajdonképpen akkor érzem jól magam, ha az emberek elhatározzák magukat az udvariatlan lépésre. (Kevés egy élet, hogy az Internetet használjam...) **Ott kell lennem, ahol nem most vagyok!...**

Az iszap benyelne. Karrieréhség. — Puhára főzöm /V. dialektika/. Megint előhalásztam egy régi lemezt, és meg is csinálta a kedvező hatást!... Forrófejű vagyok!... ez tényleg bajom. Totyorgok itt jobbra-balra, mint egy hülye, öreg ágybavizelő... A lakáskulcsomat elvitte az Ördög. Ma megpróbálom az előttem tornyosuló feladatokat megcsinálni; mert a természet *leantrópiázta* a szobámat. Lemezek, telefonkellékek, zoknik, fényképezőgép, napszemüveg, táska, szatyor, meg ki tudja még mi!... A lustaság egy irányba hajt: azt szeretem csinálni, amit szeretek csinálni. — Mindenki az időre hivatkozik. Elfoglaltságok tengere.

Gazdálkodni. Mai kulcsszó. Lakókörnyékem segít abban, hogy mást akarjak. — — Ha nem dolgozhat az agyam, akkor csak járok körbe, körbe, körbe... A népesség fele részeg. — —

**Megbékélt a hardver velem;
úgy működik, ahogy én azt
elvárom tőle!---** Bús zenét... hallgatok. Eltalál.

Mindenki gyártja a sok-sok szart, és senki sem kíváncsi rá. Hátborzongás... kezdet jobb volt. Hülye beképzelt majmokkal van tele az Internet. A sikertelenség gonosszá tesz! Az összes megérdemli a másikat!... FaSZ KIVAN ETTŐL a kiszolgáltatottságtól!... Én csak az agyammal tudok gazdálkodni. Seggüket kényelmesen nekinyomni a kályhának!...

Idealista ismerősöm az utca végéről, aki még rágót is hozott nekem Kanadából. Hitt a család-feleség-gyerek összefüggésben, és amikor egy idegen férfival látta, kivégezte mindkettőt. Most egyedül él. És tényleg mondom, ritka rendes ember volt, és ma is az. A sugalmazott eszménykép rabja lett. Nem bírta feldolgozni azt, ami pedig az élet része. — Egyetlen forradalom sem udvariassági mutatóvány!

Sima semmi. A valaminek ellentéte. Lereagálom;

haszonelvűségem. **Szomszéd nő:**
pofázás-főzés-kutya. Cappuccinóm.

Még a bal kezem is zsibbad. Anti-, anti-... Küzdelem. Lekvároskenyér. Álintellektuális. Lelázadok. Visszalázadok. Valami ellen artikulálják magukat. Csak nehogy... *Antiátlag*. Kikényszerülés az IQ púpból. Átlagos - átlag feletti.

Kellemes pára, meg ilyenek. Divatok, úgy mint: „magyarság”. Sáros a nadrág; és azért, mert minden egyéb is. Rossz tulajdonságaim. Ego. Afrika vagy bármi, de ez lehet a szomszéd zöldséges is... Relatív.

Nyugalom. Jó. Hullámozó szerkezet. Felhő belelóg a ház tetejébe. Igaza volt ennek-annak! Védik a magukét. Játék. Agy. Annak a szerkezete. Nem mintha... Nem is fontos; Dalitól sokat lehet tanulni. Az, ami a tudat alatt. Kicsit perverz: sajátját áttesz az övébe. Hasonlóságok. Pupilla kitágul-összehúzódik. Térjáték. És különben is!... semmi képmutatás. Fraktálszerkezet.

Jó a... teljesítményalapúság. **Táguló-nyúló világ.**

Gombaszag. Ember. Nem idióta. (Tapasztalat és intelligencia.) Tegye valóságossá a jelenlétét. Hitelesítse. — Van vagy nincs!?... Mutassa meg! Egyediség; igenis!... — Talán az ember arra született, hogy ráeszméljen magára!... Regisztrálja. Legalább Ő tudja! Önkép, éntudat. Világmindenség agyban. Fák, mint légzőgumók. Természet kicsiben és nagyban. A kólámat meg én iszom meg!...

Gyakorlat: a zöldséges bezár, az autósiskolás verseny.
Millió összefüggés. Jó levegőt beszívom!... Estül. *Estébb* lesz...; aztán majd éjszaka. Semmi ez az egész, csak mennek a napok. Szépen minden eltelik. Megjön az adott pillanat is, azt majd megoldjuk. Kis kicsúcsosodások. Közte híg idősiklások.

Vihar közeledik, de ez nem gond, egyre függetlenedünk.
Végkikészültség.

Szerintem csak állnak és néznek. Mert van néznivaló. Sötét alakjokkal. Nagy szemükkel. Elrettentésként.

Odavonaglanak. — Most jut eszembe, volt nekem egy K. Tibi nevű osztálytársam!... Nagy, kajla, kreolbőrű. Járt-kelt. Egyszer kiengedték a városba, és rögtön szerelmes lett egy lányba. Azóta nem látni. — A kiváltságosak sosem szeretik a forradalmat! Lecsószag. Tulajdonképpen elvagyok itt a sok mocskos közt; millió minden! — Kijön az emberből a méreg, és ezt úgy csinálja, hogy megissza a mérget. Tisztára unom már ezt a tendenciát, hogy nem én vagyok mindig mindenhol a legjobb!... Valaki kiköpte a világnak az e-mailcímemet!...

... hogy megyegettünk nyaralni, meg ilyesmi, minden ami kényelmes és szokásos, és most ott fekszik lent. Az egyik, de nem a legjobb (de nem is a legrosszabb), a legkedveltebb öltönyében; simán, mintha raktáron lenne, archívumban. Mint ruha a szekrényben. És akkor ez meglehetősen relativizálja az élet nevű történetet. Aztán ott az ember kipréselődik, optimalizálódik, megtanul nyugodtan viselkedni; békében élni (halni) a többiekkel. Megfér a filozófiakülönbség.

Megacélosít. Tényleg hiszek a nyitottságban!

Vizuális kiáltvány. Leírás vagy fejtörés. Tapasztalatszerzés. A megoldhatatlanságokról elvonom a figyelmem — akaratlan. A sapkám is meg a telefontartóm is narancssárga. Fekete betétekkel. — — Ami nekem kényelmetlen, kényelmetlen az másnak is. Szövegviszafordítás. Elfelejtett kedvesség. **Antibosszússág. Még fényvisszaverő is van a sapkámon!... (Mások fényét veri vissza.) Tükör. Ha van fény, világít; ha nincs, nem.**

Ha nyár van, és hétvége, az emberek strandolnak — mert logikus.

Van egy-két balek még, akik elmennek a kulturális rendezvényekre. STIMULÁLOM AZ AGYAM. Áldott választási lehetőség!... Oda-vissza csinálom mindent, és ez elég fárasztó! — **Boldogságukat önmaguk esztelen reprodukálásában látják.** Ami volt, az már nincs. • Lehet undor nélkül slágereket énekelni?!...

Kezd zsongani az agyam!... (szomszéd falfúr, én meg ellenzene, tele kóla...). ÉS FOLYTATÓDIK, ÉS FOLYTATÓDIK!...

Hiszen összehasonlítógépeket használunk!... **A régi termelési értekezletet nem lehet elfelejteni!... Utáltuk, unalmasak voltak, a főnökök affektáltak, csak kevesen mertek hozzászólni; legalább addig sem kellett dolgozni; kicsit relaxáltunk.** • Szeretem, mikor lebaszásba ágyazva megdicsérnek! Még nekem is kell a sikerélmény. Megint jókedvem van! Éneklek!... Tagadjam meg!?... A szemnek érdekes szerepe. **Világméretűvé zsugorítom az ízlésem.** Van időm megint foglalkozni mechanikus kérdésekkel. — Előbb sértődnek meg, minthogy elgondolkodnának. Kiábrándító!... egyik savanyú másolja a másikat. Tulajdonképpen *robotisztikus*. Szépen megtalálom a helyem... Hát... ki kell feszíteni azt, ami van. Negyvenhárom fáj vár rám... Automentésben bízom... Mivel magányos az ember, csak azt látja, akivel nincs kisegítve; — kénytelen vele foglalkozni. Így válik élettrajzzá az egész élet. Ki a fene ér itt rá társadalmi analízisre!? Hát csak kombinálom az idegenszó-ismeretemet! Aztán majd kifogyok mindenből, és vége lesz. **Még a fényképekről is nézek magamra; én is értetlenül szemlélem...** Ez is csak egy időszakvencia. A mocskosság itt lépked köztünk... Mind beteg technokraták vagyunk! Jobb agyféltekésen feltöltődöm. Felszabadultság érzése. És még minden felett van *még!*...

Egyszerűen. Idősíkok. Avarszag. Építkezés.

És tényleg!... ragaszkodom a felfedezéseimhez, akkor is, ha jók azok. Kellemes középshínek. Elégedett vagyok. — Érdeksérelmek, mert a vélemények nem azonosak. *Ember* nem

kíváncsi a másakra.

**Egyszer
kiábrándulok, elmegyek
háromgyerekes
környezetvédőnek!**

nEM érték melletti elhivatottság. Strukturált, bonyolult. Szervezett, alkalmazkodó. — Egyre feleslegesebb és egyre unalmasabb minden elemzés. Legalábbis a magyarázatok... keres – nem keres. Lát, akar – elfordul. Bőghető. Részeges valóság. Kijön a kódból. Túlbeszéli. Amolyan... Antikonkrétum. Álmosító. Köztes játék. Szórakoztató, mint egy pinceklub. Révület. **Megbaszottság.** Előzetes kapcsolatok; férfi – nő viszony. Karrieréhség; akár kontinensek. Valaki valahogy elveri az idejét. Undorítóak a buszon; teljesen artikulálják magukat. Tarkaság. Sok-sok probléma, és mind ugyanazt keresi. Színek, meg...

Milyen érdekes a dokumentumnak a minősége is!...
Elásottság. Fáradtság, keresztnek a képze; természet
beleszól. Fatális. * * Északi. Bél. **Kurvamód.** Sekélyes. Élet;
anyagcsere és valami más. Vonatok. Kaposvári pályaudvar.
Sínek. Vagonok. Kavics. Kő. Ember. Kerítés. Drót. Feszültség.
Távolodás. Dombok. Hátrafelé. * Képzelet. Áll. Kikapcsol,
kifeszül. Házhoz húzottság. Röghöz kötöttség. Virág a kertben.

sÖTÉT HELYEN ÁLL, ÉS A SZEMÉLYE SEM AD KI FÉNYT.
Bénizmus.

Megkeresem a kibúvókat... Kell, hogy legyen gyenge pont. És
mindig stratégiában, túlélésben szövök. (Több szálon.) — Sokat
esznek, és aztán megoperáltatják azt, ahol mindez kijön. Ilyen
kis hülyeségek, mint: Haribo-maci. * Testművész. Alkoholista.

Tulajdonképpen megsülök itt a melegben... **Mínusz**
tizenöt éve elgondolkoztam azokon a
kérdéseken, amelyekkel támadnak!...
(És nem primerkörben!...) — Olyan világban
élünk, hogy már félek, kijövök a jó hangulatból. Ülök némán,
nincs semmiről elvető véleményem, nincs semmiről kedvező
véleményem. Gonoszul nézek, és csak ennyi... keveredik
bennem a sok... érzet. — — **A fának legalább több esze van...**
mert az nem vágja ki az embert.

Gondolom, próbál jólszituált lenni. Piros a cipője is, meg
fekete a nadrágja; és izzadt, mint rendesen egy ember torna
után. Férje teljes tenyérrel nyúl a szájába, a fogak közt
rekedt ételmaradékért. Köszönésszerencse. * Megosztom.
Mindent kitaláltak, és én használom. * Természetesen lázadok a
beosztályozás ellen!; és közben alig várom, hogy
beosztályozzanak — felülre. Gyatra szisztéma. Néhol nem is a
minőség döntő!... — **Nyolc centiről jobban hat a női nemi**
hormon, különösen, ha a lánya is ott van. Idevarázsolom
Indiát!... — Mélán szemlélem azt az embert, akit a monitorüveg
visszatükröz.

És érdekes, azok a
lányok, akik egész
nap az anyjukkal
vannak, rendszerint
visszamaradnak a
fejlődésben. — Tehetetlen vagyok az

étellel szemben! Csak szemlélem a maradékot az esemény
után...

Kéz-láb belelóg... kutya, autó, meg akármilyen. Hogy az ember
szétfolyjon. *Beszövöttség*. Untató. Mocskos borzalom. Rom.
Révület... vagy csak hullámok... valami más. Talán hűvös
levegő; tavaszi sörszag.

Szaporodottság. Sok-sok egyén. Jönnek-mennek. Lebomlik.
Kérdés. P. *javítás* elmélete. A folytonos korrekció; megfelelés.
Közönségigény.

**Mit faszt mászkálnak a strandokon!... nézegessék a
honlapomat, a képeimet, azért csinálom! ... Inkább a
fiatalok, mint a rohadt ragadt agyú öregek!**

Világból kifordultam, és nem is érzem rosszul magam... Nulla
pont. Már nem érdekelnek a társadalmi beidegződések... strand,
autó, megfelelés... Úgy döntöttem, hogy relativizálódok. Minden
csak hozzám képest van valamerre. — Szeszesen megrohadt
cseresznyét köpöm. Halálba eszem. Összes kurvaságot
megzabálom... Ringyó gyarapodás. Kicsi téboly. Rigolyás,
sznob. Pöcs. Akinek eszköz kell... — mint az előembernek.
Kurva faszság, csupa kerülőút!... SOSEM VAGYUNK ELÉG
KONKRÉTAK!... És lehet, hogy az is csak egy részeges kurva,
akit ver a férje... és szétbaszta az életét, de nem tud mit tenni,
inkább nem az, aminek lennie kellene.

**Éhesen, őrjöngve forgatom a szemem... ragadozóként
keresem az élelmem.** Most megpróbálok ennek ellenében... Mintha
nem venném tudomásul. „Elesett emberek” — absztrahálom.
Vannak észrevételeim: ilyenek-olyanok.

**Bármire
szarok!...
főleg, ha
az új
sapkám
rajtam
van.**

Trükköt dolgoztam ki. Nincs is
kedvem ahhoz, amit én magam szeretnék!...Csupa, csupa
para... doxia. Megmozdultság.

Csak valami természetesség. Úgyis olyan kevészer van jelen.
Sör mögül röhögnek. Ellentétes lépések. Képmutatás,

médiavilág. Fájdalmas... idea. **Őrült kíséri a hülyét — segítség gyanánt.**

Félreáll a feje, a szája is, véres... vagy piros, és eleshetett. Visszarendeződés. Kinéz a koponya. (**Akarja meghalni az illetőt.**) Kitorzult, deviáns. Eltérő. Ember gyakorolja az *elviselést*. Humor. Antikomoly. Nem létező létező. Meglévő hamisság.

Családi perpatvarok. Kinek-kinek a sajátja. Anyagiasság - rövid élet. Unatkozni való. Egyén felfalja a másikat. Ember, ember. Ízléstelen túlszaporodás. Nem egyértelmű. Legyünk egymeműek! Fény. Változás. Mások hülyegyerekei. Próbátétel. Fajtársak. Eltakarodnak, és ez így jó — néha. Paradicsomos ételszag. Üresfejűség. Sáskajárás. Több generáció. Egyszerűen, akár sárga felsőruházatban. Fekete zokni. Kutyakíséret. Járdairány. És ha a lányon lila cipő van, jó azt nézni.

Mértéktelenség. Mulandóság. Rántothalszag. Csuda. Vegyület. Hiba. Lányok, és akkor sem történik semmi. Alkoholisták, pocakosak. — Beszippantani az információt.

Ha ő hülye, én akkor sem leszek az; nem fogok minden divatot követni! —

Mindig vettem egy jókora banánt... nem mertem megmondani miben spekulálok; egyszer aztán... nyitott volt!

Akik az életről döntenek, azok a halálról is!...

Ők is csak néznek üveges szemmel: saját gyerekeik. Álomban hisznek. Keresik a helyüket akkor is, ha fekete hajúak. Banda. Zagyva zajjal. Mozgó óvoda. *Mobiltelefonálnak*. Városi közösség. Elvileg jó is kijöhet belőle. *Hülyizmus*. Izzadnak. Holdudvart tartanak. Megújulás. Nagykorukban. Visszatérő babázás.

Felszabadult zenére kapcsolok!... Billentyűzetet billentem, mint vezérlőpultot. Ki-be virtuális. Önmagam. Le-fel, szét-össze. Dinamizmus. Élet ereje. Szeretném nem *kilyuggalni* a gyomrom. Ráfedem. Minden előnyt. Úgyis megmenekítem!... Segítség nélküliség, szegénység, KIREKESZTETTSÉG – szabadság.

Hulla hulla hátán. Sár. Kegyetlen férfimunka; fertőzés. Jön és elvisz valamit. Hiányzó testrészek. Goromba kezdet. Sors. — Már... alvó külterület. Pápa. Fintor. Öklendezés. Hatás. Becsületesség. Arisztokratizmus. Századelő. Versenylovaglás.

Semminek az eleje és vége. Köztes állapot. Visszapasszívítás. Szürke színesség. Talán állatok, pálcikafigurák. Jelen *nem* lét. Belevegyl... Jó nyugalom. Kurvaság. Aki meg nem... megtanul. Önépítmény. Természetes velejáró. Élőlények rágják a talajt.

Előkép, és legjobb, ha nincs is. Háromszög, gömbök, vásárlás. Pénz-lebegő-cél. Bódulat. Csokoládéz. Olyan, rossz vegyület!...

A rend az, hogy haláluk után gyűlölik egymást, de van, hogy még életükben. — Olyanok, mint az éjjeli pillangók: se eszük, se lehetőségük. Akár gondosan összeállított költemény. A varacskos disznó rőfög és dül-fül maga körül.

Elhatároztam... elemzem a hatékonyságomat; nem akarom elkísérletezni az életemet. [De persze, mint rendszerint... a következetesség elmarad. Az ember átruccan a nehéz faladatokon.] — Ha azt hiszed, a szomszédod megunja a falfúrást, tévedsz!... — **Művészeti offenzívát indítok.** Vérébő kurva. **Minden jólsituált mélyén észrevenni a szörnyszülöttet.** Idealista patkány, és a tokája is megnőtt az évek során. Ha nem az én honlapom a legszebb a világon, rossz a közérzetem — csapongok a felismerések közt. És akkor még a hasznosság kérdése... meg a hatásé... Nem is könnyű élni! Folt van a szememben; pont oda kerül, ahová nézek; tolakodó. (Nem Toledo!)

Meleg van, rosszul alszom; — de ez senkit nem érdekel... Rossz itt minden, de ez meg, nem megoldás. Legfeljebb elhatárolódási pont. *Helyzettelmérés.* Passzív akció. A helyzet az, ami *NEM*. Tagadás időszaka. Negatív felesleg. (Mindenki levetne valamit.) Könnyű elbutulás; ma kicsit beleolvastam a magyar irodalmi közéletbe. *Sors.* Egymást majmolják. Mint az ikrek: ugyanazokat a szavakat használják. Beltenyészet. Sík területnek az irodalmi lapja... arisztokrata származású és könyvhetet nyitogat. Beleszületett a könyvtárszobába — gondolom; mindjárt dekorációnak látta. Szocializálódott. Azt a nyelvet beszéli. Itt meg mindenki valaki után akar rohanni... és ha van egy bohóc... kapnak rajta! Buta magasztalás. A társadalom meg szépen kihátrál; főleg a fiatalok. Egymásnak írogatnak... Egyik sem meri felülbírálni a másikat, mert egyik hülyébb, mint a másik! Paternalisták. Kurva, büdös sznobság!... Szépen sorolják, hogy ki kinek a barátja, ki milyen eseményen volt jelen a másiknak; mennyire nyalt be neki, a viszonzás reményében. Jó kis szexturizmus, irodalomba álcázva. Ki kit ismer, kinek ki volt az elődje, ki kivel játszott együtt (ha színházművészet), és milyen csodálatos volt, és milyen szerencsés voltam, hogy megéltem — mondja. Aztán mindenhol nyál csorog; ezeket a műsorokat senki nem nézi. Legfeljebb olyan „nagyérdemű”, amelyik az esti sör előtt megbámul valamit a tévében, hogy jól aludjon, hogy ne ébredjen a saját gondolat, mert akkor rádöbben. — Egymást siratják is akár, fekete napszemüvegben; széles karimájú kalapban, esetleg ájuldozást színlelve. **Összetartás, dráma; megretten a művészeti élet: „mi lesz eztán!?!...” Kiesett egy seggnyaló.**

Hússzagot érzek. Jazzkoncertet varázsolok... — Szót sem érdemel, hogy a vécén ingyenes könyvhét kiadványt olvastam. Inkább csak nézegettem. Szép képek vannak benne. Inkább csak sok. Meg benne a Garfield is. Külön kezelik a nőket, mint állatfajt; mutatják, hogy toleránsak, nő is lehet író. Vannak női dolgok; erről épp egy férfi. ÍRÓ. Aztán oldalon. Mint a standon, napozóban. Nők, Férfiak. Ázsiai Magyarország, és ezt még az elitréteg sem veszi észre. Antall József Miniszterelnök Úr sikeres

gondolkodó plakátja óta ebben a „nemzetben” a középfotósok minden diákot, feltörekvő íróit satöbbit, ebben a pózban örökítenek meg, miszerint bármely arc sugározhat kifelé. És tényleg! talán a háromszög kompozíció, a kar-könyök-fejjel?... Vagy a visszahatás?... hogy az ember gondolkozhat is?... Akár önmagán?... **Vagy csak ne üljön ott, mint egy fasz?... Ki tudja, de már tisztára populáris.**

Fájdalom, fájlalom... Bizonyítási kényszer... csak! Egyformák vagyunk, és mégsem... Háromszög. Mindig. Szőr. Homok. Asszociatív. Mert attól, hogy boltos, szeret árnyékban ülni — nyáron. Sima melegmúlatás. Világoskék és barna. Hasonló érzékelés. Piros, arany. Madzag. Megmutatja. Nemi érlelődés. Étél, víz, nyaralás. Csíkot húzó repülő. A játékpisztoly kamerára hasonlít. Egyénnek van olyanja, ami a másikat érdekli. Mozgatja a fenekét. Jó a zene is, meg jó a csend is. Dinamizmus, mint minden más. Változnia kell. Kívül-belül élni. Relax; nőiség. Cél. Bambulja egyik a másikat.

Csontváizam. Minden elmúlik. Kihúzza **a szemöldökét, hogy kontúros legyen az arca.** — **Múlандóság** x Rajzoló, de... Hamisság. Átalakultság. Felébredés. Megmérni. Legyek. Belső nyugalom. Szellemi ütközet.

Áll az illető, és habzik a szája... mellette a másik... és az összes. *Önvilág.* *Egyénsztárság.* Kibővítés. Lehetőség. Szendvicsemler. Szabadság, média!

Amire nincs racionális magyarázat. Hogy nem is ő a legfontosabb. Részletkérdés, megálló, útpadka vagy inkább helyzetjelző. A gengszter és én. Intellektuális moraj. Közvetített gondolkodás. — Leragad, meg fáj, meg fáradt... Révület... zene. Kis magamhoz térés. A kazetta egyik oldala jobb. A kávétól elálmosodom. Alvás, álom, halál... valahol itt lehetnek. Mindenki szembesül azzal, ami van... például a másikkal. **[Nem érdemes senkivel összehaverkodni, mert akkor el kell menni a temetésére.]** Még életükben emléket állítanak... a gyerekük nevében. Tudod mi vár rá?... hogy *senki* legyen! — A kancsal nőket arról ismerem fel, hogy kifelé szedik a szemöldöküket.

Középszerűbbre varrják magukat. Nem elhatárolódás. Megfoghatatlan. Külső-belső közlekedő erő. Nincs bizonyíték. Temető. Részeg; jajveszékelek. Fellazítja a neuronkapcsolatokat; szinapszis keresi a társát. Táncot jár. Ahol az érzékelés történik.

Ellenjelenségek. És bár jólesik, nem... nem érdekel különösebben. Tényleg fontos az egyén elkötelezettsége! Következetessége. Hiteles és hatékony. A magárahagyatottság edzetté teszi az embert. Forgatom a fejemben. Kreativitásilag. Ronda tőkehal ! * **Hegesztőszemüvegben. A történet az sohasem áll meg, legfeljebb helyet változtat.**

Véget ért egy álom. Meghalt. Meghalt. Polgári értékrend.
Idealizmus – idiotizmus. És nincs semmi, és nincs semmi.
Mindenféle szint. Kurva. Szépségipar. Féreg – mérreg. — Egész
nap kutyaugatást hallgatok; rockzenében vígasztalódom... x
Még a véceajtótól is jól néz ki a honlapom!...

Autogyereknevelés. Tanulság, tanulság... Sikerüldözöttség. Indulati alap. A
kóla hideg, kávé meleg. Tulajdonképpen emlékek. Annyira nem vitalitás. —
Genetikai elvárás. Nyilvánosság hajtó- és visszatartó ereje. Sokaság.
Elektronizálódás. Hazudtolja a másikat. Fürdő. //// Teljes bezárkózás. Nagy,
gyíkszerű szemek.

Például kifordulva... közteesség. Egyenes háttal. Lógatott elme.
Semmi lényeg. Ki éli meg?... Jobb. Nyár. Közép. Élet. Szakáll.
Beláncozódottság. Elemek, lila. Digitális. Közeg, egyén;
bezárkózás. Cigiszag, *szomszédszövöttség*. Szétfreccsenés.
Embersokaság. Milliárd. Hálózat. Biomassza. Ideg. Lecke.
Hang, meleg; ember-lét. Kétezer után. Magyar is csak.
Vacakság. Társadalomutánczás. Rögtönzés, asszociáció.
Vergődő féregecske. Sültíz. Lecsó, nyár, színes házfal.
Bolondok. Tökéletességüldözés. Adaptáltság. Egy
másodpercnyi hatékonyság.

Vizuális életművem. Halott ember kínlódik. Antimagnetikus
hatással vagyok a dolgozó emberekre. * Teleszívom magam
koffeinnel. Oda-vissza játszom. Mit akarsz elhíttetni magadról?
— tehetném fel a kérdést. — Torzulj el! Hagyjuk a napi
praktikákat!...

Olyan, mintha... fennmaradás... semmi. Az, maga, amitől...
korosodás. Kicsit... odafigyelés egymásra. Nyugalom. Tetten
érhető felelősség. **Az egyikből lesz egy másik**. Képződés.
Folyamat. Kénytelen magában fejleszteni. Leválasztás.
Sejtenyészet. Melegen. Táptalaj. Szeg, bornyú, hideg kóla.
Kapaszkodni. És akkor kicsik lesznek, majd nagyobbak... és
újra kezdődik. Tapasztalat leragad. Alkoholista bácsik. Mind
ismerik egymást. Értékrend. Zsibbadt időmúlás. Bármilyen
kezdetek. Fasizmus. Zöldségesfeleségek; sötét korszak. Mi az,
ami internacionális?... — Felhő. Szieszta. Fél szemmel. Vidék,
lassú élet. Sok baj, rövid távlatok. B. bácsi a sör állagát
vizsgálja.

Akár egyetemista is. De lehet, csak én látom ezt benne. Sima
megtaláltság. Erőlködésmentesség. Senkiben nem látok csodát.
Alászállottság. Felgyorsuló idő. Végkifejlet. Logikai kapocs.
Megbetegség. Onnan számított udvariasság. Káposztafejű. Zárt
alkoholizmus. Oda megy, ahol osztják a belső kényelmességet.
Konzervsör. Tehetségtelenség. Szomszéd bácsi szereti nézni;
erkélyorientáltság. Valahol csúszkál a biztonságérzet. Ki-ki mit
nevelt. Tényleg nincs mindenki szellemileg pozícionálva.
Elvergődnek.

Mondta valamelyik barátom, hogy amikor az italbetegek tüsszögnek... végtelen. Talán az orrban lévő idegek, vagy a csuda tudja, de a takony meg a nyál, meg a kín... Allergia. Négyen ereszt alatt. Sör. Hányónivaló. Mint a verebek vagy a galambok... rakodófalán ülve, lábat lógatva. olcsó szenvedélybetegség; *leócskásodás*. Vállalt veszteség. Örök harcban a környezettel. Csapzottság, szomorkás előretételezés. Több férfi, mint nő; lehet elemezni. Jönnek bármely irányból.

Marhizmus... Meghálni a lakást, újra, meg újra. *Fecóvilágkép*. Több sík. Nyitottság. (Vagy dezodorszag.) Belső érzékenység. Lány hosszú ruhában. Vegyes árnyék. Megbaszottság; kettős élet. Varázsbizsergés, akár egy nap, percről-percre, óráról-órára; — különböző ember. * * Majd csak meghal. Dinamikus világkép.

Tanulnunk kellene az előttünk lévőkből. Például optimális életet. Úgyis csak kis időszület. És öregkorra szaporodnak a nyavalyák; a természet visszakerül. Pont az a kék ég. Érdekes, mindenkinek van agyhártyája!... Csomó betegség forrása. Van, aki a kukában keresi a megélhetést. Portya. Nincs felesleges idő. Simán, folyamatosan. Lerajzolta az életét és meghalt. Olyan kevés, és olyan sok!... Bejött egy felhő, és leárnyékolta itt mindent. Öntudat, semmi más. Mindegy mit vizsgál. Az önhittség átlépi a kontinenseket. Csak a vizsgálat... az elemzés, és minden ennek ellenkezője: **nem!** Kutakodás. Ismeretlen pofák, nyár, szieszta. Fény, mindig. Lét, bolházkodás. Senki sem cáfol rá, és mások meg meglepetéseket okoznak (gondolok itt persze magamra). Az erőlködés kijön.

A kutyák teleszarják a füvet, nem tudunk végigfeküdni rajta. Élni, azaz: működtetni a sejteket; dolgozzanak, fogyasszák a

tápanyagot. **Onnan lehet meglátni, hogy mely pároknál várható gyerek, ahol a nőagnak nagy a hasa. (De ez néha téves.)** Ott

kiképződik, aztán kibújik; — örül a rokonság. Ha (viszont) nincs szaporulat, szomorkásak; — megtorpant a fejlődés — gondolják. Társadalmi „kötelesség”. Végül részegen jönnek haza a kocsmából. Óvatosan, bújva, besurranva a lépcsőházba. Titkon meg-megnézik a fiatal lányokat.

NEM VAGYOK JÓ SEM ÁLDOZATNAK, SEM TETTESNEK;
NEM BÍROM SEM MÁSOK, SEM A MAGAM SZENVEDÉSEIT.

Jobb agyféltekésen zenében töltődöm. * Önzővé váltam, ami azt jelenti, hogy még több fényképet csinállok magamról. * Mindenhol bogarakat látok, mint egy alkoholista. Széthúzó népesség. (Világmindenség is tágul.) Informális. Agy elsőbbsége. Kis helyen elfér. * Minden képmutatás!... * Fotóoffenzívát indítok az Internet ellen; a seregeim itt gyülekeznek a winchesteremen... az áttörés napokon belül elkövetkezik. A léptéket ÉN ismerem! Olyan elszánt vagyok, hogy már üvegből iszom a kólát!... — Kis (virtuális) virágoskertem. * Elvált szülők gyereke így mondja aényt: „egyedül lakom”. * Minden második fogam hiányzik; onnan gondolom, hogy már nem vagyok fiatal. * Aktív korszakomba léptem. Nem lehet elpusztítani azt, ahol érték van!... — „Csak hidd”, hogy szép a világ!... Nagy, óriás vizibicikli. Vidd végig!... * Miért nő ki a szakállam (meg a hajam) újra és újra!?... Szépen rendbe teszem, és kidobott munka; kezdhetem előről. * Ég a szemem, és az egészet valahogy nem értem!... Ausztrál sziklarajz. Gazdátlan őslakosok. Vigyorgott, mutatta a fogait, és nem történt semmi...

Nyeszlettség. Csomó helyzetben tényleg nem lehet mit tenni!... - -- ...az is csak kölcsönkapott idő. A polgári lét ígététől megnyugszik. Végigborotválkozom az életem. Mindenből elveszem a jót. Hangszóróm mágnesessége kisugárzik... a monitoromra. Agresszivitásom.

Tevékenység. Bármilyen összefüggés. Kényelmetlenség. Sztorifosztottság. Így, hogy az élet... meg levágják a lábat. Simán, fűréssel. Gondolom, csontszag is van olyankor. Az orvosnak. Vacak meló. Lábfűrészelés. Satöbbi. Vér, meg fájdalom. Új helyzet. Öregség; mellőzöttség.

Nem lehet tudni... de talán csak kicsi az önállóság. Mert lehessen tudni!... **Én meg pszichopata vagyok, és ez így jön ki.** Ráhatás, ráfedés, szemlélés. * * * Álmomban gépek, civilizáció... üldözés. Sár, meg dülőngélő épületek. Fejlettség és romlás; olyan, jövőféle.

Újszerű... földfoglalás. Parlagtalanítás. De ez nem pontos, mert nincs... aztán lesz. Inkább létezés... kreálás, önteremtés... Befedés, terjeszkedés. Antizártság.

Úgysem érdekel! Mennek a generációk. Aztán sírhelyek. Semmi különös. Ki-ki így-úgy... szépen párban. Jófejeskednek, majd... Hideg, kopott, ócska... ravatalozó. Szükségmegoldás. Befejezés és kiindulópont. Csillag. Anyag. Szerencse, mozgás.

Tipródó értelem. Elveszítem a látásom. Szoftverépitmény. „Tollforgató”... mindjárt „izgalomba jövök”... Szerencsére mindig van egy-két exhibicionista! — Mégis csak, hogy ha... Elment a

szezon... de még süt a nap. Közlekednek a levegő alatt. Járják az életüket; legalább jó meleg van. — Végítéletre játszom. Belerágom magam. — Úgy már jártam, hogy belebotlottam a saját hatásomba! Minden lehetőség. Eltávolodás. Ronda verseny – kevés asszociáció. Semmi... az egész. A tétlenségtől mindig depresszív leszek. Láthatatlan feladataim. Azt hiszem... monumentális betűket. Sötétkéek. Alapszint. Meditativ hangulat. Semmihez képest-SÉG. Meghízta, elromlott a látásom, itt ülök egy pizsamában, terepszínű pólóban... Csupa szemét! Ha meg nem,... annak a hiánya. Itt semmi nem jó egyszerre. Gonosz változó világ.

Kábé olvasok... homályosan.
Belecsapnék... A zenét legalább élesen hallom. Nincs elég fény a szobámban!...
neont kapcsoltam, [baseball] sapkát húztam.

Hülyeségeket vizsgálnak. Belebújnak a múltnak a seggébe. Vallási alapon. Agyonigazolást keresve. Jól teleszívom magam cappuccinóval, és az legalább az enyém. Elegem van a sok fénnel, kis betűkkel. Fókuszálni... Közel van a monitor?... vagy távol?...

Bármi. Elég tág. Túl sok megfelelés. Kedvezőtlen hatás. Hülye tud lenni. Olyanok, amilyennek képzelik magukat. Szűk agyam. Vizuális időszak. Összehasonlításra játszom. Közte meg az

ember. Furcsa darabosság. **Hegyi mentők.**

Galambszem, nyílhegy.

Cerkófmajom.

Bal szememmel mindig egy kicsit homályosabban látok; kisebb a kritikai érzéke. Perverz, provokatív, kérkedő. — Egyéb olyasmi is, ami csak én. Időeltolás. Reggel, délben, este. Antiakarát. Vizuális szándék. Szenvedés. Idő, meg... Fázós zoknihiány. Temérdek. Szinte semmit sem értek! — Így haladok előre. „Megnyugtató” — de aztán... nem teszi kényelmessé... teljessé. Pszichotikus. Elfogadja azt, amibe sodródott. Illatok vagy szagok. Nem érdekelnek a napi, politikai események! — ugyanakkor igen. Miért van, az, hogy?!... Tele vagyunk lehetőségekkel, és mégis beszűkülünk... Önző kis arisztokrata mindegyikünk. Pizsmogás. **Paganini nyolc évesen zseni volt.** Megfelelőség. Vagy lenne valami... Repülni szeretnének. Veszettül. Csuda egy majális! Kipukkan az önkép. *

Diszharmónia. Nemi jellegek. Felnőtségre felkészítés.
Természetes fény hiánya. Interferencia. Kitágult **pupillákkal**.
Beilleszteni a környezetbe... a kétdimenziós képet. A lapot.
Akárha becsukom a szemem. Elfordultam. Csak gondolkodni.

Kék a fehérben. Felhő. Egyik a másikban; sötétebb a világosban. És a természet időnként szépre keveri a színeket. Nyárszag; strand — ősszel. Ellentétesek. Megnyugvó, újraéledő. Szakasz kezdődik. Átállás. Szél fújogat, felhők sebesen mennek. Nincs hideg, nincs meleg. Kényelmes a zsibbadt agynak. Antropomorf.

Marhák; oszt' simán. Két tollam is van. Versenyhiány. Van csapadék is, meg... növényzet. Hordák. Szerves anyag.

Szerveződik. Kénytelen élni. **T. apja.**

Meghalt a felesége; most fekete ruhában jár. Ez a gyász jele; a gyász meg az emlékezés kényszere. Szegények

akik... Végtelen élveteg. Beleszorulva... személyiségbe, képességbe. **Világ annyi, mint tükörkép belül.** Tiszta démonizmus. Lepusztultság. Ismerethiány; antiboldogság. Most már nem adom fel. Önfolyamatok, kinek-kinek a fejében; a neuronok működnek. Kapcsolgatnak ezt-azt. Önirányítás. Aztán már a szülők nem tehetnek... Kurva szél. Meglyukasztja a fejem. **Szabadság – megszállottság.**

Még az időjárás is keresztezi a terveimet. Csepegteti a vizet. Ha a hajléktalan barátom ott ül a padkán, én is kibírom. Levélhordó néni is elment. Ki kire emlékeztet. Mindenkire hat az, amit csinál: az óvónő szótagolva beszél, az autóoktató óvatosan vezet. És... akinek a férje börtönben van, nagy feneket eresztett. Csak a nyitás segít!

Agyukon keresztül cselekszenek. Tulajdonképpen elvonatkoztatás. Nincs ebben semmi különös... Azonosság, csoportszellem. *Én ismeret annyi, mint közösség.* Ki-hova tartozás. Dokumentumérték. * Alkoholista szülők. **Felépítenek valamit, és azt hiszik, az a világ.** Viaskodnak gyerekük érdekében. Erős belső készítés. *Undormány.* Pár fogalom köré szervezik az életüket. Hanyatlás. „Föld alatti” — azt mondja. Kiszorítottam pár embert; P. is, azaz: senki. Milyen röhejes!...

Például van, hogy elmegy a látásom, aztán visszajön. Semmi, marhulás. Zöld táj. Púpok, dombok. Nem is igazi. „Sajátságos látásmód”?!... Nyelvismeret, keresgélés. Csoportosítás; fényév. Tudat alatti diagnózis. Ennyiben u n d e

r g r o u n d. Kiemelés, bányászat. Ki a felelős azért, hogy milyen szavak szállnak a fejbe?!... Bármilyen, például: lovak. Koncentrációs képesség. **Tengerfenék, szeméthalmaz.** Felhő, társak. Természettudományos ismeretszerzés; tettenérés. Vissza a keletkezéshez. Árnykép, lenyomat. Mocskosság. Nem hülye! Kiálmodás. Agy. Analóg vagy digitális. Unokaöcsém. Menthetetlen. **Tisztánlátás.** Oka. Gondolatok keverednek. Okosabb. Elterelem. Befolyásoltság. Szag, meg érzékelés. Valami eszembe jut. Kellemesség. Kihúzom a szemem. Testvérem. — Praktikumok, hogy elmossák... Létezik, mert látja! Mit szól hozzá?!... Magának csinálja, gondolom, elégedett. Inkább függjenek tőlem — véli. Artikulálok. Énkép. Legalább más, mint... az alacsonyabb rendű élőlényeknél. Pávián szemben csimpánz.

Végítélet. Gyorsan kell dolgoznom. *Rekreálom.* Nem álom. Minden jöhet, a sárga szín, meg a kék. Csak nagyobb szervezettség! Utca, közélet. Jövés-menés. Nagyvárosban. Hiányzik az, ami. Jól felfogott *visszaérdek.* Reklámentesség. Kutyaugatás. Szervi baj; bolondság.

Tanuljuk magunkat. * Konstruktív. * Hitelesnek maradni. Metsző; célzott lövés. Hatás, kontraszt. Kénytelen vagyok geometriailag visszaigazolni. „T”. A szem és az orr. Mindenki tudja... és ez így a magáé. Láthatatlan. Pont olyan. Mások meg ilyet festenek. Szuggesztív és kész! Csak hülyeségeket csinálok. Bármely szögben. Egyre és mindinkább. Undorító *pénteklehetőség.* Magnetikus. Digitális antimédia.

Amikor bajban vagyok, mindenkit szeretek. **Korona**
– tanú. Negatív tükörkép. Nem kell
min... x

Keresik helyüket — akár bennem. **Visszasugárzom a kényszerképzetüket.** Az értéket mindenki üldözi. A fontosságot. Merengést, sikert.

Nyugalom. Ez is új, meg az is. Tértfogat. Kedves szórakozásom... Megtanultam. Taknyos. Sima kényelem. Eloperálnak szabályaik szerint. Ha gondolkodom, elágazópont keletkezik. Árnyalja a képet. Majdnem megértem. Elpazarlom, aztán megspórolom. Képzelet és megvalósítás. Lengyel nő és cigányasszony verekedik. Átlényegülés. **Rángatom a tollat. Bevezetem. A buborék fent kimegy, alul újratermelődik. Kiszereznek, aztán beszerelnek. Kívánság szerint. Periszkóp. Képződmény. Nem tudjuk, hogy mi, de van. Kivakarom a sebemet. Büdös alkoholisták. Úgy vizelnek, hogy az ne csapjon zajt. Hozott értékek. Fent a részegítő ital bemegy, lent kijön, és közészervezik az életüket.**

...ezt nekem már kitalálták, mikor idejöttem. Ég... Nap. Piros meg kék. Az egésznek van térhatása. Önmagát ábrázolja. Tél, hó. Kakálni. Fülemből jön ki a víz. Este. Létezés és én. Magamhoz képest. Furcsa, mert mindig voltak tárgyak!... Fák... Zseblámpám. Magánlehetőség. Energia. Sok kicsi zseni; és a zseniknek az a sajátjuk, hogy nincsenek halmazban. Börtön, kiszolgáltatottság. Az óceániai emberek tollat nyomnak az orrukba, keresztbe. Valamit, hosszúkásan. Nem állatok. Díszítenek, mert megtehetik. Cseresznyefán ülve. Perspektíva. Körte, körtefa. Békés élet. (Szenvedve.) Cseresznyefa szaga. Belőle kifolyó váladék... Mindig fény. Szomszéd. Aztán csináltak a kertbe egy vécét. Hogy addig hol volt, nem tudni. Szépen a közepére. Értelmet adva az egésznek. Betonösvény vezetett oda. Magas, idősödő, zárkózott asszony. Nagy dirrel-dúrral kirohant, aztán vissza. Különös hálóingekben. Később tányérokat kezdett festeni. Kopácsolást lehetett hallani, olyankor — mondták — lyukasztja a széleit, amire fel lehet akasztani. Ott élhetett, mert a klozetra mindig kijárt. A fia nyitottabb volt, de eltűnt valahová; engem szeretett. Ültem a fán. Ettem a cseresznyét. Néztem a tetőt, a villanypóznát. Darazsak jártak, meg madarak. Utcáról jött be az áram. Aztán elágazott. Szomszédba is, külön. Lent műhely volt; — papa faragott. Teteje gumi. Szállítószalag volt; — onnan másztam a fára. De akár málnásban is! Nap, mint nap leszüreteltem a gyümölcsöt. Minden egyéb; rozsdásan akár. Átláthatatlan *későnyugvás*. Az unokaöcsém, meg a testvérem. Valamely múltbeli eseményre következtetve, funkciónak alájátszva. Káposzta érlelődött a savanyítóhordóban.

Idealistákat idealizmussal lehet lefegyverezni. Ádáz küzdelem. * Fokozom a komplexitásom. — Megvan a nagy családi népességnek a pedagógiai szerepe, de megvan az elvonó hatása is!

Nem könnyű megérteni, és kiábrándító, hogy a minőségből is van többféle. *Majdnem* jó. Kényelmetlenségi tényező; köztesség. Nagyszájúság. Meditatív. Légből kapott. Kopott. Szavak egymásutánisága. *Képlékenységnulla*. Szemet szűr. Elterjedek. Éjszaka. Alkotás. Merengés. Vissza a gondolathoz. Irodalmi szekció. Tükrözöm magam az ég felé. Egy kis reggeli séta. Bezárkózom. Fényképezőgépem. Hiányzó jegyzetek. Elfáradás. Beledolgozom. Következetesség. Kis, fekete órák. Lemezem... meg egyebek. Összekapcsolva, és nem egyértelműek a csomópontok. Hullámsír. *Afrikai szobor*. Szavak, meg számla. Édes szaga! Kiszámíthatatlan előrenyomulás. **A bankok papírokat küldözgetnek; — valamit kell, hogy csináljanak a pénz ellenében. Kaptam levelet a pénzmosás megelőzéséről; — jó, majd tisztántartom!** Billentyűkombinációk. Szeretem a barátaimat. Kihátrálok a praktikumokból, és ez jó is nekem. Igyekszem optimalizálni...

Védett maradjak a politikával szemben. Nem élhetünk közéletet. (Nemi életünk.) Aztán hogy megundorodjunk, és kedvük szerint lophassák a pénzt. Magyarország, a *_mindenre ellenpélda ország_*. Politikusok, médiások: faltenisz. Ki-ki abból él. Szétbeszélük a percet. Ilyen-olyan párt összefüggésében. *Hiperválasztási* lehetőség. Kiválasztás. Szelekció. Győzzön a jobbik. Természetes alapon. — Megégetett munkásnemzedékek visszafosztása; — agyilag nyomorítottak. Teljes életet adtak. Kellő tudatvesztés, irányítottság. Kokainfüggő. Tökéletes. (Kijavít.) Annyira okos, mint én. Megkeresem benne. Hozzászoktam, hogy... ezt láthassam. *Mert az jó.* (Mint Istennek.) Ő is csak ezzel indokolja. Cölöpök. A *jóra* épített bármi. Pozitív szó; érzélem kötődik hozzá. — Nevetséges... én rontom el. Szemét lesz belőle. Reklámkiáltvány. Rádiós. Hogy mozgatható legyen. Függetlenség. Atomizálódik, tudatosul. Két lépcsőben bontom a borítékot. De tényleg!... — mi ez, hogy itt jönnek-mennek?... Idősödve. Buszon. Kiábrándulva. Megfakítottan. Értetlenségben. Munkaküzdelem. Karrierépítés, és... a család visszaüt. Siker – bezártság. * * * Kezdődik a nap. Divatorientált. Elfordultam a képzőművészettől — sajnos.

Mihezképestiség. **Szürrealista képzetek.** Természetesen mindig több kell, mint amit adnak! Persze arisztokratizmus! Hanghajlítás. Bevédtem magam. Még hülyék is!... Időben utazás. Megtervezettség... — vagy nem?... Imádom a lehetőségeket! Egyszerűen van pofám ahhoz, hogy ellopjam az értékes részeket! Előregedés. A fényképész nevét megörökítik.

Érdekel a világ, és le kellene kötnöm valahová, valami konkrétumnál. Úgy, mint például hasznosság. Kerti eszköz — akár. Hogy ez biztosabb legyen. Nem lehet minden relatív! — holott az. Talán csak rendet tenni a fejemben; csoportosítani; összefüggő logikafolyam mentén. Fokozni a hatást, a kivonat erősségét.

Az ember sem szereti a bizonytalanságot, pedig alapja a létnek. Más az, amiben hisz, és más a lehetősége. *A biztonságérzetet a lehető legjobban növelni. — Mint természet adott cél.*

Funkcióhoz igazítás. Meghazudtolom. Megfejtetni... Sikerüljön egyénit csinálnom.

Belterjesség; nincsenek univerzális emberek; szakosodott világ. **Hülyeség. Mint fehér felhő kék égen.** Lazaság, áttűnés; szeméthalmaz. Mindent elfogyasztani! Saját szerep. Funkció, ami behatárol. Fokozatosan az ernyedtség állapotába. Egyre pontosítás!... *Semmi* érzése. Kisközösség és nagy. Ronda megszokottság! Hiteles régi. Közöny – fülledtség. Bolondok. Kiolvashatóság. Kitágul a... Borzalmas! **Felvitt színek. Egyik ilyen, a másik olyan. Szórakozóhelyen, kávézóban. Eleganciában... vagy bárhogy. Zöld... meg a környező házak**

sárgája... és az egész forgalom. Az illatok, a látvány. Csupa változatosság; kis tér, nagy tér. Használhatóság; komfort, élhetőség. Városi beszűkültség. Jó fagyaltok. Étél; török, meg akármilyen. Aztán... ahol a dombok... utak... térgeometriában. Összekötő kapocsként. Hiszen ez természetes! Kettő között valami más; ami megfigyelhető, és jó is a szemnek. Mert ritkán látott; vagy sosem. És akkor az a közteség. Zene is. Fáradtság. Fene tudja!... senki sem törődik a másikkal. *Valahol lét*. Univerzummal. Élet is csak!... mintha hiteltelen lenne. Afrika. Akár. Utak, felüljárók. Télen, borús időben. Átvágott hegyeken. Sebesség, meg ilyesmi. Közös rohanás. Ki-ki cél felé. Nincs is különös az alapjelenségben. Elboldogulás. Magárahagyatottság hajtóereje. Zöld. A zöld nagyon!... De kék is, meg a szürke. Összes talaj, és a folyók végigfolyják.

Hegytetők, Svájcban. Felette... levegő... Átszállhatóság. Fekete Univerzum. Határaival. Magányosság. Perspektíva. Értetlen. Érzékszerveitől megfosztottan.

És akkor a Vilinek mondtam — aki éjszakánként két-, háromezer pogácsát csinál egyenként —, hogy sorszámokat kellene belenyomnia, mint a svájci órákba, és drágábban adnia; erre ő valami ilyet motyogott, hogy „...faszom...”, a többit nem értettem. — Nem lehet elragadtatva a helyzettel — gondolom —, mert ezt a szervet nem szokás a pogácsasütéssel együtt emlegetni. Szerintem absztrahált a nagy szenvedésben; összehozva a távlatokat — — ez a művészet!

Mélységesen sajnálom, hogy a vámpírfilm koncepciójába a szex nem fér be. Úgyis fel lehet fogni, hogy sok a piros, de úgy is, hogy kevés a fekete! * Agyilag. Mindig és mindig felülemelkedni a problémákon. Tisztítom a képet — magamról. Magyar média. Kurvanevetséges. * Még jó, hogy nem vagyok mértéktartó!

Szerencsétlen. Nem, mintha mondhatnám. Csak... csak az, hogy miért pont én?!... De ezt is mindenki feltehetné. Úgy érzi, az a fajta vagyok, akit manipulálhat. „Meeting”-et mond nekem, meg előadni szeretne; — a jövőről beszél. **És ragadós, mint rendesen egy ügynök.** Jön-megy, és vásárlás közben beszervez engem. Mert a modern ember sosem állhat meg; folyton jár az esze az új és újabb lépéseken. Behálóz. Behálózat; és gondolja, ha már ő része, legyen én is az — hiszen előre látja. Ki fene! — véli —, majd eloperálok velük; nem lehet az nagy munka. A meggyőztetésből is lehet pénzt csinálni; pofázni meg tudok, közben lehet háztartást vezetni... Kell egy rátermettség, jótékony szemtelenség... és mi magunk formáljuk az eseményeket.

Csomó szempont alapján szükséges dönteni: elég hülye, elég okos legyen, némi anyagi háttérrel, de javítandó egzisztenciával. — — Szóval, örülök, hogy bekerültem a célkeresztjébe. A védekezés már az én feladatom; — ennek a

feldolgozása, meg az övé. **Egyik hülye, a másik marha; de nem hagyjuk magunkat!** Korlátolt. Beszél valamiről, ami nincs is. Ez az alapja az együttműködésnek; — akarom mondani: **együttátbaszásnak**. Hierarchia. Még miniszter is lehet belőle; vagy atomtudós...; művész; gagyi, rockker... Magyar parthenon. Európa gödre... játszótére.

Sima, művészeti aknamunka. — Fel kell fedeznem újra a szépséget! Több magabiztosságot! Beképzeltségemet fokozni! Egyértelműen! Emberek között felfelé vetett tekintettel. Azt a fajta érzetet, amikor az illető tudja mit akar. De pont elkerülve a felületességet! És ez igaZ IS! Tévében recsegnek; sorra nézem a tudományos csatornákat. Ezt-azt vizsgálják. Csontot, repülőgépet. A fiatalok tele vannak életoptimizmussal, és ez jó!

EZ JÓ, EZ JÓ!... Lazák is! Fenejó! **Én is ilyen akarok**

lenni! Laza, öntudatos és

világmegváltó! a kurva életbe!... ezért vannak lehetőségeink! Mozgás, világ átszervezése. Egyoldalúság. Megváltoztatnivaló. — **Az ÉPÍTÉS MÉGIS CSAK! NEM BÍROM A RITMUSVESZTESÉGET!** DINAMIKUS EMBEREKET! Unom az unalom posványt! Egyformaságot, szarságot. Unom, unom, unom!

Most már elég! Szarok a szarságra, az elbújásra. A névtelenségre, a piszmogásra. A hülye viccekre, a hülye poénokra, a lopott képekre. Az egyformaságra, a falkaszellemre. Nem érdekelnek a képzelt tehetségek! Nem érdekelnek a lakótelepi szörnyetegek, akik a vásárlási versenyben élnek ki magukat. Tovább és tovább, valami új!...

Az elváltak, a most egybekeltek, a bármiben hívők... Semmi az egész!... de én most valami újat csinállok. Nem bírok ilyen dinamikátlan lenni!... Nem is leszek! Hát hiszen mindig is hittem a tudatosságban.

Például megpróbálom diétázni! Elég nagy feladat. — Tényleg!, simán, könnyedén lekarcsúsodom. **Mondjuk... adaptálom az amerikai életformát.**

Csak hogy ne a környezet sodorjon vagy a tétlenség. Hajlamosság... a hatékonyságra. Igába fogott agyam. Megszámolt lapok, és egy téridő.

A konkrétumok, úgy mint barátaim. Hogy ülnek bajszosan, és írnak... asztalnál. Vasútállomás. Élesített szemem. Zöldes színek. Hagyományos bútor, szőrös láb és bakancs, hogy meglegyen a magyaros íz. A vagány borosgazda. Párhuzamosan. Mind-mind ugyanazt. Képzelet, mindenség. — Mások meg tanulnak, készülnek a jogira. Látnak valamit, annak utaznak. Építik a jövőjüket. Addig, amíg ez így megy; aztán egy kicsit összehangolnak a környezettel. Majd befékeznek.

Itt a növények közt élünk, és elkombinálunk. **Idő, méret – komplexitás.** Mi magunknak. Ókori élet. Keleten. Afrika és Ázsia között. Veteményezésben. Kiszámítottság.

Átlényegülés; távolságon.
Mindenki számítógép. Ez, így.
Izgalmasság; megformálom.
Visszaérzékelem.

Dekompresszálom.

Tulajdonképpen megmérem az EEG-met. — — Például könnyed, elárvult fiataikor.

Nyomorúság. *Rohadtfóniság.* Hogy itt a felhők... átnyúlnak a hegyeken. Függetlenségben. Globálisan. Univerzálisan — pláne! Elrugaszkodás. Városi ember fel sem néz. Metróaluljáró. Digitális. Az, ami. Zsúfolt és nagyléptékű. Változatosság. Kiegyezett. Kezdetek és folytatás. Mozgás szaga. Embersokaság. Elutazni. Vonatban. Haladna. Egyik oldalon, másik oldalon. Horizontális, vertikális.

Folytonos szomjúság. **Mert a világ összes folyadékát beszívom magamba; mint tengeri lény.** Jól mennek a dolgaim; rendre kitalálok rövid távú stratégiát. Psziché. Siker és minőség ellenérdekelt. Milyen igazságos a természet!... A pozícionáltakat bővíti, tesztként, hogy vajon elronthatók-e. (Fordítottja is igaz: a kirekesztetteket gyötri, akarják-e a jót).

Valami kis közeg, szellemi egyesület. Felhők, meg egyebek, a nehéz körülmények ellenére. Nincs itt igazságosztó. Élet keveredik. Régről. Mindenki azt csinál, amit akar; sokszínűség. Kibújás – bebújás. Időszlet. Prosperitás. Előregedés. Magárahagyatottság. (Még weblapoknál is.) Ugyanazon a talajon. Elbutítás. Nyugalom. Ember – ember, mégis más — azonos. Varangyos békák is az esőben. Ausztrál bennszülöttek. Valahogy odamentek... Szétszórtság. Térben. Csomópontok. **Egyik bolond, aztán jön a másik. Szép menetrend. Lógatják az elmémet.** Eljátsszák a szerepüket. *Hihetetlen túlélés!*

De hát... kultúra, tréning. Megszeppenek. Borzalmas önzés! Én már lassan nem is tudom, kik az igazi szövetségeseim! Például *maflálkodnak*; — egész életükben. Etetés. Nem elég a tartalom, kell a hangulat!... Fent repülő, alul borozás. Megváltozni. Pepecselés. Hasonlóak összetartunk. Vannak, akik cicomázzák a szöveget. Felmagasztosítják semmivé. *Úgy, belenérvést a szemükbe...* Meleg – hangulat. Nikotinszag. Élet – otthon. Tűzhely. Égő fa. Centrum. Lehet, aztán semmit nem

csináltunk a barlang óta!?... Ugyanaz a közösség, ugyanazon problémák. De legalább valaki kifestette! Helyenként piramist építettek az őserdőbe. Deklarálta. Láttá, fokozta. Kisugárzás. Sok-sok élőhely. Ér rá gondolkodni?!... Hát nem egy borzalom!?... Csak stratégiai kérdések.

Erszényét vesztett erszényes.

Mert például az olyan, aki sosem köszön, az akkor sem, ha a szemetet viszem ki; hiába csapkodom a vödört a konténerhez; — és ha a lánya is ilyen, az külön szerencse. Fanyalgás, fanyalgás. **Ember embernek másmilyenje.** Antimegközelítés. Kisebb tér, átmetszés. Belső gőz, világlátás.

Hétvégén sem... Pozitív hozzáállásom. Ide-oda mennek, és én meghagyom nekik a lehetőséget, hogy majd az ő életüket is dokumentálom. Szeretem; — hagyok erre időt; család, gyerek, lakástakarítás. **Rajzok, olykor. Összerontom a papírt! (Legyen olyan, amilyennek gondolom.)** Felmagasztalom. Jelen rögzítése. **Eljünk ne hiába!** Nagy elődök voltak! Íveltek. Talán valamit kitalálnak addigra. A Napot hagyjuk — nyilván — kitágulni, de meglógunk vagy valami; — érdemes gyűjteni. Máskülönben elég üres lenne. — **Meddőhányó.** Kulturálisan. (Ipari környezetben nőttem fel.)

Vajon Jézusnak voltak-e tinédzserkori szexuális problémái?!... Követők, fanyüvők. Lehet, hogy érdekes dolog térdelni egész nap egy nagy teremben és gondolkodni. **Ódiuma. Idioma. Idióta.** Gyanús előkép. — És akkor én úgy éltem, hogy sohasem szólított meg. Dolgoznak a magukfajtanak... minden csupa olyan: **magasabb érdek.** Fekete köntösben. Megtévedt kis munkásgyerekek. **Égi és Földi szerelem.**

Mosolygós önbizalom. Szépen, siker. Álló téglalap, berakott betűk — kiállításra meghívó. Narancsos alap. — Tél, hóesés. Este. Gondolkodnivaló.

Színek; mint a festészet rendesen. Lehet, hogy L.-nek igaza van, mégsem annyira fontos a *virtualizmus*. Eszköz. Hasznosság.

Napsütés... Nyáron nyár volt, és a strandon szép lányok. Csupasz fenékek. Csak bőr, meg a bugyi. Egymás találkozásában. Ahol az egyik kitágul, a másik beszűkül. Dörzsölődnek, kidomborodnak. Hatás, csík.

Szabadon választott lehetőség. Odakünn. Kecskék. Absztrakt. Pénzkeresés. **Nem értem, sosem szűkölködtem.** Nem létező tér. Favágás közben megáll, ha meglát engem. Nem csak közvetlen kényelem. Kulturális kiküldetés. Egyszerűség. Hippi tanya. Idea. Másmilyenek, de nem sokban különböznek. Parázs vita. Régmúlt. Fekete-fehér. **Mikor a tiszta értelem... néz egy gyerekből.** Rokoni szálak.

Fintorgó képeim. Kihúszom magamból; ott van belül; percnyi energia. Anyag – anyag, egyre megy; életképesség. A fiatalok okosabbak (leszámítva a hülyéket).

Tettem ide új, társadalomaktív képeket: <http://miki.vze.com/>

Szellemi alultápláltság, kretenizmus.

Bugyiban feszül a tartalom. Mint repülőgépszárny. Háromszög. Megfelelve. És bevág, hogy... rózsaszínben. Levélszegély. Szeglet. Természet. Visszatartja. Kitüremkedés. Kifordulás; kehely. Vonzalom. Szörzet...

Újrakreálás, és igen, ma megéreztem azt. A tiszta ÉN, ami nem hasonlítható mással. Sima öntudat. Jobb, mint bármely egyedé, mert saját. Mértéktartó, pontosított minőség. És tényleg, akár a filozófusok elvont fogalma. Nincs művészet önhittség nélkül!

Átrendezem az értékvonalat. Hiszen tudom! Ott van, megmérhető. Külső-belső tulajdonság. Énspecifikus. Jó a sajátosság. Kiküldetés. Mindenkit megelőzők. Szívom magamba a kultúrát; ráérezek. Nem telhetek el. Kiáltvány. Annyi vacakság másutt! Könnyed; pihentség után kellemes feladat. Pozitív elvonatkoztatás. Van itt más is. Hogy az, amiben éltem, amit megismertem. Értékek, összefüggések. Büszkén. Kifogunk rajtuk! Időszerű szembesülés.

Mostantól máshogy lesz! Teljesítménnyé, minőséggé válok. Kiépített határok. Állandóság. Hogy lesütöm rájuk. — — Kulturális egyveleg — akár Anglia. Következetesség, visszavezethetőség a közös csomópontba. Gyűjtőerő. Mely összezavarja a szálakat — akár. Jól kialhatóság. Étkezhetőség.

Definíció. Gondolkodó. Íráskép. Hatékonyabb. Megvezetés. Közös részvétel. Papa erős volt. Egy síkba rendezem. És mint hiába, nem kell erőltetni! Laza fortélyosság. — Antiélnéklés. Kitisztítva szervezetemből a serkentőszereket. És akkor ott van a hullámszó szerkezet! Saját kézben. Kultúrában, művészetben, médiában. Vegyük sorra: zene, film, tévé; — a web, csak mint háttér. Egyediség, belefeledkezhetőség. És miért

szükséges kihámozni?!... — Mert szennyez a közepszerűség.

**Az egyik lány felcserélte a
kutyáját egy fiúra. Megtámadok
mindenkit!** Rendet bontok. Lajos, a főlajos!

A Szabolcsnak kétszázezer
forintja van, akkor hát
elégedettnek kell lennem!

A két
lánynak sincs több; egészen pontosan ennyi meg annyi mínusz.
Mások meg épp velem szeretnek beszélgetni; kíváncsiak arra,
miről mi a véleményem, hogy viszonyulok hozzájuk.

Jönnek a karácsonyi ünnepek, és én mélán szemlélem az
eseményeket. Bal szememmel homályosan látok; kisebbek a
betűk. Kellemes, pszichotikus. Kényelmesedett lettem; a jó sem
eléggé jó. **Igyekeztem mindig rafináltnak lenni.** Fraktálszerűség.
Szép szemüveget csináltattam. Rászántság. Egyszerűen *alany*.
Kiszolgált. Mert társadalmunkban fizetett a cselekvés.

Beszédalkoholista. — Elmúlt a fejfájásom. Megpróbálok a
koffeinről leszokni. Ártalmas — olvastam magamra nézvést. —
Bűdös rossebet iszom teával, a sóösszetétel miatt.

Ennyiben legyünk következetesek. — **Ugyanaz a levegő, csak
ősz van. Kék az ég, mint rendesen; kikövetkeztetem alóla.**

Kurvák — pozitíve. Tisztuló fejem. Oxigén, hűvös. **Rendezett
neuronok.**

Faszba, még a saját sikereimmel is elégedetlen vagyok!...
Ívek. Arisztokratizmus, és végre tartalommal kellene megtölteni
a diétámat. Szinkronizált járás. Sikeréhség. A lényeg fontosabb,
mint a felület. Csóróság. **Én nem tehetek róla, de mindenkit
lenézek.** — Vivi zseniálisat mondott: már hátulról is felismeri
őket. Kurva. Miért kellene nekem ebből problémát csinálni?!
Humorosak a hülye emberek, jól elszórakoztatnak; — a
munkának van az egyik legnagyobb pedagógiai, kiegyenlítő
szerepe. Sokaknak tetszik amit csinálok! Megélnék az agyam.
Dombok kilátás, megnyugvás. Szeretnek hegytetőn vagy lejtőn
tanyázni. Bőrtáskásan, iratot hordón. Optimista önállóság.
Politikai nézetek, csoportosulások. Osztódás. És hát...
pénzalapú értékmérés. **Van valami bölcsességük a
hajléktalanoknak, a szociálisan problémásoknak. Több a
szeretetük. Békés kohézió. Az anyámat szívesen látogatják
a rokonok — ha pénz kell.**

Megtanítani. Lojálisnak maradni. **Szeretem az A.-t!** Szövetségesem. Szóval, ha lesz gyerekem, elmagyarázni neki...; bár a pénzkeresés fontosabb. Könnyedén; — száműzöm a nehézségeket.

Stratégia. Erőgyűjtés. Kitörés. Bármilyen építésre képes vagyok. Na, hát egyszer fel kell használnom azt, amit (eddig) összegyűjtöttem. **Mert az adósság kérdéskörére nem figyeltem... Hogy ugyan van nekik ez-az, de nem saját erőből.** Stratégia — egyre csak hangsúlyozom... mert mintha messzebbre mutatna. **Végtére, nem voltam én hülye korábban sem, csak nem minden hozott azonnali, átütő eredményt.** Pozitív; — plusz jel.

Elektronikus befektetés. Törjem fejem. Áhá, megvan!, papírkímélő megoldás. Kényelmesebb, és... ez legalább nem egyszerű. — — Békén hagyom zavar keltés.

Azért... a tudomány szemben áll a hülyeséggel; bármely háború szociálpszichológia. A tiszta értelem... amely új összefüggéseket talál. Progresszivitás.

Elszívok egy fiatal lányt. — — Érdekes módon, ma jókedvem van; nem akarom elrontani. Ha a szomszéd hölgy tarka ruhában jár, nem lesz attól még sztár. Jönnek munkából gondterhelten. Gyerekkorunk óta gáncsoljuk egymást; hiába, a szálak elszakíthatatlanok. **Kóbor kutya keresi az élelmet vagy a társát.** Megveszekedett bolondok, és a fiatalok egyre örültebbek. Egészen elképesztő. — Kifordul-befordul. **És a tájat leüli a szmog.** Gondolom, mi lehet a felhők felett. Olyan környék, ahol emberek telepedtek le. Nehéz bölcselődni. * **Legalább zöld kabátban nem sétáltatok kutyát.** Erre is tekerednek az égi jelenségek; festmények jutnak eszembe. Állnak a vasútállomás mellett. Miért fontos itt, hogy kinek hány aranygyűrűje van?!...

Azt csak épp látni kell, milyen egy péntek este!... Mind kibújik. Szól a zene. Hogy lehet ezt plasztikusan leírni?... Levegő és föld közé; ide vagyunk hivatottak. *Neodepresszívek.* Kisgyerek öklözi az anyját. — **Jön a srác apát játszani, és énnekem ettől röhögnöm kell, nem tudom miért.** — **Olcsóhisztéria. Szatyrokban cipelik a vesztüket.** Kiégetten, megráncosodva; aztán beülnek a Mercedes-be. Külön autóval járnak; úgy mennek egymás után.

Van, amit szeretek; ilyen ez a kék írotábla is. Aztán elfektetem. A semmit valamivé tenni; mint sumér őseink. Agyagfalu. Kicsi pont a szeme.

A szabadság jót tesz... velem. Akkor, amikor kint vagytok

a levegőn; bonyolítok. **Mindenféle előkép és mentolos cukor.** Szomszéd már a második sörét viszi, és közben vakarja a valagát. *Fellazítja a neuronkapcsolatait.* Járkálás az italért. Férfiak jönnek-mennek. — Szörnyű semmittevés! — Most meg az öregasszonyok botorkálnak. Bácsi köhögött és köpött egyet. **Szociológia vagy szociopata.** Legszívesebben

bömböltetném a zenét! Most jöttem rá, hogy: **ember**

szatyorral.

Szép, jó idő van. Az ég kék, a fű zöld, közte a ház piros. Alapszínek, spektrum.

Évekig kocsmáros volt, azzal eszetlenkedett, hogy kötényben járt vásárolni; most meg nyáladzik. Eltelt egy kis idő, meg egy agyérögörcs. **Így múlik el a dicsőség!...** Zs. fújog, és már nem halottakat temet el. Lehet, hogy J.-nek igaza van: **legjobb bebaszni.** Artikulál, gesztikulál, pedig nincs is hallgatóközönsége. Pizzás tekercset megettem, és ezt teljesítményként felmutathatom. *Békében van bennem.* — Slampos görény, pedig nő. **Másodszor már semmi sem ugyanaz, mint akkor.** Ma lesz készen az új, az első (gyógy)szemüvegem. Majd ebben is agyonfényképezem magam. (Legalább nem szégyenlem.) — **Terhesek. Gyerekek.** Nagy a hasuk, és ott van benn. Aztán ha eleget járnak-
kelnek, kibújik. Ez a **szülés.** Majd jön a babakocsiban tologatás. Rendszerint nem kerülük ki a járőkelőket. **Ég és Föld én vagyok!...** Kutya ugat a hűvös levegőn át. — **Kezdik nagy reményekkel, aztán újságokat hordanak ki.** — **Kerekmellű, göndör hajú jut eszembe.**

Visszajön az, amit elképzelttem. Világ bármely pontján sem más. Ha egy filozófus unatkozott, leült dolgozni. Művészi érték (tudás) mely mindenre áthatol. Önellentmondásban. Határeset. Felkelti az érdeklődést. Folytatom a szélsőségességemet! Érezzék magukat *közegben.*

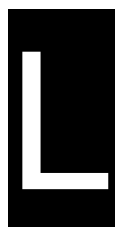
Spanyol tájon szeretnék sétálni. Csak úgy. Parasztember lóháton vagy számmárral. Felhők, tág ég. Aztán a hegyek felé... — Fejemben forgatom az eseményeket.

Újarisztokraták. Olyan hülyék vagyunk, tele előzetes félelmekkel!

Minden névről egy másik jut eszükbe. (*Fogyasztók.*)

Dehogynem, én majd sütögetem nektek a gesztenyét!...
INKÁBB NÉZEM A TÁVOLODÓ VONATOT. Jó volt elkezdni
fényképezgetni!... Autóba ültem, mindent bejártam: szántást,
templomot... tavat, vizet. — Milyen hülye lesz az, akinek meghal
az alkoholista férje! Pusztulat.

Legtöbben másoktól várják a segítséget a saját
problémáikra. Farmert máshogy koptatják. Sztárolás.
Napsütésben pihenni. Kukázók. Sikeresek és sikertelenek. A
fényben valami más!... **Egyik tök, a másik répa.** Minden
változik... lelassul, felgyorsul. Fotózom magam.
Belefontoskodók. (Mint életem.) Felejték összes részletet...
játszom. Nyomorult kisváros. Szállítanak, dolgoznak. A
felfedező szándék. Árukihordók humorizálnak; szép
ellentétpárok a boltosokkal. Csúrhéban közlekednek. — Ezért
kapjátok a fizetést!

Lajos azt mondta, a környéken az egyetlen normális srác
vagyok; és mindenkit kiröhögtünk. B. Jocit mondott. Meg a
bányát, meg a régi barátnőmet; felfigyeltek rá. Lelkesülök.
Szemüvegesek. Rejtett tartalékaim.

Francia kapcsolatok. Örület. F. is idejött, hebegett-habogott.
Már rég nem látom az órám a naptárat!... — Magam mögött
hagyom. Mi volt, és mivé lesz. Kibeszélik a szexuális életüket.
Valami tiszta injekciót kellene adnom.

**Felpuffad a fejük... sok hideg helyen alvástól, meg cigitől...
ítáltól. Hasonlóvá válnak. Újságpapírba gyúrnak a dohányt.
Járnak-kelnek kutyákkal; alkalmi munkából élnek. Mind
ismerik egymást. Ha kell, meg is ölik a másikat, de olykor
aggódnak érte.** Népük. — Ő is csak egy gyerek... lehetett,
aztán kihullottak a szülei... mindenki mellőle... így meg maga

maga. Éli. Szerelmes. A törvény csak. **A gyerekek is**

hiába... Egyirányúság. **Mégis boldogok; élnek szépen**

egyedül, társaságban. — — Ki erőszakosabb... és nem is
mondom, hogy ez nincs így rendjén. Mert hát valami... ugyebár.
Régi lakhelyem... nehéz idomtéglákból garázsok... tölgyfák
tövében; ipar és természet egyben. Erdei ösvény. Tér. Fent
csillagok. Aztán jön a tél is. Akkor lehet szánkózni. Jó lejtőkön
sorban állni. Bakancsban. A tó is más olyankor!... Befagy;
csúszkálható.

Pénzalapú felosztás. Én mondjuk nem csodálkozom, mert
szentélyében élek; hiszek benne akkor is, ha nem eredményes.
— I. lötyögős beszédet olvasott fel. Szubfunkció. Megfelelni

bárkinek. Nincs él. Folyós, közepszerű maszlag. Semmi; színes giccs. Ronda unalom. Aztán fel lehet sorolni önéletrajzban.

Nyomatékod adni a semminek. Kis lyuk. Begorombulok, eltorzítom. Érdektelen. Leromlik. (Máshol meg feljavul!) Homlokzat. Múló értékek. Közösség. Egyik a másiknak lételeme. — *Zavart keltek...* Arculat, stratégia. L. mondja, hogy a lányát mindenhol kirúgják. Szopja a nője — közli —, és ez jó, mert alapértékeket nem vet meg magától, mint a sörözés. De már ez sem a régi...

Új idők, új hatások. Generációváltás. **Agy felejt. Gyors ritmus, izom kilazul; — kimegy a szemét.** T. meg a többiek...

Rohadizmus, de vannak kedves emberek! Iksz ipszilon mennyit keres!... Fasz törődik velem; nem is látszik. Ha viszont igen, akkor sem érdekes.

Másik közeg... zene, mozgás. Nem telek el. Hogy megörökítsem. — — **Kasztrálták a torkát a sok dohányzás miatt...** Bármely egyed érdekes! Maga maga karaktere. Alvállalkozó... borszag. Alagsor, folyosó, jobbra a vécék. Horizontális. Kiterébélyesedés. Energiamezők. Gazdaságosság. Organikus. Antisötétség. Hóban. Télen-nyáron. Ünnepekkor.

A világot az érvényesülésre találták ki.

Ábrázolás. Korszak. Átívelések. Helyfoglalás. Energia. Színes magyar. Digitális. Közeg.

B

evédem... mert ezt egy ilyen. Agyedzés. Ártatlan.

Verseny; életalapelem, nem csodálkozhatok rajta. Informatív társadalom. (Vagy információs; mindegy.) Nem tehetek róla, beleszülettem. Valahogy idesodródtam. Van annyi ismeretem, amennyi. Rájöttem összefüggésekre... az meg végképp a sajátom. Még inkább ilyené lesz a jövő. Egy gombóc, egy sötét erő minden mögött... És annak egy újszerű kezelési módja. Demokratikusabb lehetőségözn. Relatív bázis. Mások meg mást hoznak ki belőle. (Mindenki atyjának képzele magát — amúgy.) Sejtettem eljövételét; dörzsöltem a tenyerem. Boldogan szemlélem, hogy egyre többen csatlakoznak.

Mi a lényeg?... : — Elvonatkoztatás. Közös platform. Hab. Mint amikor a békák fészket csinálnak. *Újkultúra*. Tömegigény; struktúra. Magasabb szempontok. (Egyszerű vírusírók kihálnak.) Tökéletesedett rendszerek; — de ez nem is érdekes! Rohadt izgalmas lesz!... Nyitás-zárás, előny-hátrány. Mindenki médiája.

Buták, későn jövők kiszolgáltatottak. Építmény; — gondos munka. Bázis. Anarchoid. És ebben több összetevő van....

Gyúanyag. Kretenizmus — közbevetőlegesen. Nem különlegesség, csak esély. Piac, nyílt tér; magam is csak megszeppenve tapasztaltam. Észrevétlen jött a felismerés. Erőt, sanszot. Titkokat közzétenni. *Béemnégyaértékettőkilenccénulla.* Átmentés. Majd talán valami... Bele a semmibe... ahol a név nem fontos. Egyszeres, kétszeres, többszörös. Szétszóródás — összegyűjtés. Anyagáramlás; — akár világűr. Besűrűsödik, nyomás megnő; aztán kitágul, kilazul. Oda-vissza mozgás.

Nilván a hím nemi hormon előnti a fejét; akaratossága megelőzi a tudását. Irányítani (korlátozni) másokat; uralkodni felettük. Aztán a legtöbb megmarad a barátnőjénél. Minden csodavárás ellenére inkább csak rehabilitáltak. Ütődöttek. Kis sérülés a fejben.

Fontoskodnak, leginkább az étel érdekli őket. Áthatolhatatlan ellentét a szimpla és az elvont gondolkodás közt. Az milyen, amikor a becsvágy egyre kevesebbet tud felmutatni!!--

Egymáshoz csiszolódás; buta és még butább.

Izgalmas nyugodt élet. Feltöltöm agyi telepeimet... Belehatárolok a tevékenységbe. Tudatosság. Ember – filozófia. Mintha kényszerűség lenne. — **Visszafolyok, mint apálykor a tenger.** Tulajdonképpen teszek az egészre. **Mehetnek a fenébe; egészségesek és torzszülöttek. Kecseember.** Függetlenedem... *szabadság*, és ezt már a francia barátom is megmondta. **Jönnek, aztán elrontják a napomat.**

Díszbohóc, díszmajom... sörénnyel. Élő az, ami. Lapos... alacsony... korongszerű. Nagy, indiános arcéllal. Szörnyecske. Mert hát a *lét* közvetlen.

Progresszív zavarkeltés. Átigazolni a szálakat. Virtuális majális; hadd beszéljenek! Aztán persze elbizonytalanodnak... és elmaradnak. Meggyengülnek. Élet – eszköz – kiszolgáltatottság.

Ideiglenesség. Talán vissza kellene térnem a kozmoszhoz. Nagyobb a lépték! Meghasonlottság.

R

rohadt kurvák, faszszopók; látens *****lok. A meleg családi

fészket a saját örületeik kiszolgálására használják. Gyűlölik a drogosokat, de ők maguk alkoholisták.

Van, hogy napokig kell várni egy normális autóbalesetre.

Varjú. Szülők kivirágzanak, ha unokákat kell sétáltatni. Újra értelme van az egésznek; nyugodtabban lehet az italdiszkontot megközelíteni. Addig anya főz... apa berúg. Hazasétálgat, és a család rohad tovább a gyerekeken át.

És hány újraraházasodott taszította bele a hozott csemetét az alkoholizmusba vagy a halálba!?... Semmi különbség az oroszlánokkal; **szükség győz.**

Ráz a hideg, ha a népem erkölcsi érzékére gondolok!... Akik mindig gyilkost félnek és gyilkost termelnek. Érzélgős görögdinnyék, gonosztevők, vallásilag átszállottak; — olcsó műbőrkabátban zsebre dugják a kezüket, idegesen elfordulnak, ha bárkit meglátnak. Búval baszottak lesznek, ha a lányuk elmenekül otthonról; — kutyákat kezdenek sétáltatni, vagy elválnak. Tisztogatják a lakást, mint a betegek. Belemerülnek az italba. A kreativitásról azt tudják, hogy *valami*... **Arcukat már csak a csont tartja; minden más beesik.**

L

emenni gondolati szintre... emlék?... vagy valami más?...

Fény... meleg. Feküdni a napon... szürke homokon. Világító zöldeskék víz... Mintha felfelé... Jó a jó, és kész, nincs filozófia. Nem hazudik. Átalakuló idő. Érzékelés. Bőrmeleg. Talán, valami.

Á... fene! Meg, hogy rémek... sárkányrepülővel. Nem hiszem el! **Alkoholisták és örültek.** Lényeg, hogy az érzékelés... korlátozott. Őrjöngő agy. Elektronikus zene. **És aztán visszacsorgom, kisirom.** Átalakulok... Másmilyen molekuláris teret. Révület; innen a neve. Tudom, minek az ellenében. Hülye szokások, és ugrás a kulturális egymásrahatásban. Tetszik, hogy megbecsültséget vívtam ki magamnak! Bolyongó bolondok. **T. szégyenli, hogy valaki iszik a családjában.**

Folyton a hatást!... Erős, mégsem átütő. Mit tehet az ember ilyen viszonyosságra épülő világban!?... Először a gyorskretének ugranak, aztán elfeksznek azok is. Megfilozofálnak. Még csak szaros nyolc óra van! Digitális felsőbbrendűségem. Életközpontság. Elnyomott szexualitásuk. Az igaziak tudnak rögtönözni. Hosszú vonalak... mint a szántás. Belevésem. P. lediszkrétizálta magát némaságba. Elnyomtam.

Jelennel — mondja. Píszmogás. Csip-csup dolgok. Semmi áttekintés. Tényleg üresség; és a tinta szökik a tollamból.

Nem tudom, hogy álmomban vagy valóságban. Mindig csak hülye; — soknak nézetni magát. Mindenki odatömörül, ahol remél valamit. — Ösvények... nappal vagy este. Tölgyfa szarvasbogárral.

K

onvertálható tudás. Nagyfiút játszunk. Megint nem

tudom, hogy hol a táskám. Vég nélküli keresgélés... Körülbelül átláthatóság. Weblapom. Nem tudom a pontos határokat valóság és elektronikus révület közt. Inkább hangosítom a zenét... Hülye szülők; berúgok a kólától. Mindenki alkoholista!... Munka vagy bármi. Szóval, beleszaladnak a másik közegbe, és jó azt tudni, hogy én értek hozzá! Nem érdemes itt előjelet keresni; van és kész!

Barátaim. Én is csak egy név... Nekik is éppen annyira fontos. Megcsinálva művészetemet. Komplexitás. Hogy ne lehessen letagadni az értéket! Energia; merthogy mindig fáradt vagyok.

Vannak alapvető morális értékeim, én azokban hiszek; aki ennek ellenére fanyalog, azt kivágom! Érvényesítem (minőségalapú, önépítményes) hatalmi ambícióimat. Megfingatam (a negatív)

embertársaimat, és ettől nekem jókedvem lesz. Nyugodt, higgadt, szerény életet élek; mindenkihez kedves vagyok.

Fiataloknak nehéz a drogot beszerezni, inkább isznak. Hatás vadászat. Mennyiségi egység. Bármí.

B

efészkelem magam, és... Visszatartom a melegem.

Végképp anyagiasan. Viseljék a következményeket.
Blokkoltan... amit látok-hallok. Mondtam, hogy rafkós lettem!...
Nagyravágyó drogfüggő. Érdekes nézni, mivé lesz a *valami*!...
Lepukkadt fasszá. Túlélési verseny.

Olyan... rohadásféle. És ebben mindenki benne van. Kiépíteni;
kivirágzik a szemétdomb. Kipróbálom felszereltségemet. Hideg
önkény. Kurvák. Berúgni, hogy majd fűtetlen helyen
megfagyjanak. Mind ugyanabban a közegben. Babakocsiban
tolják a jövőt. Sört. Évszakváltozás. — — Szeretném, ha a
honlapomból lenne valami; de ez persze rajtam múlik. Mivé lesz
a dicsőség!... Rohadt völgy elkövetkezik a domb után!... Aztán
van, aki rémes sapkát visel.

Orrukból fújják ki a füstöt, onnan gondolom, hogy sárkányok.
A kutyák meg mindent bepiszkítanak; — az ember barátai.

Szeretett önazonosságukat megtalálják. Hasznomra; amúgy
buta lokálpatriotizmus. Társadalmi analízis, kontra megélhetés.
— Nyáron, kanyarban... zöldék az út mentén. Halott fekszik a
ravatalozón. Pár fénykép köré szervezik az életüket. Aztán
megsárgulnak.

Most megpróbálom megbolondítani őket... Megcsinálom
bárkinek a negatív szerencsáját.

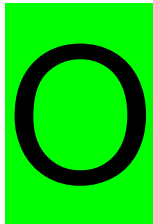
Gondolati játék...

Minden átbaszás! Szociális elkötelezettségem nyilvánvaló!

És mivel karácsony családi ünnep, aminthogy én meg hányok a
családomra, nem is érdekel az egész történet. Aztán még a
rosszukat is akarom. Bezabálok túrórudiból, ha bejön valami.
Hiszek az ellentételezésben. Pontozom is! Ennyi meg annyi
rudi. — Fúj disznó!...

Kitalálom, és akkor itt állnak sorban, hogy adják a pénzt. Végére is... foglalkoztam eleget piacszervezéssel. Tiszta szabályok, tulajdonságok. Összébszervezem az életemet. Kis hülyegyerekeiknek mindent megadnak; — ki kell használnom. Kapitalista szükségszerűség: kinek mire van igénye.

Mintha lenne valami gyújtópont!... Becsukom a szemem, és aztán elképzelem...

lybá gondolom, hogy kinyalhatják a seggemet; de ez nem egy szociális hozzáállás, nyilvánvaló. Amúgy semmi, még hűvös is van. Szentkép, ikon jut eszembe; arany berakásokkal. Kevesekből nyitottságot hozok ki. Ösztönzés — legalább. Zenében relaxálok... Jó tudni, hogy...! — nem mondhatok el mindent. Bégetnek, mint a birkák. Ragadnak... elviselhetetlenek. Csak sima alkalmazkodás. Megfékezni a *gonoszat*... Teljesítményre kényszeríteni a tunyát. Negatív alkotóerő; hátrafordulvást. Ember ott éri el a sikerélményt, ahol tudja.

Büdös van; lehet, hogy kutyaszarba léptem... *Aki magasabb dombon áll, messzebbre lát...* Kicsi *nem praktikum*. Ha ez így megy tovább, lemosom a cipőmet. Új élet adok a helyzetnek. L. azt mondta, hiperaktív vagyok — fene tudja!... talán csak túl sokat akarok.

Munka. Sok. Arculat. Lefagyott kezeim. Álmoság. Gondolkodás. Mi minek oka. Meditatív zene. Az, ami; igaziban.

gy mint: fejfájás. Szeszszagú öregasszony, kilapított frizurával; van most egy lila kabátja, és gondol magáról valamit. A világ csak *megy*; legfeljebb tehetetlenül szemléljük.

Életjáradékot. Politikus. Polit-kunst. Kunsthalle. Igazságtalan is vagyok, mert... Némaság. Érdekes a vidék – főváros kiegészítés, de nem a politikai öntudatban — nálunk. Periférián (még nagyvárosban is!) csak szöveg, ide-oda csapódik pártalapon, és este megnézi a tévét...; hogy mit csinál a közélet Budapesten (az is gyenge, de legalább formálja magát).

Magyarország egyéb régióinak (politikai) öntudata nulla. Erre legyenek büszkék (jogosan) azok a mafla pestiek.

Szervezeti felépítés... központosítás... Önazonosság-hiány; — még az önkormányzati rendszerben is! Egy ország, egy sejt, egy mag. Kiábrándító. Konformizmus. Földműveseket vagy nem?!... — idiotizmus. Semmi belső szervező erő; mindig a leghülyébbre tesznek... akár a keresztények. Itt elvszerűség senkit nem érdekel. Elbújnak a kisarisztokraták. Annyira, hogy épphogy csak csalók. Némi elvont rendszerük sincs. Egymás után teszik az éveket addig, amíg jobb nem történik.

Okoskodás. Globális méretek. Felbontom a határokat. Behúzzák a fülüket, farkukat. Kicsivé teszem. Mint hal a vízben. Építetek - bontok. Szabadság igazi érzése. Szellemi felsőbbrendűségé. Olajos haltól szellenteni — hogy finom legyek.

Jobban szeretik a hasukat, mint bármi agytevékenységet...; no, de ne tegyünk szemrehányást!; legyenek olyanok, ami nekik jólesik. Életalapalem. Én is... mindig csak ennék, hogy jól érezzem magam!

Amikor annyira kell pisilnem, hogy még a fogágyam is viszket! — Tegnap a jólszituált, kolbászösszendvics-szagú nő jutott eszembe; akit a buszon láttam... éreztem. Kellene dolgoznom... De aztán több minden... például a kert... ami álmomban szokott megjelenni. Inkább régen. Csupa zöld; kis parcellák. Dombok. Jó ott leülni, meg mászkálni a telkek közt. Idealisztikus, paradicsomi. Hasonló... Függöny elhúzás, kicsi merengés. Kiég, kifolyik a szemem.

Elrohan egy élet. Mikor taknyos vagyok, olyan hangot ad az orrom, mint egy vizisíp. — Máz – pénz.

Megmerevedtek az állások. A bomba olyan, mint egy végbélkúp. Csak emberméretű. Nehéztűzéség, tarackok, meg ilyesmi. Lehet vele megsemmisíteni a másikat. Van itt már forradalom is!...

Érdekes, amint a fejfájásgyógyszert beveszem!... ritmusokat számolgatok oda-vissza, nyelés-öklendezés közt felváltva, és nyilván, csak az egyikre van szükségem. De az idő is tényező, mert ha a folyadék sokáig áztatja, nő a keserűség (nem

társadalmi értelemben), és fokozza a hányattatást (megint csak nem szociális megközelítésben). De aztán mindegy, a táskám tele van ilyen hatóanyaggal!... Kezdenek kifáradni, egyesek már hajlanak a békére.

Kurvaság!... És merthogy legkésőbb 1914.-ben betelt a világ, a konfliktus újratermelődhet — sajnos —; ezt adja a logika. Majd ahogyan a pénz diktálja. Nem kérdés, hogy hány világháború lesz még. Összefonódik a tapasztalat és a feszültség; egyik csökkentő, a másik erősítő. Emberbírtok-stratégia; mit nyer, mit vesz. Pénz, pénz, pénz; és nem akarok demagóg lenni, ez van, ez a realitás; nem is lenne jó máshogy. — Csakhogy: Nem szeretem a háborút (gyakorlati értelemben). Gyűlölöm. Micsoda pusztítás!; — és zajjal jár. Meg félelemmel, gyilkolással. Fúj, undorító!; — mint a valóság.

Azokat az egyszerű katonákat hogy lehet rávenni?!... De azt gondolom, a nacionalisták a tőkések legnagyobb balekjai. Ideológiát adnak az anyagi hasznoszerzésnek. Talán ez is épp így jó, mert az már fogyasztható a néptömegek számára; lehet mondani, hogy „a mi országunk”. A család szívesebben engedi el az apát harcolni.

Fejfájás előjön, elbújik... pont, amikor rá gondolok. A rosszabbítás. De nem számít, erős vagyok!

Elnyel a törlőgomb... — barátom. (Visszaveszlek... digitális semmivé.) Megszűnik a kedvezmény. Kihátrál az előzékenység. Elfordul az érdeklődés. Újkeletű majális.

Képes vagyok egész nap hazudni!... * Csiga úszik az agyukban?!... * És minthogy legkevesebb szövegalapú, képalapú életet élek!... **Raklapfejű nő jutott eszembe.** Meg aztán más is, de azt elfelejtettem. Csupa hasonlítás. Ha egyenes háttal vagyok, nem fáj ott, ahol megemeltem. Mintha a hardverem lekapcsolna egy kényesebb funkcióra. Életem felén. Nem értem... bementem oda, ahol az egészséget ellenőrzik... csak fényképezni. Pusztulat. Szép negyvenes évek. Dátum. **Akkoriban... ma. Itt vagyunk a múltban.** Rohadt, rozsdás gépek. Taligák. Leomlott csempék. Sötét. Lézengő dolgozók ajtókon ki-be. **A portán a csipketerítő mögött esznek vagy kávéznak az asszonyok.** Betegek rémülten néznek; nem akarnak bútordarabok lenni. Majd behívják őket. Ők is csak emberek; van itt valami, ami megjár nekik, tehát számítanak rá. Alapvetés. Beteg vár. Úgyis ő a kiszolgáltatott. Várjon; nézzen sötétben a sötétben. Környezetillesztettek. De ez nem is érdekes!... Ebédlő

a sárga függöny mögött. Nem jó, ha a betegek (rászorultak, járulékosak) belátnak oda, ahol az orvosok, meg a jogászok kajálnak. Jó nagy faszok, és arról lehet megismerni őket, hogy (szépen nyírott) körszakálluk, meg öltönyük van. Kicsi, kinyomott pocakkal. Sietősen, célirányosan mennek a járdán; nem néznek jobbra-balra; arra, amiből élnek. Félnek, hogy valami nyomorék megszólítja őket, és feleslegesen kell időt tölteniük. De barlangba járnak ebédelni... mert mégiscsak közel van, ott a többi is, meg olcsóbb is. És különben is!... kell az élelem, még a jogszabályok tengerében is. Nem lehet meg az ember ilyesmi nélkül. Mert akkor émelyegni kezd. Azzal meg nem lehet nekimenni a délutánnak. Valószínűleg beleszellentenek a levegőbe... mikor mennek vissza a munkahelyükre... ebéd után. Étél-ital, némi anyagcsere, és... működik tovább. Végzi a dolgát. Keresi a pénzt. A kapcsolatokat. A tőkét. Magának vagy gyerekeinek. Burkoltan klánokat épít. Mindenre hivatkozik, ha bukni látszik; jóhiszeműséget tettet. Másról kezd el beszélni. A kérdező jogállására. Azt mondja: szociális. Mindent megtesz, de hát a világ más tájain sem, ahol hasonlóak a körülmények, meg a... százalék... meg a... — bármiről beszél bármeddig. Lehetőség kérdése, hogy mennyit kell teljesítenie. Műsoridő. Rendszerint kibírják. Aztán pihenhetnek, szaunázhatnak, meg megymás... De ez meg is jár, illetve érthető, hiszen rengeteget teljesítenek. Benne élnek a rengetegben. Mai magyar arisztokráciaaaaaaaaaa. Kapcsolati meg egyéb... tőkekovácsolás, és az nagy munka. Izzadni is lehet. Erő kell. Ütni a vasat. Laposra. Aztán élére állítani, és ütni tovább... megint laposra, és így tovább... egészen addig, amíg meg nem keményedik, ki nem megy belőle a szerkezeti anyaghiba, ill. fel nem veszi a ráerőszakolt formát. Ettől ember az ember, hogy vaskorszakba lépett. Szétüti a természet erőit. A nyersanyagot. Arra várt, hogy megmunkálja. Eleve az a neve. Csak béna, kezdeti állapotban van. Embernek a világ *embervilág*. (Antropomorf.)

énik meg bácsik... Járkálnak. Megnéznek mindent.

Nyugdíjban. Idegesek. De azért udvariasak. Udvariasan idegesek. Kutyákat is sétáltatnak, néha. Rendszeresen. **Meg lehet tanulni őket.** Ekkor és akkor ezek és azok. Kábé ugyanott. Fájdalmasan viseltek. Olykor tarka ruhában, kiflimód meghajolva; — mert hát a gerinc nem bír ki mindent... ennyi év alatt. Tudják, hogy mi megy a politikában; **rendszerint megeszik a szocialista maszlagot.** Szeretik, ha rájuk

hivatkoznak. Mégis!, *ők az a réteg...* — gondolják. Akik... Már akkor!... És akkor!... Így meg úgy... Néha kicsit isznak. Vagy sokat. De hát nehéz belül... — ez ugye érthető. Kerteket ápolnak, befőtteket készítenek. Jönnek-mennek zöldségekkel. Csuda tudja mit csinálnak!... — mindig valamit. Ott vannak, ahol történik valami. Tehát: bárhol bármi. Befedik. Zsibbadnak. Szeretnek sétálni, mert az egészséges. **Közben a kutya kakil.** Nyugodt kutyáik vannak. De azért idegesítően össze-vissza futkosnak. Nem tudnak megmaradni egy helyen. Összejönnek, és akkor többen vannak. (Van ilyennek keresztény alfaja is.) Templomba járnak. Aztán megbeszélnek. Jól látható helyen. Hosszú köpenyekben. Magasabbrendűséget sugározva... a többi öreg ellenében. (A csak piások, kuglófkészítők.) Differenciálódás filozófiai alapon. Mind tudja jól!... Hogy ő miért szarik épp bele... Néha erélyesek. Politikai, meg kerttulajdon ügyben. Nem szeretik, ha ellopják (egymástól) a terményeket. Mind tudja, hogy ki az elkövető: A MÁSIK. MINDIG A MÁSIK. (EGYIK NEM LEHET!) Aztán elhíresztelik, hogy szégyenkezzen... Egyik dolgozik, a másik haszontalan. (A rablás fogalmát nem ismerik.) TISZTESSÉG. — **De a V.-né elviselhetetlen!**

A

z idiotizmus ragadós, még akkor is, ha gyereknevről

van szó! — Színes kép... Ki tudja?!... Mi van, ha a butaság kézzelfogható?... **Pszichedelikus** zene. Álafektálás, azaz: őszinte hülyebeszed. Minden olyan mocskos!... Előképekből élünk.

Kis álmkép... Például, hogy ne legyünk középszerűek. Fordított időrend. Digitális önmegvalósítás. Belemegy a vérembe az adrenalin.

N

em hiszem el!... — mondom ezt jókedvűen. Hogy mik

történnek!... Bár, azért aggódom is a barátaimért. És még hihetetlen, hogy ők az önzőbbek! Öncélúság, hamis világkép. Mindig gondoltam... Hogy milyen besorolásban részesítik magukat. Hogy valami semmivé lesz. Család, gyerek, autó, lakás... férj, feleség. **Keletkezik az ital, az egyéb felejtőanyagok.**

Halkan tudni véljük ki mivel él. Angyal változik... — Alkoholisták, gágogók, kutyabuzik... félelméjűek, kegyeltek, fontosak, gazdagok és szegények, ismertek és bárkik.

Mert például az álmoság is akkor gyötör, amikor nem kellene... Védettség. Leülök, megnyugszom. — — Már azt érzem, viccel... hogy a kislánya... intelligencia összefüggésben. Csodának tartja. Maga sem hiszi el... — szinte. Hatása alatt van. Hülyének látszik. Tökéletesen egyforma minden találkozáskor. Lement párévesbe. Szerintem ő is csak jobbról-balról szemléli. Megelőlegezi a társadalom helyében.

Olyan kiábrándító, hogy ki kell üvöltenem!... Könnyű a tudatot módosítani!... Szinapszis. Minden ott dől el! Egy sejt, egy *bit* információ. Fényképezőgép szemem. Hasznosság.

Még az is lehet, hogy folytatom az első világháborút...
Ez a hülye Európa tanította meg az amerikaiakat harcolni!...
— most meg uralkodnak.

Amiben nincs fantázia, abban ne keressünk!... * Begurulok, egyre radikálisabb leszek!... Azért az értelem mégiscsak! Demóképek.

Már a militarizmustól is fáj a fejem!... Mi lesz a jövő emberével?! Egyre több mindent lehet visszatekinteni. Nem fog undorodni? Már annyira tapasztalt lesz, annyi példával a szeme előtt, hogy... Majd ott fog őrjöngeni, élmelyegni.
Tetszik ez meg az, más meg nem. Például fákat fotózni.
Nem szép ez a tél; semmilyen tél nem szép; nincsenek fények.

gy néz ki, hogy nem akarok okosabb lenni senkinél, és mégis!...

Az *anyag* visszavezet; mindent megmagyaráz. Függőség. Túlmagyarázza... fontosnak véli. Beleesett. *Létezik ez, meg ez!...* Mert kinek fontos a kémiai összetevő?... — Annak, akinek fontos. Csakhogy!...

És akkor jöhetnek a magasabb kérdések... Átgondolás... elemzés pozíciója. Még ha nem is mindig!... Úgyis kopasz az életünk. Ez az alapvetés: beleszületünk a semmibe.

Néha naphosszat röhögök, mikor hülyét csinálok másokból!...
(De erre sem lehet egy életet alapozni, tudom.)

Mint madárszart, dobom le a sapkámat...

*Követelem,
hogy jöjjön
ki a
király!....*

Belső nyugalom.

Első világháborús frontbefagyás. Felgyorsul-lelassul. Érdekes közegben élek: van még mit egymásra hatni! Képi megoldások. Kaki. Szegmensek. Dinamika, távolság. *No comment*-es frankó. Feudalizmus. Orosz elmaradottság. Kommunizmus eszméje. Kitenyésztett álszocialista gyerekek. *Semmihez foghatóság*.

Magamat kell szolgálni! — A társadalmat

át- meg átszövő gazemberség, ráhúzza egy demokratikus vázra. — Több réteg, mint annak idején. Azok, akik ott vannak hétköznapi. Szeretek gyagyákat fotózni! — hálásak, őszinték; lejön az, ami. **A valóságos idióták élnek tökéletes kötöttségek nélkül, és bár lehet, hogy boldogok, de nagyon kicsi a respektjük.** Gyanakodva néznek, de ez minden. Hát, persze!... még a végén amit látunk felfogjuk szabad lehetőségeinknek. Rossz a kérdésfeltevés, mint annyiszor. Idegeseknek nem marad más, csak megnyugvás. Magát csinálja viccessé! Nem versenyalapú kiválasztódás. Van olyan élet is, amit Te nem értesz meg! Géphang – természet erői. Puhányok.

Mindig máshogy cselekszem. — Igaza van az A.-nak... elrontanám a művészeti hatást.

Olyan...

mindenféle

érzés. Leginkább melegített innék. Bolondéria. Magam is mennék utána. Fák, erdő, meg összes olyan, ami tetszik. De ez a!... illetve így érdekes, mert rászemlélek arra, ami tetszik. Miért ne venném figyelembe a felhő milyenségét?!... Hátrébb húzódok, büszkén, egyenes háttal... — mert nem látom a betűket. Aztán észben is vagy felületességben... Butaság. Pozitív képet vágni az eseményekhez. Például olcsó dezodor, parfüm is érződik a liftben. Középső igénytelenség. Lendület semmi. Látszódás. Nekem legalább lábszagom van. Túra, hegymenettől.

Ugyanabban a közegben... Mese. Mindenkiné magáé. Sztorizás. Igényességi felhanggal. Merthogy jól élni... olvasni. Ezt-azt. Bizsergő hajtóerő; csak egy élet van. Sóharség vagy... akarat. Ugye, mint saját életfilozófiát kreálni; nincs segítség. Korábban a hittanokat varrogatták jobbra-balra, hogy komfortosabb legyen a gyakorlat, naprakész. De hát!... Túlzottan elment a történetünk. Ebadta. Alkoholizmus; századfordulós festészeti irányzat. Borzongás. Stílus.

Csak, simán. Önösztönző. Megkopott az éleslátásom. Közös behálózás. (Nem is olyan érdekes!) Csak stratégia. Felpörögve. Építés! Sosem elég. *Lehetőségözn.* Kifejezés. Önforma. Intelligencia elsődlegessége; mindent meghazudtol. És ez így van jól! Lehet forgó közélet vagy bármi. Torzsalkodás. Bolondok. Kiabál. Az, ami. *Letisztán.* Zenét, látványt.

Ahol becézgetik a gyereket, ott rendszerint tők lesz az illetőből.
— A hatóság meg én. — — Berendezkedés – elhatárolódás.

Vissza a lap tetejére >>

